

Publikatieblad

van de Europese Gemeenschappen

ISSN 0378-7079

C 315

39e jaargang

24 oktober 1996

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

Nummer	Inhoud	Bladzijde
	<i>I Mededelingen</i>	
	Raad	
96/C 315/01	Gemeenschappelijk standpunt (EG) nr. 52/96 van 18 juni 1996, vastgesteld door de Raad, volgens de procedure van artikel 189 B van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, met het oog op de aanneming van een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Richtlijn 89/398/EEG betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen van de Lid-Staten inzake voor bijzondere voeding bestemde levensmiddelen	1
96/C 315/02	Gemeenschappelijk standpunt (EG) nr. 53/96 van 18 juni 1996, vastgesteld door de Raad, volgens de procedure van artikel 189 B van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, met het oog op de aanneming van een beschikking van het Europees Parlement en de Raad betreffende de handhaving van nationale wetgeving die het gebruik van bepaalde additieven bij de vervaardiging van bepaalde specifieke levensmiddelen verbiedt	4
96/C 315/03	Gemeenschappelijk standpunt (EG) nr. 54/96 van 25 juni 1996, vastgesteld door de Raad, volgens de procedure van artikel 189 B van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, met het oog op de aanneming van een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Richtlijn 95/2/EG betreffende levensmiddelenadditieven met uitzondering van kleurstoffen en zoetstoffen	9
96/C 315/04	Gemeenschappelijk standpunt (EG) nr. 55/96 van 25 juni 1996, vastgesteld door de Raad, volgens de procedure van artikel 189 B van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, met het oog op de aanneming van een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad houdende wijziging van Richtlijn 94/35/EG inzake zoetstoffen die in levensmiddelen mogen worden gebruikt	12
96/C 315/05	Gemeenschappelijk standpunt (EG) nr. 56/96 van 25 juli 1996, vastgesteld door de Raad, volgens de procedure van artikel 189 B van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, met het oog op de aanneming van een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad betreffende gemeenschappelijke regels voor de interne markt voor elektriciteit	18

(Vervolg z.o.z.)

96/C 315/06	Gemeenschappelijk standpunt (EG) nr. 57/96 van 12 september 1996, vastgesteld door de Raad, volgens de procedure van artikel 189 B van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, met het oog op de aanneming van een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad betreffende de verwerking van persoonsgegevens en de bescherming van de persoonlijke levenssfeer in de telecommunicatiesector, met name in het kader van het digitale netwerk voor geïntegreerde diensten (ISDN) en van digitale mobiele netwerken	30
96/C 315/07	Gemeenschappelijk standpunt (EG) nr. 58/96 van 12 september 1996, vastgesteld door de Raad, volgens de procedure van artikel 189 B van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, met het oog op de aanneming van een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van de Richtlijnen 90/387/EEG en 92/44/EEG met het oog op de aanpassing aan een door concurrentie gekenmerkte context in de telecommunicatie	41

I

(Mededelingen)

RAAD

GEMEENSCHAPPELIJK STANDPUNT (EG) Nr. 52/96

door de Raad vastgesteld op 18 juni 1996

met het oog op de aanneming van Richtlijn 96/.../EG van het Europees Parlement en de Raad van ... tot wijziging van Richtlijn 89/398/EEG betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen van de Lid-Staten inzake voor bijzondere voeding bestemde levensmiddelen

(96/C 315/01)

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 100 A,

Gezien het voorstel van de Commissie⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité⁽²⁾,

Volgens de procedure bedoeld in artikel 189 B van het Verdrag⁽³⁾,

Overwegende dat in artikel 4 van Richtlijn 89/398/EEG van de Raad⁽⁴⁾ is bepaald dat de bijzondere bepalingen van toepassing op de in bijlage I van genoemde richtlijn opgenomen levensmiddelen, bij bijzondere richtlijnen van de Commissie worden vastgesteld;

Overwegende dat op 20 december 1994 tussen het Europees Parlement, de Raad en de Commissie een „modus vivendi” is overeengekomen betreffende de maatregelen ter uitvoering van besluiten die volgens de procedure van artikel 189 B van het Verdrag zijn vastgesteld⁽⁵⁾;

Overwegende dat de bijzondere richtlijnen de stand van de kennis op het tijdstip van de vaststelling ervan weer-

spiegelen; dat daarom iedere wijziging die erop is gericht op wetenschappelijke en technische vorderingen gebaseerde innovaties over te nemen, overeenkomstig de in artikel 13 van Richtlijn 89/398/EEG genoemde procedure moet worden goedgekeurd, na raadpleging van het Wetenschappelijk Comité voor de menselijke voeding dat bij Besluit 95/273/EG⁽⁶⁾ werd ingesteld;

Overwegende dat het noodzakelijk is te voorzien in een procedure waarmee de uit deze innovaties voortgekomen levensmiddelen tijdelijk op de markt kunnen worden gebracht, om de resultaten van het onderzoek van het bedrijfsleven in afwachting van de betrokken bijzondere richtlijn te kunnen exploiteren;

Overwegende dat met het oog op de bescherming van de gezondheid van de consument, de handelsvergunning evenwel eerst na raadpleging van het Wetenschappelijk Comité voor de menselijke voeding mag worden afgegeven;

Overwegende dat een vergunning slechts mag worden afgegeven indien het produkt geen enkel gevaar voor de menselijke gezondheid oplevert,

HEBBEN DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

In artikel 4 van Richtlijn 89/398/EEG wordt het volgende lid ingevoegd:

„1 bis. Om te bewerkstelligen dat voor een bijzondere voeding bestemde en uit wetenschappelijke en technologi-

⁽¹⁾ PB nr. C 389 van 31. 12. 1994, blz. 27.

⁽²⁾ PB nr. C 256 van 2. 10. 1995, blz. 1.

⁽³⁾ Advies van het Europees Parlement van 11 oktober 1995 (PB nr. C 287 van 30. 10. 1995, blz. 109), gemeenschappelijk standpunt van de Raad van 18 juni 1996 (nog niet verschenen in het Publikatieblad) en besluit van het Europees Parlement van ... (nog niet verschenen in het Publikatieblad).

⁽⁴⁾ PB nr. L 186 van 30. 6. 1989, blz. 27.

⁽⁵⁾ PB nr. C 102 van 4. 4. 1996, blz. 1.

⁽⁶⁾ PB nr. L 167 van 18. 7. 1995, blz. 22.

sche vorderingen ontwikkelde levensmiddelen snel op de markt kunnen worden gebracht, kan de Commissie, na raadpleging van het Wetenschappelijk Comité voor de menselijke voeding, overeenkomstig de procedure van artikel 13, gedurende twee jaar de afzet toestaan van levensmiddelen die niet aan de samenstellingsregels beantwoorden die bij de in bijlage I genoemde bijzondere richtlijnen zijn vastgesteld.

De Commissie kan, zo nodig, in het vergunningsbesluit met de wijziging in de samenstelling verband houdende etiketteringsvoorschriften vaststellen.”.

Artikel 2

De Lid-Staten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk op 30 september 1997 aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Wanneer de Lid-Staten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen naar de onderhavige richtlijn verwezen

of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van die bepalingen. De regels voor deze vergunning worden vastgesteld door de Lid-Staten.

Artikel 3

Deze richtlijn treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Artikel 4

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te ...

Voor het Parlement
De Voorzitter

Voor de Raad
De Voorzitter

MOTIVERING VAN DE RAAD

I. INLEIDING

1. De Commissie heeft op 20 december 1994 een op artikel 100 A van het EG-Verdrag gebaseerd voorstel voor een richtlijn ingediend⁽¹⁾ betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen van de Lid-Staten inzake voor bijzondere voeding bestemde levensmiddelen.
2. Het Europees Parlement en het Economisch en Sociaal Comité hebben respectievelijk op 11 oktober 1995⁽²⁾ en 5 juli 1995⁽³⁾ hun advies uitgebracht.
3. Gelet op het advies van het Europees Parlement, heeft de Commissie op 5 december 1995 een gewijzigd voorstel ingediend⁽⁴⁾.
4. Op 18 juni 1996 heeft de Raad zijn gemeenschappelijk standpunt vastgesteld overeenkomstig artikel 189 B van het Verdrag.

II. DOEL

Het voorstel beoogt te voorzien in een bijzondere procedure waarbij tijdelijke vergunningen (voor een periode van twee jaar) kunnen worden afgegeven voor het op de markt brengen van levensmiddelen die uit onderzoek zijn voortgekomen en die bestemd zijn voor diëtvoeding. De invoering van zo'n tijdelijke vergunning zal voor de industrie een voordeel betekenen ten opzichte van de huidige procedures, die te lang worden geacht om een produkt dat het resultaat is van technische innovaties snel op de markt te kunnen brengen.

III. ANALYSE VAN HET GEMEENSCHAPPELIJK STANDPUNT

1. Het Europees Parlement gaf vier amendementen in overweging:
 - een verwijzing in de richtlijn tot wijziging van Richtlijn 89/398/EEG naar de overeenstemming over een „modus vivendi” tussen het Europees Parlement, de Raad en de Commissie over de maatregelen ter uitvoering van de besluiten (amendement nr. 1);
 - een nieuwe overweging in Richtlijn 89/398/EEG waarin wordt verwezen naar de „modus vivendi” (amendement nr. 7);
 - de invoering van de comitéprocedure van type IIIa voor de toekenning van de tijdelijke vergunning (amendementen nrs. 5 en 6).
2. De Commissie heeft in haar gewijzigde voorstel alleen amendement nr. 1 overgenomen. De Raad heeft daarentegen, in afwijking van het standpunt van de Commissie, de amendementen nrs. 1, 5 en 6 in zijn met eenparigheid van stemmen vastgestelde gemeenschappelijk standpunt overgenomen.
3. Algemeen gesproken heeft de Raad in zijn gemeenschappelijk standpunt tot op grote hoogte rekening gehouden met de amendementen van het Europees Parlement. Hier en daar heeft hij evenwel redactionele preciseringen aangebracht, die gaan in de door het Europees Parlement gewenste richting.
4. Om juridische redenen kon de Raad amendement nr. 7 niet overnemen, aangezien Richtlijn 89/398/EEG dateert van vóór de aanneming van het Verdrag betreffende de Europese Unie.
5. De Raad, die drie van de vier amendementen van het Europees Parlement heeft overgenomen, is van oordeel dat hij over het geheel genomen een evenwichtig compromis heeft gevonden, waarbij de produkten die het resultaat zijn van technische innovaties snel op de markt kunnen worden gebracht.

⁽¹⁾ PB nr. C 389 van 31. 12. 1994, blz. 27.

⁽²⁾ PB nr. C 287 van 30. 10. 1995, blz. 108.

⁽³⁾ PB nr. C 256 van 2. 10. 1995, blz. 1.

⁽⁴⁾ PB nr. C 41 van 13. 2. 1996, blz. 13.

GEMEENSCHAPPELIJK STANDPUNT (EG) Nr. 53/96

door de Raad vastgesteld op 18 juni 1996

met het oog op de aanneming van Beschikking 96/.../EG van het Europees Parlement en de Raad van ... betreffende de handhaving van nationale wetgeving die het gebruik van bepaalde additieven bij de vervaardiging van bepaalde specifieke levensmiddelen verbiedt

(96/C 315/02)

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 100 A,

Gelet op Richtlijn 89/107/EEG van de Raad van 21 december 1988 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der Lid-Staten inzake levensmiddelenadditieven die in voor menselijke voeding bestemde waren worden gebruikt⁽¹⁾, inzonderheid op artikel 3 bis,

Gezien het voorstel van de Commissie⁽²⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité⁽³⁾,

Volgens de procedure van artikel 189 B van het Verdrag⁽⁴⁾

Overwegende dat de harmonisatievoorschriften inzake additieven geen afbreuk mogen doen aan de toepassing van de wetgeving van de Lid-Staten die op 1 januari 1992 van kracht was en waarbij het gebruik van bepaalde additieven word verboden in bepaalde specifieke levensmiddelen die als traditionele produkten worden beschouwd en die op het grondgebied van die Lid-Staten worden vervaardigd;

Overwegende dat de lijst van levensmiddelen die als traditionele produkten worden beschouwd, moest worden opgesteld op basis van de kennisgevingen die de Commissie vóór 1 juli 1994 van de Lid-Staten heeft ontvangen; dat evenwel rekening moet worden gehouden met de kennisgevingen van de nieuwe Lid-Staten die na deze datum zijn geschied;

Overwegende echter dat deze beschikking er, in het algemeen, niet toe strekt het traditionele karakter van levensmiddelen vast te stellen; dat, in het bijzonder, het loutere verbod om in deze levensmiddelen additieven te gebruiken, niet bepalend is voor hun traditionele karakter;

⁽¹⁾ PB nr. L 40 van 11. 2. 1989, blz. 27. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 94/34/EG (PB nr. L 237 van 10. 9. 1994, blz. 1).

⁽²⁾ PB nr. C 134 van 1. 6. 1995, blz. 20.

⁽³⁾ PB nr. C 301 van 13. 11. 1995, blz. 43.

⁽⁴⁾ Advies van het Europees Parlement van 16 januari 1996 (PB nr. C 32 van 5. 2. 1996, blz. 22), gemeenschappelijk standpunt van de Raad van 18 juni 1996 (nog niet verschenen in het Publikatieblad) en besluit van het Europees Parlement van ... (nog niet verschenen in het Publikatieblad).

Overwegende dat evenwel rekening moet worden gehouden met de plaats die het verbod op het gebruik van bepaalde categorieën additieven in de nationale wetgeving die op 1 januari 1992 van kracht was, in het geheel van de productieprocedures voor levensmiddelen inneemt; dat het bijzondere karakter van een dergelijke produktiewijze dient te worden behouden; dat rekening dient te worden gehouden met de goede gebruiken bij handelstransacties met betrekking tot deze levensmiddelen en het belang van de consumenten vooraleer de handhaving van een verbod op het gebruik van bepaalde categorieën additieven kan worden toegestaan;

Overwegende dat de aanwijzing van een produkt als een traditioneel produkt waarvoor een Lid-Staat zijn nationale wetgeving kan handhaven, geen afbreuk mag doen aan de bepalingen van de Verordeningen (EEG) nr. 2081/92⁽⁵⁾ en (EEG) nr. 2082/92⁽⁶⁾ inzake respectievelijk de oorsprongsbenamingen en de specificiteitscertificering van levensmiddelen;

Overwegende dat Richtlijn 89/107/EEG en de bijzondere richtlijnen slechts additieven toelaten die niet schadelijk zijn voor de volksgezondheid; dat de bescherming van de volksgezondheid derhalve geen criterium vormt voor een verbod op het gebruik van bepaalde additieven in bepaalde specifieke levensmiddelen die als traditionele produkten worden beschouwd;

Overwegende dat een verbod op het gebruik van bepaalde additieven in beginsel niet mag leiden tot een ongelijke behandeling ten opzichte van andere additieven die tot dezelfde categorie van bijlage I van Richtlijn 89/107/EEG behoren en geen afbreuk mag doen aan de harmonisatie in de Gemeenschap;

Overwegende dat met het oog op de doorzichtigheid de gevallen moeten worden bepaald waarin in afwijking van de bepalingen van Richtlijn 89/107/EEG en de bijzondere Richtlijnen 94/35/EG⁽⁷⁾, 94/36/EG⁽⁸⁾ en 95/2/EG⁽⁹⁾ door de Lid-Staten een verbod op het gebruik van bepaalde categorieën additieven in bepaalde categorieën levensmiddelen mag worden gehandhaafd;

Overwegende dat de toestemming om nationale wetgeving te handhaven of eventuele regelgeving inzake etikettering die het mogelijk maakt deze produkten van andere

⁽⁵⁾ PB nr. L 208 van 24. 7. 1992, blz. 1. Verordening gewijzigd bij de Toetredingsakte van 1994.

⁽⁶⁾ PB nr. L 208 van 24. 7. 1992, blz. 9. Verordening gewijzigd bij de Toetredingsakte van 1994.

⁽⁷⁾ PB nr. L 237 van 10. 9. 1994, blz. 3.

⁽⁸⁾ PB nr. L 237 van 10. 9. 1994, blz. 13.

⁽⁹⁾ PB nr. L 61 van 18. 3. 1995, blz. 1.

soortgelijke levensmiddelen te onderscheiden, de vrijheid van vestiging en het vrij verkeer van goederen niet in gevaar mogen brengen; dat het vrije verkeer, het in de handel brengen en de vervaardiging in alle Lid-Staten van soortgelijke levensmiddelen die al dan niet als traditionele produkten worden beschouwd, derhalve in overeenstemming met de bepalingen van het Verdrag mogelijk moeten blijven,

HEBBEN DE VOLGENDE BESCHIKKING VASTGESTELD:

Artikel 1

Krachtens artikel 3 bis van Richtlijn 89/107/EEG en onder de daarin bepaalde voorwaarden wordt het de in de bijlage vermelde Lid-Staten toegestaan in hun wetgeving het verbod te handhaven op het gebruik bij de

vervaardiging van de in de bijlage vermelde levensmiddelen, van de ertegenover aangegeven categorieën additieven.

Deze beschikking is van toepassing onverminderd de Verordeningen (EEG) nr. 2081/92 en (EEG) nr. 2082/92.

Artikel 2

Deze beschikking is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te . . .

Voor het Europees Parlement

De Voorzitter

Voor de Raad

De Voorzitter

BIJLAGE

**PRODUKTEN WAARVOOR DE BETROKKEN LID-STATEN EEN VERBOD OP HET GEBRUIK VAN
BEPAAALDE CATEGORIEËN ADDITIEVEN MOGEN HANDHAVEN**

Lid-Staat	Levensmiddel	Categorieën additieven waarvoor het verbod mag worden gehandhaafd
Duitsland	Traditioneel Duits bier („Bier nach deutschem Reinheitsgebot gebraut“)	Alle categorieën met uitzondering van drijfgassen
Griekenland	„Feta“-kaas	Alle
Frankrijk	Traditioneel Frans brood („pain de tradition française“)	Alle
Frankrijk	Traditionele Franse truffelconserven	Alle
Frankrijk	Traditionele Franse slakkenconserven	Alle
Frankrijk	Traditionele Franse conserven met confit van ganzen of eenden	Alle
Oostenrijk	Traditionele Oostenrijkse „Bergkäse“	Alle categorieën met uitzondering van conserveermiddelen
Finland	Traditioneel Finse „Mämmi“	Alle categorieën met uitzondering van conserveermiddelen
Zweden Finland	Traditionele Zweedse en Finse vruchten-siroop	Kleurstoffen
Denemarken	Traditionele Deense „kødboller“	Conserveermiddelen en kleurstoffen
Denemarken	Traditionele Deense „leverpostej“	Conserveermiddelen (behalve sorbine-zuur) en kleurstoffen
Spanje	Traditionele Spaanse „lomo embuchado“	Alle categorieën met uitzondering van conserveermiddelen en antioxidanten
Italië	Traditionele Italiaanse „salame cacciatore“	Alle categorieën met uitzondering van conserveermiddelen, antioxidanten, smaakversterkers en verpakkingsgas
Italië	Traditionele Italiaanse „mortadella“	Alle categorieën met uitzondering van conserveermiddelen, antioxidanten, zuurteregelaars, smaakversterkers, stabilisatoren en verpakkingsgas
Italië	Traditionele Italiaanse „cotechino e zampone“	Alle categorieën met uitzondering van conserveermiddelen, antioxidanten, zuurteregelaars, smaakversterkers, stabilisatoren en verpakkingsgas

MOTIVERING VAN DE RAAD

I. INLEIDING

1. Op 19 april 1995 heeft de Commissie een, op artikel 100 A van het EG-Verdrag gebaseerd voorstel voor een beschikking⁽¹⁾ ingediend betreffende de handhaving van nationale wetgeving die het gebruik van bepaalde additieven bij de vervaardiging van bepaalde specifieke levensmiddelen verbiedt.
2. Respectievelijk op 16 januari 1996⁽²⁾ en op 13 september 1995⁽³⁾ hebben het Europees Parlement en het Economisch en Sociaal Comité advies uitgebracht. Naar aanleiding van het advies van het Europees Parlement heeft de Commissie op 6 mei 1996 een gewijzigd voorstel ingediend⁽⁴⁾.
3. Op 18 juni 1996 heeft de Raad zijn gemeenschappelijk standpunt krachtens artikel 189 B van het Verdrag vastgesteld.

II. DOELSTELLING

Dit voorstel heeft ten doel een lijst vast te stellen van de levensmiddelen die als traditioneel worden beschouwd, teneinde de rijke traditie op het gebied van levensmiddelen die in de Gemeenschap bestaat, veilig te stellen. Om deze doelstelling te bereiken mogen de betrokken Lid-Staten vasthouden aan hun nationale wetgeving die het gebruik van bepaalde additieven bij de vervaardiging van bepaalde levensmiddelen verbiedt.

III. ANALYSE VAN HET GEMEENSCHAPPELIJK STANDPUNT

1. Het Europees Parlement heeft drie amendementen voorgesteld:
 - een aantal verduidelijkingen in de omschrijving van de als traditioneel beschouwde levensmiddelen (amendement nr. 2);
 - toevoeging van twee levensmiddelen uit Denemarken en een uit Zweden (amendement nr. 3);
 - bepalingen waarin wordt voorgeschreven dat op de etiketten de traditionele produktiemethode wordt vermeld (amendement nr. 1).
2. De Raad heeft het voorstel besproken en vervolgens de strekking ervan in grote lijnen herwerkt, verduidelijkt en uitgebreid, enerzijds om beter rekening te houden met de nationale wetgevingen en anderzijds om rekening te houden met de amendementen van het Europees Parlement, en vooral met de amendementen nrs. 2 en 3.

Alle door de Raad aangenomen wijzigingen in het gewijzigd voorstel zijn door de Commissie aanvaard.
3. Overeenkomstig amendement nr. 2 (door de Commissie in haar gewijzigde voorstel aanvaard) stemt de Raad in met de gewijzigde omschrijvingen van de levensmiddelen waarvoor de Lid-Staten hun wetgeving mogen handhaven. De Raad aanvaardt echter niet dat de term „volgens Griekse traditie” wordt gebruikt voor „feta”-kaas, aangezien hij wenst te onderstrepen dat deze kaas in beginsel slechts in Griekenland wordt vervaardigd, zodat een dergelijke specificatie niet nodig is.
4. Voorts heeft de Raad, gezien het feit dat de aanduiding „pain de tradition française” in alle talen kan worden vertaald, besloten deze omschrijving in de Franse tekst niet tussen aanhalingstekens te plaatsen.

⁽¹⁾ PB nr. C 134 van 1. 6. 1995, blz. 20.

⁽²⁾ PB nr. C 32 van 5. 2. 1996, blz. 21.

⁽³⁾ PB nr. C 301 van 13. 11. 1995, blz. 43.

⁽⁴⁾ PB nr. C 186 van 26. 6. 1996, blz. 7.

5. Wat de produkten „traditionele Franse conserven met confit van ganzen of eenden” betreft, heeft de Raad, rekening houdend met de produktiewijze, verduidelijkt dat de betrokken Lid-Staat het verbod ten aanzien van alle categorieën additieven mag handhaven.
6. De Raad heeft alle levensmiddelen waarvan in amendement nr. 3 sprake is, overgenomen (de Commissie heeft dit amendement verworpen). Voor de Deense produkten „leverpostej” en „Kødboller” heeft de Raad echter gepreciseerd voor welke categorieën additieven een verbod mag worden gehandhaafd. Tenslotte heeft de Raad Finland toegevoegd in de categorie „traditionele Zweedse vruchtensiroop”, aangezien deze levensmiddelen eveneens in deze Lid-Staat worden vervaardigd.
7. Tenslotte heeft de Raad één Spaans produkt aan de lijst toegevoegd, „lomo embuchado”, alsook drie Italiaanse produkten „salame cacciatore”, „mortadella” en „cotechino e zampone”.

Deze vier produkten worden als traditioneel beschouwd, en de wetgevingen waarbij het gebruik van bepaalde additieven in deze levensmiddelen verboden wordt, bestaan reeds vele jaren.

8. De Raad heeft amendement nr. 1 volgens welk op het etiket moet worden vermeld dat het produkt bereid is volgens de traditie van de Lid-Staat, niet overgenomen. De Raad meende dat de fabrikanten zelf moeten bepalen of een dergelijke vermelding noodzakelijk is (het amendement werd door de Commissie eveneens verworpen).
9. Over het geheel genomen meent de Raad, die twee van de drie door het Europees Parlement voorgestelde amendementen heeft overgenomen en rekening heeft gehouden met de criteria bij de opstelling van de lijst van traditionele produkten, een evenwichtig compromis te hebben gevonden.

GEMEENSCHAPPELIJK STANDPUNT (EG) Nr. 54/96

door de Raad vastgesteld op 25 juni 1996

met het oog op de aanneming van Richtlijn 96/.../EG van het Europees Parlement en de Raad van ... tot wijziging van Richtlijn 95/2/EG betreffende levensmiddelenadditieven met uitzondering van kleurstoffen en zoetstoffen

(96/C 315/03)

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 100 A,

Gelet op Richtlijn 89/107/EEG van de Raad van 21 december 1988 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der Lid-Staten inzake levensmiddelenadditieven die in voor menselijk voeding bestemde waren mogen worden gebruikt⁽¹⁾, inzonderheid op artikel 3, lid 2,

Gezien het voorstel van de Commissie⁽²⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité⁽³⁾,

Volgens de procedure van artikel 189 B van het Verdrag⁽⁴⁾,

Overwegende dat verwerkt Eucheuma-wier een nieuw levensmiddelenadditief is, waarvan het gebruik om technische redenen gerechtvaardigd is;

Overwegende dat de lijst met toegestane levensmiddelenadditieven in Richtlijn 95/2/EG van het Europees Parlement en de Raad van 20 februari 1995 betreffende levensmiddelenadditieven met uitzondering van kleurstoffen en zoetstoffen⁽⁵⁾ dient te worden aangepast om het gebruik van dit additief toe te staan;

Overwegende dat het Wetenschappelijk Comité voor de menselijke voeding is geraadpleegd;

Overwegende dat de zuiverheidseisen volgens de procedure van artikel 11 van Richtlijn 89/107/EEG zullen worden vastgesteld,

HEBBEN DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

In de tabel van bijlage I van Richtlijn 95/2/EG wordt na het nummer E 407 het volgende levensmiddelenadditief ingevoegd:

E-nummer	Naam
E 407 a	Verwerkt Eucheuma-wier

Artikel 2

De Lid-Staten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om vóór 25 september 1996 aan deze richtlijn te voldoen teneinde de handel in en het gebruik van produkten die aan deze richtlijn voldoen, toe te staan.

Zij stellen de Commissie hiervan onverwijld in kennis.

Wanneer de Lid-Staten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen naar deze richtlijn verwezen of wordt ernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van die bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de Lid-Staten.

Artikel 3

Deze richtlijn treedt in werking op de zevende dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Artikel 4

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Brussel, ...

Voor het Europees Parlement
De Voorzitter

Voor de Raad
De Voorzitter

⁽¹⁾ PB nr. L 40 van 11. 2. 1989, blz. 27. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 94/34/EG (PB nr. L 237 van 10. 9. 1994, blz. 1).

⁽²⁾ PB nr. C 163 van 29. 6. 1995, blz. 12.

⁽³⁾ PB nr. C 18 van 22. 1. 1996, blz. 20.

⁽⁴⁾ Advies van het Europees Parlement van 28 maart 1996 (PB nr. C 117 van 22. 4. 1996, blz. 36), gemeenschappelijk standpunt van de Raad van 25 juni 1996 (nog niet verschenen in het Publikatieblad) en besluit van het Europees Parlement van ... (nog niet verschenen in het Publikatieblad).

⁽⁵⁾ PB nr. L 61 van 18. 3. 1995, blz. 1.

MOTIVERING VAN DE RAAD

I. INLEIDING

1. De Commissie heeft de Raad op 18 mei 1995 een op artikel 100 A van het EG-Verdrag gebaseerd voorstel voor een richtlijn betreffende levensmiddelenadditieven met uitzondering van kleurstoffen en zoetstoffen⁽¹⁾ voorgelegd.
2. Het Europees Parlement en het Economisch en Sociaal Comité hebben respectievelijk op 28 maart 1996⁽²⁾ en 25 oktober 1995⁽³⁾ advies uitgebracht.
3. Naar aanleiding van het advies van het Europees Parlement heeft de Commissie op 21 mei 1996 een gewijzigd voorstel ingediend⁽⁴⁾.
4. De Raad heeft op 25 juni 1996 overeenkomstig artikel 189 B van het Verdrag zijn gemeenschappelijk standpunt vastgesteld.

II. DOELSTELLING

Het voorstel is bedoeld om aan de lijst van toegestane levensmiddelenadditieven „verwerkt Eucheuma-wier” toe te voegen met het referentienummer E 407 a.

III. ANALYSE VAN HET GEMEENSCHAPPELIJK STANDPUNT

1. Het Europees Parlement heeft een amendement voorgesteld dat de volgende punten omvat:
 - er wordt een nieuw additief toegestaan met de naam „verwerkt Eucheuma-wier”;
 - het referentienummer voor dat additief is E 408;
 - het additief mag niet gebruikt worden in levensmiddelen voor kinderen die jonger zijn dan 18 maanden.

In het gemeenschappelijk standpunt is op twee van die drie punten rekening gehouden met de wensen van het Europees Parlement.

Het gemeenschappelijk standpunt komt overeen met het gewijzigd voorstel van de Commissie.

2. Wat de benaming van het additief betreft (amendement nr. 1), heeft de Raad de door het Europees Parlement voorgestelde benaming „verwerkt Eucheuma-wier” overgenomen waarvoor ook de Codex Alimentarius had gekozen (dit gedeelte van het amendement was door de Commissie in haar gewijzigd voorstel overgenomen).
3. Gelet op de regelingen van de Codex Alimentarius heeft de Raad echter E 407 a als referentienummer gekozen. De Raad kon het gedeelte van amendement nr. 1 betreffende het referentienummer dus niet overnemen (dit gedeelte was niet door de Commissie aanvaard).
4. In beginsel aanvaardt de Raad dat het additief niet wordt toegestaan in levensmiddelen voor kinderen jonger dan 18 maanden (amendement nr. 1). De Raad heeft het amendement echter niet in zijn gemeenschappelijk standpunt opgenomen, omdat het additief „verwerkt Eucheuma-wier” niet voorkomt op de positieve lijst van voor die

⁽¹⁾ PB nr. C 163 van 29. 6. 1995, blz. 12.

⁽²⁾ PB nr. C 117 van 22. 4. 1996, blz. 36.

⁽³⁾ PB nr. C 18 van 22. 1. 1996, blz. 20.

⁽⁴⁾ PB nr. C 208 van 19. 7. 1996, blz. 15.

categorie kinderen in levensmiddelen toegestane additieven (bijlage VI van Richtlijn 95/2/EG). Ook de Commissie kon dit gedeelte van amendement nr. 1 niet accepteren.

5. Over het geheel genomen is de Raad van oordeel met de aanvaarding van het gedeelte van amendement nr. 1 van het Europees Parlement over de benaming van het additief, en van het beginsel van een ander gedeelte in verband met de bescherming van kinderen jonger dan 18 maanden, het juiste evenwicht gevonden te hebben tussen de standpunten die aanvankelijk uiteenliepen.
-

GEMEENSCHAPPELIJK STANDPUNT (EG) Nr. 55/96

door de Raad vastgesteld op 25 juni 1996

met het oog op de aanneming van Richtlijn 96/.../EG van het Europees Parlement en de Raad van ... houdende wijziging van Richtlijn 94/35/EG inzake zoetstoffen die in levensmiddelen mogen worden gebruikt

(96/C 315/04)

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 100 A,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité⁽¹⁾,

Volgens de procedure van artikel 189 B van het Verdrag⁽²⁾,

Gelet op Richtlijn 89/107/EEG van de Raad van 21 december 1988 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der Lid-Staten inzake levensmiddelenadditieven die in voor menselijke voeding bestemde waren mogen worden gebruikt⁽³⁾, inzonderheid op artikel 3, lid 2,

Overwegende dat sinds de vaststelling van Richtlijn 94/35/EG⁽⁴⁾ zich op het gebied van de zoetstoffen tal van technische ontwikkelingen hebben voorgedaan;

Overwegende dat die richtlijn aan deze ontwikkelingen moet worden aangepast;

Overwegende dat het Wetenschappelijk Comité voor de menselijke voeding dat bij Besluit 95/273/EG van de Commissie⁽⁵⁾ werd ingesteld, geraadpleegd is voordat is overgegaan tot goedkeuring van bepalingen die van invloed kunnen zijn op de volksgezondheid,

HEBBEN DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Richtlijn 94/35/EG wordt als volgt gewijzigd:

⁽¹⁾ PB nr. C 174 van 17. 6. 1996, blz. 1.

⁽²⁾ Advies van het Europees Parlement van 12 maart 1996 (PB nr. C 96 van 1. 4. 1996, blz. 24), gemeenschappelijk standpunt van de Raad van 25 juni 1996 (nog niet verschenen in het Publikatieblad) en besluit van het Europees Parlement van ... (nog niet verschenen in het Publikatieblad).

⁽³⁾ PB nr. L 40 van 11. 2. 1989, blz. 27. Richtlijn gewijzigd bij Richtlijn 94/34/EG (PB nr. L 237 van 10. 9. 1994, blz. 1).

⁽⁴⁾ PB nr. L 237 van 10. 9. 1994, blz. 3.

⁽⁵⁾ PB nr. L 167 van 18. 7. 1995, blz. 22.

1. aan artikel 1 wordt het volgende lid toegevoegd:

„5. Deze richtlijn is ook van toepassing op de overeenkomstige levensmiddelen die voor bijzondere voeding bestemd zijn in de zin van Richtlijn 89/398/EEG.”;

2. artikel 2 wordt als volgt gewijzigd:

a) lid 3 wordt vervangen door de volgende tekst:

„3. Zoetstoffen mogen niet worden gebruikt in de in Richtlijn 89/398/EEG bedoelde levensmiddelen die voor zuigelingen en peuters of kleuters zijn bestemd, met inbegrip van levensmiddelen voor zuigelingen en peuters of kleuters die niet in goede gezondheid verkeren, tenzij ter zake bijzondere bepalingen gelden.”;

b) het volgende lid wordt toegevoegd:

„5. In de bijlage bij deze richtlijn betekent „quantum satis” dat geen maximum-hoeveelheid wordt aangegeven. Zoetstoffen dienen echter toegepast te worden overeenkomstig goede produktmethoden, in hoeveelheden die niet groter zijn dan voor het beoogde doel nodig is en op voorwaarde dat de consument niet wordt misleid.”;

3. het volgende artikel wordt ingevoegd:

„Artikel 2 bis

Onverminderd andere communautaire bepalingen is de aanwezigheid van een zoetstof in een levensmiddel toegestaan:

— in een samengesteld levensmiddel zonder toegevoegde suikers of met verminderde verbrandingswaarde, in voor een hypocalorisch dieet bestemde samengestelde levensmiddelen en in samengestelde levensmiddelen met een verlengde houdbaarheid, voor zover deze niet voorkomen in artikel 2, lid 3, en mits de zoetstof in één van de ingrediënten van het samengestelde levensmiddel is toegestaan, of

— indien het levensmiddel uitsluitend bestemd is voor gebruik bij de bereiding van een samengesteld levensmiddel, voor zover het samengestelde levensmiddel beantwoordt aan deze richtlijn.”;

4. in de bijlage wordt de tekst van de categorie „vitaminen en dieetprodukten” vervangen door de volgende

tekst: „voedingssupplementen/integratiesubstanties voor dieetprodukten op basis van vitamines en/of mineraalelementen in de vorm van siroop of kauwtabletten”;

5. de tabel in de bijlage wordt aangevuld met de tekst van de bijlage van deze richtlijn.

Artikel 2

De Lid-Staten wijzigen zo nodig hun wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen om:

- de handel in produkten die aan deze richtlijn voldoen, uiterlijk op [...] (*) toe te staan,
- de handel in produkten die niet aan deze richtlijn voldoen, vanaf [...] (**) te verbieden. Produkten die vóór deze datum in de handel zijn gebracht of geëtiketteerd en die niet aan deze richtlijn voldoen, mogen echter worden verhandeld totdat de voorraden zijn uitgeput.

Zij stellen de Commissie hiervan onverwijld in kennis.

Wanneer de Lid-Staten deze bepalingen aannemen wordt in die bepalingen naar de onderhavige richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van die bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de Lid-Staten.

Artikel 3

Deze richtlijn treedt in werking op de zevende dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Artikel 4

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te ...

Voor het Europees Parlement

De Voorzitter

Voor de Raad

De Voorzitter

(*) 12 maanden na de datum van aanneming van deze richtlijn.

(**) 18 maanden na de datum van aanneming van deze richtlijn.

BIJLAGE

Noten:

1. Voor stof E 952, cycloamzuur en Na- en Ca-zouten daarvan, worden de maximale gebruiksdoses uitgedrukt in vrije zuren.
2. Voor stof E 954, sacharine en Na-, K- en Ca-zouten daarvan, worden de maximale gebruiksdoses uitgedrukt in vrije imiden.

EG-nr.	Naam	Levensmiddelen	Maximale gebruiksdoses
E 950	Acesulfaam K	— Granen voor het ontbijt met een vezelgehalte van meer dan 15 % en ten minste 20 % zemelen, met verminderde verbrandingswaarde of zonder toegevoegde suikers	1 200 mg/kg
		— Soep met verminderde verbrandingswaarde	110 mg/l
		— Microprodukten van suikerwerk ter verfrissing van de adem, zonder toegevoegde suikers	2 500 mg/kg
		— Bier met verminderde verbrandingswaarde	25 mg/l
		— Dranken bestaande uit een mengsel van bier, cider, péricider, gedistilleerd of wijn en niet-alcoholische dranken	350 mg/l
		— Gedistilleerde dranken met een alcohol-volumegehalte van minder dan 15 %	350 mg/kg
		— Hoorntjes en wafeltjes zonder toegevoegde suikers voor ijs	2 000 mg/kg
		— Suikerwerk in de vorm van tabletten met verminderde verbrandingswaarde	500 mg/kg
		— „Feinkostsalat”	350 mg/kg
		— Ouwels	2 000 mg/kg
E 951	Aspartaam	— Granen voor het ontbijt met een vezelgehalte van meer dan 15 % en ten minste 20 % zemelen, met verminderde verbrandingswaarde of zonder toegevoegde suikers	1 000 mg/kg
		— Soep met verminderde verbrandingswaarde	110 mg/l
		— Microprodukten van suikerwerk ter verfrissing van de adem, zonder toegevoegde suikers	6 000 mg/kg
		— Verfrissende sterk gearomatiseerde keelpastilles zonder toegevoegde suikers	2 000 mg/kg
		— Bier met verminderde verbrandingswaarde	25 mg/l
		— Dranken bestaande uit een mengsel van bier, cider, péricider, gedistilleerd of wijn en niet-alcoholische dranken	600 mg/l
		— Gedistilleerde dranken met een alcohol-volumegehalte van minder dan 15 %	600 mg/kg
		— „Feinkostsalat”	350 mg/kg
E 952	Cycloamzuur en Na- en Ca-zouten daarvan	— Dranken bestaande uit een mengsel van bier, cider, péricider, gedistilleerd of wijn en niet-alcoholische dranken	250 mg/l
		— Microprodukten van suikerwerk ter verfrissing van de adem, zonder toegevoegde suikers	2 500 mg/kg
		— Voedingssupplementen/integratiesubstanties voor dieetprodukten op basis van vitaminen en/of mineraalelementen in de vorm van siroop of kauwtabletten	1 250 mg/kg

EG-nr.	Naam	Levensmiddelen	Maximale gebruiksdoses
E 954	Sacharine en Na-, K- en Ca-zouten daarvan	<ul style="list-style-type: none"> — Granen voor het ontbijt met een vezelgehalte van meer dan 15 % en ten minste 20 % zemelen, met verminderde verbrandingswaarde of zonder toegevoegde suikers — Soep met verminderde verbrandingswaarde — Microprodukten van suikerwerk ter verfrissing van de adem, zonder toegevoegde suikers — Drinken bestaande uit een mengsel van bier, cider, penceider, gedistilleerd of wijn en niet-alcoholische dranken — Gedistilleerde dranken met een alcohol-volumegehalte van minder dan 15 % — Hoorntjes en wafeltjes zonder toegevoegde suikers voor ijs — „Feinkostsalat” 	<p>100 mg/kg</p> <p>110 mg/l</p> <p>3 000 mg/kg</p> <p>80 mg/l</p> <p>80 mg/kg</p> <p>800 mg/kg</p> <p>160 mg/kg</p>
E 957	Thaumatine	<ul style="list-style-type: none"> — Consumptie-ijs, met verminderde verbrandingswaarde of zonder toegevoegde suikers 	50 mg/kg
E 959	Neohesperidine DC	<ul style="list-style-type: none"> — Granen voor het ontbijt met een vezelgehalte van meer dan 15 % en ten minste 20 % zemelen, met verminderde verbrandingswaarde of zonder toegevoegde suikers — Soep met verminderde verbrandingswaarde — Microprodukten van suikerwerk ter verfrissing van de adem, zonder toegevoegde suikers — Voedingssupplementen/integratiesubstanties voor dieetprodukten op basis van vitaminen en/of mineraal-elementen in de vorm van siroop of kauwtabletten — Drinken bestaande uit een mengsel van bier, cider, penceider, gedistilleerd of wijn en niet-alcoholische dranken — Gedistilleerde dranken met een alcohol-volumegehalte van minder dan 15 % — Hoorntjes en wafeltjes zonder toegevoegde suikers voor ijs — „Feinkostsalat” — Bier met verminderde verbrandingswaarde — Volledige voedselbereidingen en aanvullende voeding die onder medisch toezicht wordt gebruikt — „Snacks”: voorverpakte gezouten, gedroogde hapjes op basis van zetmeel of (hazel)noten, die bepaalde aroma's bevatten 	<p>50 mg/kg</p> <p>50 mg/l</p> <p>400 mg/kg</p> <p>400 mg/kg</p> <p>30 mg/l</p> <p>30 mg/kg</p> <p>50 mg/kg</p> <p>50 mg/kg</p> <p>10 mg/kg</p> <p>100 mg/kg</p> <p>50 mg/kg</p>

MOTIVERING VAN DE RAAD

I. INLEIDING

1. De Commissie heeft op 20 oktober 1995 een voorstel ingediend voor een, op artikel 100 A van het EG-Verdrag gebaseerde richtlijn inzake zoetstoffen die in levensmiddelen mogen worden gebruikt.
2. Het Europees Parlement, het Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's hebben hun adviezen respectievelijk op 12 maart 1996⁽¹⁾ en 27 maart 1996⁽²⁾ uitgebracht. Het Europees Parlement heeft het voorstel van de Commissie ongewijzigd goedgekeurd.
3. Overeenkomstig artikel 189 B van het Verdrag heeft de Raad op 25 juni 1996 het gemeenschappelijk standpunt vastgesteld.

II. DOEL

Richtlijn 94/35/EG werd aangenomen op 21 juni 1994. Uitgangspunt voor deze richtlijn was Richtlijn 89/107/EEG, waarin de aanneming van specifieke richtlijnen voor de harmonisatie van het gebruik van de diverse categorieën levensmiddelenadditieven wordt beoogd. Het onderhavige voorstel heeft de aanpassing van laatstgenoemde richtlijn aan de ontwikkelingen op technisch en wetenschappelijk gebied tot doel.

III. ANALYSE VAN HET GEMEENSCHAPPELIJK STANDPUNT

1. Het gemeenschappelijk standpunt komt in grote trekken overeen met het voorstel van de Commissie. Toch heeft de Raad de tekst aangepast, enerzijds om concordantie tussen de richtlijn „zoetstoffen” en de richtlijn „additieven” te bewerkstelligen en, anderzijds om rekening te houden met de technische en wetenschappelijke ontwikkelingen in de Europese Gemeenschap.

De Commissie is akkoord gegaan met alle wijzigingen van haar voorstel.

2. De Raad heeft de draagwijdte van de richtlijn uitgebreid tot voor bijzondere voeding bestemde levensmiddelen in de zin van Richtlijn 89/398/EEG (artikel 1, lid 5).
3. Gezien de noodzakelijke bescherming van zuigelingen en peuters of kleuters, als bedoeld in Richtlijn 89/398/EEG, heeft de Raad niettemin gepreciseerd dat in de voor deze groep bestemde levensmiddelen geen zoetstoffen mogen worden gebruikt (artikel 2, lid 3).
4. Voor wat betreft samengestelde levensmiddelen die zoetstoffen mogen bevatten (artikel 2 bis), benadrukte de Raad dat deze bepaling van toepassing is, onverminderd andere communautaire bepalingen. Teneinde het gebruik van zoetstoffen in de betrokken produkten zo veel mogelijk te beperken heeft de Raad bovendien de draagwijdte van de bepaling beperkt door te stipuleren dat de aanwezigheid van een zoetstof alleen is toegestaan:
 - in een samengesteld levensmiddel zonder toegevoegde suiker of met verminderde verbrandingswaarde;
 - in een voor een hypocalorisch dieet bestemd samengesteld levensmiddel;
 - in een samengesteld levensmiddel met een verlengde houdbaarheid.

⁽¹⁾ PB nr. C 96 van 1. 4. 1996, blz. 24.

⁽²⁾ PB nr. C 174 van 17. 6. 1996, blz. 1.

5. Met betrekking tot de additieven acesulfaam K (E 950), aspartaam (E 951), sacharine en Na-, K- en Ca-zouten daarvan (E-954) en neohesperidine DC (E 959) heeft de Raad gepreciseerd dat het vezelgehalte van granen voor het ontbijt ten minste 15 % moet bedragen en dat deze granen ten minste 20 % zemelen moeten bevatten. Rekening houdend met de produktiemethoden en met de wens om de betekenis van sommige categorieën levensmiddelen te verminderen heeft de Raad een aantal preciseringen aangebracht en de omschrijving van „bier met verminderde verbrandingswaarde”, „hoortjes en wafeltjes zonder toegevoegde suikers voor ijs”, en „Feinkostsalat”, gewijzigd.
- Voorts heeft de Raad „gedistilleerde dranken met een alcohol-volumegehalte van minder dan 15 %” aan de lijst toegevoegd. Dit produkt is reeds lange tijd op de markt.
- Tot slot heeft de Raad „vruchten met verminderde verbrandingswaarde” niet op de lijst opgenomen, omdat deze dranken niet in de Europese Unie worden geproduceerd.
6. Wat acesulfaam (E 950) betreft, heeft de Raad „suikergoed in de vorm van comprimés met verminderde verbrandingswaarde” aan de lijst toegevoegd. Dit produkt is reeds geruime tijd op de markt.
7. Voor wat het additief „aspartaam” (E 951) betreft, heeft de Raad de volgende bewoordingen toegevoegd: „verfrissende sterk gearomatiseerde keelpastilles zonder toegevoegde suikers”. Dit produkt is reeds lang verkrijgbaar op de markt van de Europese Unie.
8. Wat betreft het additief „Cyclaamzuur en Na- en Ca-zouten daarvan” (E 952), gaf de Raad de voorkeur aan beperking van het gebruik hiervan tot drie categorieën levensmiddelen. Tegelijkertijd heeft de Raad besloten tot vermindering van de voor deze drie categorieën toegestane doses.
9. Voor het additief „neohesperidine DC”, tenslotte, heeft de Raad dezelfde gebruiksvoorschriften willen invoeren als voor andere, soortgelijke additieven en bijgevolg de hiernavolgende levensmiddelen aan de lijst toegevoegd:
- gedistilleerde dranken met een alcohol-volumegehalte van minder dan 15 %;
 - hoortjes en wafeltjes zonder toegevoegde suikers voor ijs;
 - bier met verminderde verbrandingswaarde;
 - volledige voedselbereidingen en aanvullende voeding die onder medisch toezicht wordt gebruikt;
 - „snacks”: voorverpakte gezouten, gedroogde hapjes op basis van zetmeel of (hazel)noten, die bepaalde aroma's bevatten.
10. De Raad heeft in grote lijnen rekening gehouden met het door het Europees Parlement goedgekeurde voorstel en heeft preciseringen in de tekst aangebracht teneinde rekening te houden met de huidige produktie en met de toekomstige ontwikkelingen. Hij is daarom van oordeel dat hij erin geslaagd is een evenwichtig compromis te bereiken.

GEMEENSCHAPPELIJK STANDPUNT (EG) Nr. 56/96

door de Raad vastgesteld op 25 juli 1996

met het oog op de aanneming van Richtlijn 96/. . /EG van het Europees Parlement en de Raad van . . . betreffende gemeenschappelijke regels voor de interne markt voor elektriciteit

(96/C 315/05)

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 57, lid 2, en de artikelen 66 en 100 A,

Gezien het voorstel van de Commissie⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité⁽²⁾,

Volgens de procedure van artikel 189 B van het Verdrag⁽³⁾,

- (1) Overwegende dat het van belang is maatregelen vast te stellen om de goede werking van de interne markt te verzekeren; dat de interne markt een ruimte omvat zonder binnengrenzen waarin het vrij verkeer van goederen, personen, diensten en kapitaal is gewaarborgd;
- (2) Overwegende dat de voltooiing van een elektriciteitsmarkt met mededinging een belangrijke stap voorwaarts is op weg naar de voltooiing van de interne markt voor energie;
- (3) Overwegende dat deze richtlijn de volledige toepassing van het EG-Verdrag, met name de bepalingen inzake de interne markt en mededinging onverlet laat;
- (4) Overwegende dat de totstandbrenging van de interne markt voor elektriciteit van bijzonder belang is voor een grotere efficiëntie bij produktie, transmissie en distributie van elektriciteit en ten goede komt aan de continuïteit van de voorziening en het concurrentievermogen van het Europese bedrijfsleven, met inachtneming van de milieubescherming;
- (5) Overwegende dat de interne markt voor elektriciteit geleidelijk tot stand dient te worden gebracht, opdat de elektriciteitsindustrie zich op een soepele en geordende wijze aan haar nieuwe omgeving kan aanpassen en om rekening te houden met de hui-

dige verschillen in de organisatie van de elektriciteitsnetten;

- (6) Overwegende dat de totstandbrenging van de interne markt voor elektriciteit de onderlinge koppeling en de interoperabiliteit van de netten moet bevorderen;
- (7) Overwegende dat met Richtlijn 90/547/EEG van de Raad van 29 oktober 1990 betreffende de doorvoer van elektriciteit via de hoofdnetten⁽⁴⁾ en Richtlijn 90/377/EEG van de Raad van 29 juni 1990 betreffende een communautaire procedure inzake de doorzichtigheid van de prijzen van gas en elektriciteit voor industriële eindverbruikers⁽⁵⁾, een eerste stap op weg naar de voltooiing van de interne markt voor elektriciteit is gezet;
- (8) Overwegende dat thans verdere maatregelen dienen te worden genomen om de interne markt voor elektriciteit tot stand te brengen;
- (9) Overwegende dat de elektriciteitsbedrijven in de interne markt, onverminderd hun openbare-dienstverplichtingen, moeten kunnen werken in het vooruitzicht van een elektriciteitsmarkt met mededinging;
- (10) Overwegende dat er momenteel, op grond van structurele verschillen in de Lid-Staten, verschillende systemen voor de regulering van de elektriciteitssector bestaan;
- (11) Overwegende dat er in overeenstemming met het subsidiariteitsbeginsel algemene beginselen moeten worden vastgelegd waarmee een kader op Gemeenschapsniveau wordt geschapen, doch dat de nadere uitvoering daarvan dient te worden overgelaten aan de Lid-Staten, zodat iedere Lid-Staat de regeling kan kiezen die het beste past bij zijn eigen situatie;
- (12) Overwegende dat de toegang tot het net, ongeacht de wijze waarop de bestaande markt is georganiseerd, mogelijk moet zijn overeenkomstig deze richtlijn en moet leiden tot economisch gelijkwaardige resultaten in de Lid-Staten en bijgevolg tot een rechtstreeks vergelijkbare mate van openstelling van de markten en tot een rechtstreeks vergelijkbare mate van toegang tot de elektriciteitsmarkten;

⁽¹⁾ PB nr. C 65 van 14. 3. 1992, blz. 4.

⁽²⁾ PB nr. C 73 van 15. 3. 1993, blz. 31.

⁽³⁾ Besluit van het Europees Parlement van 17 november 1993 (PB nr. C 329 van 6. 12. 1993, blz. 150), gemeenschappelijk standpunt van de Raad van 25 juli 1996 (nog niet verschenen in het Publikatieblad) en besluit van het Europees Parlement van . . . (nog niet verschenen in het Publikatieblad).

⁽⁴⁾ PB nr. L 313 van 13. 11. 1990, blz. 30. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Besluit 95/162/EG van de Commissie (PB nr. L 107 van 12. 5. 1995, blz. 53).

⁽⁵⁾ PB nr. L 185 van 17. 7. 1990, blz. 16. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 93/87/EEG van de Commissie (PB nr. L 277 van 10. 11. 1993, blz. 32).

- (13) Overwegende dat het opleggen van openbare-dienstverplichtingen voor sommige Lid-Staten noodzakelijk kan zijn voor het waarborgen van de continuïteit van de voorziening, de bescherming van de consument en de bescherming van het milieu, welke aspecten de vrije concurrentie op zich naar hun mening niet altijd kan waarborgen;
- (14) Overwegende dat planning op lange termijn één van de middelen kan zijn om die openbare dienstverplichtingen uit te voeren;
- (15) Overwegende dat in het Verdrag specifieke regels ten aanzien van beperkingen op het vrije verkeer van goederen en ten aanzien van de mededinging zijn vastgelegd;
- (16) Overwegende dat de Lid-Staten krachtens artikel 90, lid 1, van het Verdrag met name verplicht zijn die regels na te leven met betrekking tot de openbare bedrijven en de ondernemingen waaraan zij bijzondere of uitsluitende rechten hebben verleend;
- (17) Overwegende dat de ondernemingen die belast zijn met het beheer van diensten van algemeen economisch belang krachtens artikel 90, lid 2, van het Verdrag onder specifieke voorwaarden onder die regels vallen;
- (18) Overwegende dat de tenuitvoerlegging van deze richtlijn gevolgen zal hebben voor de activiteiten van dergelijke ondernemingen;
- (19) Overwegende dat de Lid-Staten, wanneer zij openbare-dienstverplichtingen aan de ondernemingen in de elektriciteitssector opleggen, de toepasselijke regels van het Verdrag, zoals die door het Hof van Justitie uitgelegd zijn, moeten naleven;
- (20) Overwegende dat bij de totstandbrenging van de interne markt voor elektriciteit in ruime mate rekening dient te worden gehouden met de Gemeenschapsdoelstelling van economische en sociale samenhang, met name in sectoren zoals de nationale of intracommunautaire infrastructuur voor elektriciteitstransmissie;
- (21) Overwegende dat Besluit nr. 1254/96/EG van het Europees Parlement en de Raad van 5 juni 1996 tot vaststelling van een reeks richtsnoeren voor trans-europese energienetten⁽¹⁾ heeft bijgedragen tot de ontwikkeling van een geïntegreerde infrastructuur voor de elektriciteitstransmissie;
- (22) Overwegende dat daarom gemeenschappelijke regels dienen te worden vastgesteld voor de elektriciteitsproductie en de exploitatie van de netten voor transmissie en distributie van elektriciteit;
- (23) Overwegende dat de openstelling van de productiemarkt kan plaatsvinden op basis van twee systemen, de vergunningsprocedure en de aanbestedingsprocedure, die volgens objectieve, transparante en niet-discriminerende criteria moeten werken;
- (24) Overwegende dat de situatie van zelfopwekkers en onafhankelijke producenten binnen dat kader in aanmerking moet worden genomen;
- (25) Overwegende dat elk transmissienet onder centraal beheer en centrale controle dient te staan, zodat de veiligheid, de betrouwbaarheid en de doelmatigheid van het net in het belang van producent en afnemer zijn gewaarborgd; dat derhalve een transmissienet-beheerder dient te worden aangewezen die zorgt voor de exploitatie, het onderhoud en zo nodig de ontwikkeling van dat net; dat de transmissienet-beheerder op een objectieve, transparante en niet-discriminerende wijze te werk dient te gaan;
- (26) Overwegende dat de technische regels voor de werking van de transmissienetten en de directe lijnen transparant moeten zijn en de interoperabiliteit van de netten moeten waarborgen;
- (27) Overwegende dat er objectieve en niet-discriminerende criteria moeten worden vastgesteld voor de inschakeling van de centrales;
- (28) Overwegende dat uit milieubeschermingsoverwegingen voorrang kan worden gegeven aan de productie van elektriciteit uit hernieuwbare energiebronnen;
- (29) Overwegende dat er voor de distributie concessies kunnen worden verleend aan afnemers in een bepaald gebied en dat er voor de exploitatie, het onderhoud en eventueel de ontwikkeling van ieder distributienet een beheerder moet worden aangewezen;
- (30) Overwegende dat de transmissiefunctie van verticaal geïntegreerde bedrijven met het oog op de gewenste transparantie en niet-discriminatie los van de overige activiteiten dient te worden beheerd;
- (31) Overwegende dat het optreden van een exclusieve koper gescheiden moet zijn van de productie- en distributieactiviteiten van verticaal geïntegreerde bedrijven en dat de informatiestroom tussen de activiteiten van exclusieve koper en die productie en distributieactiviteiten moet worden beperkt;
- (32) Overwegende dat in de rekeningen van alle geïntegreerde elektriciteitsbedrijven naar een zo groot mogelijke transparantie dient te worden gestreefd, zodat met name mogelijke misbruiken van een machtspositie, zoals abnormaal hoge of lage tarieven, of discriminerende praktijken bij gelijkwaardige transacties, kunnen worden onderkend; dat daarom voor iedere activiteit een afzonderlijke boekhouding nodig is;
- (33) Overwegende dat er verder voor moet worden gezorgd dat de bevoegde instanties toegang hebben tot de interne boekhouding van de bedrijven, met inachtneming van de vertrouwelijkheid;
- (34) Overwegende dat er, in verband met de verscheidenheid van structuren en de specifieke kenmerken

⁽¹⁾ PB nr. L 161 van 29. 6. 1996, blz. 147.

- van de netten in de Lid-Staten, verschillende keuzemogelijkheden voor toegang tot het net moeten komen die volgens objectieve, transparante en niet-discriminerende criteria werken;
- (35) Overwegende dat vergunningen moeten kunnen worden verleend voor aanleg en gebruik van directe lijnen;
- (36) Overwegende dat in vrijwaringbepalingen en in procedures voor de beslechting van geschillen dient te worden voorzien;
- (37) Overwegende dat misbruik van machtspositie en marktondermijnende gedragingen voorkomen moeten worden;
- (38) Overwegende dat het vanwege het dreigen van bijzondere aanpassingsproblemen in bepaalde Lid-Staten mogelijk moet zijn gebruik te maken van overgangsregelingen of ontheffingen, met name voor de werking van kleine geïsoleerde netten;
- (39) Overwegende dat deze richtlijn een nieuwe fase van de liberalisatie vormt; dat er, wanneer zij van kracht is geworden, toch nog bepaalde belemmeringen met betrekking tot de handel in elektriciteit tussen de Lid-Staten zullen blijven bestaan; dat er derhalve in het licht van de opgedane ervaring voorstellen voor de verbetering van de werking van de interne elektriciteitsmarkt kunnen worden gedaan; dat de Commissie dus bij de Raad en het Europees Parlement verslag moet uitbrengen over de toepassing van deze richtlijn,

HEBBEN DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

HOOFDSTUK I

Werkingsfeer en definities

Artikel 1

Bij deze richtlijn worden gemeenschappelijke regels vastgesteld voor de produktie, de transmissie en de distributie van elektriciteit. Gedefinieerd worden de wijze van organisatie en de werking van de elektriciteitssector, de toegang tot de markt, de criteria en procedures die gelden voor de aanbestedingen, de verlenging van vergunningen en de exploitatie van de netten.

Artikel 2

In deze richtlijn wordt verstaan onder:

1. „*produktie*”: de produktie van elektriciteit;
2. „*producent*”: een natuurlijke of rechtspersoon die elektriciteit produceert;
3. „*zelfopwekker*”: een natuurlijke of rechtspersoon die hoofdzakelijk voor eigen gebruik elektriciteit produceert;
4. a) „*onafhankelijke producent*”: een producent die geen zorg draagt voor de functies van transmissies en distributie van elektriciteit op het gebied dat wordt bestreken door het net waarop hij aangesloten is;
- b) in Lid-Staten waar geen verticaal geïntegreerde elektriciteitsbedrijven bestaan en waarin een aanbestedingsprocedure wordt toegepast, zijn onafhankelijke producenten degenen die, overeenkomstig de definitie onder a), niet altijd uitsluitend aan de economische rangorde van het koppelnet onderworpen hoeven te zijn;
5. „*transmissie*”: het transport van elektriciteit langs het hoogspanningskoppelnet met het oog op de levering ervan aan eindafnemers of distributiemaatschappijen;
6. „*distributie*”: het transport van elektriciteit langs midden- en laagspanningsdistributienetten met het oog op de levering aan afnemers;
7. „*afnemers*”: groot- of eindafnemers van elektriciteit en distributiemaatschappijen;
8. „*grootafnemer*”: mits door de Lid-Staten als zodanig erkend, elke natuurlijke of rechtspersoon die elektriciteit koopt of verkoopt en niet zorgt voor de functies transmissie, produktie of distributie binnen of buiten het net waarop hij aangesloten is;
9. „*eindafnemer*”: een afnemer die elektriciteit koopt voor eigen verbruik;
10. „*koppellijnen*”: uitrusting om elektriciteitsnetten onderling te koppelen;
11. „*koppelnet*”: een aantal transmissie- en distributienetten die door middel van een of meer koppelingen met elkaar zijn verbonden;
12. „*directe lijn*”: een elektriciteitslijn ter aanvulling van het koppelnet;
13. „*economische rangorde*”: een in overeenstemming met economische criteria aangenomen rangorde van bronnen voor de levering van elektriciteit;
14. „*ondersteunende diensten*”: alle diensten die nodig zijn voor het doen werken van een transmissie- of distributienet;
15. „*netgebruiker*”: elke natuurlijke of rechtspersoon die als leverancier of verbruiker op een transmissie- of distributienet is aangesloten;
16. „*levering*”: de aflevering en/of verkoop van elektriciteit aan afnemers;
17. „*geïntegreerd elektriciteitsbedrijf*”: een verticaal of horizontaal geïntegreerd bedrijf;

18. „*verticaal geïntegreerd elektriciteitsbedrijf*”: een bedrijf dat voor twee of meer van de functies productie, transmissie en distributie van elektriciteit zorg draagt;
19. „*horizontaal geïntegreerd elektriciteitsbedrijf*”: een bedrijf dat zorg draagt voor ten minste één van de functies productie voor de verkoop, transmissie en distributie van elektriciteit, alsmede voor een andere, niet-elektrische activiteit;
20. „*aanbestedingsprocedure*”: de procedure waarmee in geplande nieuwe behoeften en vervangingscapaciteit wordt voorzien door leveringen uit nieuwe of bestaande productie-installaties;
21. „*planning op lange termijn*”: de planning van de behoeften aan investeringen in productie- en transmissiecapaciteit op lange termijn, teneinde te voldoen aan de vraag naar elektriciteit van het net en de levering aan de afnemers te verzekeren;
22. „*exclusieve koper*”: rechtspersoon die, binnen het net waarop hij aangesloten is, de verantwoordelijkheid draagt voor het centrale beheer van het transmissiesysteem en/of de gecentraliseerde aan- en verkoop van elektriciteit;
23. „*klein geïsoleerd net*”: ieder net dat in het jaar 1996 minder dan 2 500 GWh verbruikt en voor minder dan 5% van zijn jaarverbruik aan andere netten gekoppeld is.

HOOFDSTUK II

Algemene regels voor de organisatie van de sector

Artikel 3

1. De Lid-Staten dragen er, op basis van hun institutionele organisatie en met inachtneming van het subsidiariteitsbeginsel, zorg voor dat de elektriciteitsbedrijven, onverminderd lid 2, overeenkomstig de beginselen van deze richtlijn worden geëxploiteerd, teneinde een elektriciteitsmarkt met mededinging tot stand te brengen, en zij onthouden zich, wat rechten en plichten betreft, van discriminatie tussen die bedrijven. De twee in de artikelen 17 en 18 genoemde mogelijkheden om toegang tot het net te krijgen moeten leiden tot gelijkwaardige economische resultaten en daardoor tot een rechtstreeks vergelijkbaar niveau van openstelling van de markten en een rechtstreeks vergelijkbare mate van toegang tot de elektriciteitsmarkten.
2. Met volledige inachtneming van de toepasselijke bepalingen van het Verdrag, met name artikel 90, mogen de Lid-Staten de elektriciteitsbedrijven openbare-dienstverplichtingen in het algemeen economisch belang opleggen, die betrekking kunnen hebben op de veiligheid, met inbegrip van de continuïteit van de voorziening, regelmaat, kwaliteit en prijs van de leveringen alsmede de bescherming van het milieu. Deze verplichtingen, die

duidelijk gedefinieerd, transparant, niet-discriminerend en controleerbaar moeten zijn, alsmede de eventuele herzieningen daarvan, worden door de Lid-Staten gepubliceerd en onverwijld aan de Commissie meegedeeld. Om de genoemde openbare-dienstverplichtingen ten uitvoer te brengen, kunnen de Lid-Staten die dat wensen een planning op lange termijn invoeren.

3. De Lid-Staten kunnen besluiten de bepalingen van de artikelen 5, 6, 17, 18 en 21 niet toe te passen, voor zover de toepassing van die bepalingen zou verhinderen dat de elektriciteitsmaatschappijen zich in feite of in rechte kwijten van de hun in het algemeen belang van de economie opgelegde verplichtingen en voor zover de ontwikkeling van het handelsverkeer niet beïnvloed wordt in een mate die strijdig is met het belang van de Gemeenschap. Het belang van de Gemeenschap omvat onder meer het mededingen naar de in aanmerking komende afnemers overeenkomstig deze richtlijn en artikel 90 van het Verdrag.

HOOFDSTUK III

Productie

Artikel 4

Voor de bouw van nieuwe productie-installaties kunnen de Lid-Staten kiezen voor een vergunningsstelsel en/of een aanbestedingsstelsel. De vergunningen en aanbestedingen verlopen volgens objectieve, transparante en niet-discriminerende criteria.

Artikel 5

1. Wanneer de Lid-Staten voor het vergunningsstelsel kiezen, stellen zij de criteria vast voor de verlening van de bouwvergunningen voor productie-installaties op hun grondgebied. Deze criteria kunnen betrekking hebben op:
- de veiligheid en de bedrijfszekerheid van de elektriciteitsnetten, de installaties en de bijbehorende uitrusting;
 - de bescherming van het milieu;
 - ruimtelijke ordening en locatie;
 - gebruik van gronden met een openbare bestemming;
 - energie-efficiëntie;
 - de aard van de primaire energiebronnen;
 - de bijzondere kenmerken van de aanvrager, zoals technische, economische en financiële capaciteit;
 - de bepalingen van artikel 3.
2. De uitvoerig omschreven criteria en de procedures worden gepubliceerd.

3. De aanvragers moeten op de hoogte worden gesteld van de redenen voor weigering van een vergunning, die objectief en niet-discriminerend moeten zijn; zij moeten op goede gronden rusten, naar behoren gestaafd worden en ter informatie aan de Commissie worden meegedeeld. Beroep moet mogelijk zijn.

Artikel 6

1. Wanneer een Lid-Staat voor de aanbestedingsprocedure kiest, stelt hij, of een door de betrokken Lid-Staat aangewezen bevoegde instantie, een lijst op van de nieuwe produktiemiddelen, inclusief de vervangingscapaciteit, op basis van de in lid 2 bedoelde raming. In die lijst wordt ook rekening gehouden met de behoeften aan koppellijnen. De vereiste capaciteit wordt toegewezen door middel van een aanbestedingsprocedure overeenkomstig dit artikel.

2. De transmissienet-beheerder of een door de betrokken Lid-Staat aangewezen bevoegde autoriteit maakt en publiceert onder controle van de Staat regelmatig, doch ten minste om de twee jaar, een raming van de produktie-transmissiecapaciteit die op het net kan worden aangesloten, van de behoefte aan koppellijnen met andere netten en de potentiële transmissiecapaciteit, alsmede van de vraag naar elektriciteit. Deze raming bestrijkt een door elke Lid-Staat te bepalen periode.

3. De aanbestedingsprocedure voor produktiemiddelen wordt ten minste zes maanden vóór de sluitingsdatum van de procedure in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* bekendgemaakt.

Het bestek wordt ter beschikking gesteld van ieder geïnteresseerd elektriciteitsbedrijf dat gevestigd is op het grondgebied van een Lid-Staat, en wel zo dat het voldoende tijd heeft om in te schrijven.

Het bestek bevat een gedetailleerde beschrijving van de specificaties van het contract, de procedure die alle inschrijvers moeten volgen, alsmede een complete lijst van de criteria die bepalend zijn bij de selectie van de kandidaten en de gunning. De specificaties kunnen ook betrekking hebben op de gebieden, bedoeld in artikel 5, lid 1.

4. Wanneer de aanbesteding betrekking heeft op de vereiste produktie-installatie, moeten daarin ook de aanbiedingen in aanmerking worden genomen met langetermijnwaarborgen voor de levering van elektriciteit uit bestaande produktie-eenheden, mits daarmee bijkomende behoeften kunnen worden gedekt.

5. De Lid-Staten wijzen een autoriteit of een openbare instantie, dan wel een van de elektriciteitsproductie-, -transmissie- en -distributieactiviteiten onafhankelijke particuliere instantie aan, die verantwoordelijk is voor de organisatie van de aanbestedingsprocedure en het toezicht en de controle daarop. Die instantie treft de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat de vertrou-

welijkheid van de gegevens in de inschrijvingen gewaarborgd is.

6. In de Lid-Staten die gekozen hebben voor de aanbestedingsprocedure moeten de zelfopwekkers en de onafhankelijke producenten echter een vergunning kunnen krijgen op basis van objectieve, transparante en niet-discriminerende criteria overeenkomstig de artikelen 4 en 5.

HOOFDSTUK IV

Transmissienetexploitatie

Artikel 7

1. De Lid-Staten wijzen een netbeheerder aan of verlangen van de elektriciteitsbedrijven die eigenaar van transmissienetten zijn, dat zij een netbeheerder aanwijzen, voor een op grond van doelmatigheid en economisch evenwicht door de Lid-Staten te bepalen periode, die in een bepaald gebied verantwoordelijk is voor de exploitatie, het onderhoud en, in voorkomend geval, de ontwikkeling van het transmissienet en de koppellijnen daarvan naar andere netten, om de continuïteit van de voorziening te waarborgen.

2. De Lid-Staten dragen zorg voor de opstelling en de bekendmaking van technische voorschriften met de minimumeisen voor technisch ontwerp en exploitatie op het gebied van de aansluiting op het net van produktie-installaties, distributienetten, uitrusting van direct aangesloten afnemers, koppellijnencircuits en directe lijnen. Die eisen moeten de interoperabiliteit van de netwerken garanderen en objectief en niet-discriminerend zijn. Zij worden aan de Commissie meegedeeld overeenkomstig artikel 8 van Richtlijn 83/189/EEG van de Raad van 28 maart 1983 betreffende een informatieprocedure op het gebied van normen en technische voorschriften⁽¹⁾.

3. De netbeheerder heeft tot taak de energiestromen op het net te beheren, waarbij hij rekening moet houden met het elektriciteitsverkeer van en naar andere koppellijnen. Daartoe moet de transmissiebeheerder zorgen voor een veilig, betrouwbaar en efficiënt elektriciteitsnet en er in dit verband op toezien dat de nodige ondersteunende diensten beschikbaar zijn.

4. De netbeheerder verschaft de beheerder van een ander net waaraan zijn net is gekoppeld voldoende gegevens om een veilige en efficiënte exploitatie, een gecoördineerde ontwikkeling en de interoperabiliteit van het koppelnet te waarborgen.

5. De netbeheerder onthoudt zich van iedere vorm van discriminatie tussen gebruikers of categorieën gebruikers van het net, met name ten gunste van eigen dochterondernemingen of aandeelhouders.

⁽¹⁾ PB nr. L 109 van 26. 4. 1983, blz. 8. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij de Toetredingsakte van 1994.

6. Tenzij het transmissienet reeds onafhankelijk is van de productie- en distributieactiviteiten, dient de netbeheerder, althans op het vlak van het beheer, onafhankelijk te zijn van de andere, niet met het transmissienet verbonden activiteiten.

Artikel 8

1. De transmissienetbeheerder is verantwoordelijk voor de inschakeling van de stroomproductie-eenheden in zijn gebied en voor het gebruik van koppellijnen met andere netten.

2. Onverminderd de levering van elektriciteit op basis van contractuele verplichtingen, inclusief die welke voortvloeien uit de in aanbestedingen vervatte voorwaarden, geschiedt de inschakeling van de stroomproductie-eenheden en het gebruik van de koppellijnen op basis van criteria die door de betrokken Lid-Staat kunnen worden goedgekeurd, en die objectief moeten zijn, bekendgemaakt moeten worden en op een niet-discriminerende wijze moeten worden toegepast om een goede werking van de interne markt voor elektriciteit te waarborgen. In de criteria wordt rekening gehouden met de economische rangorde van de elektriciteit uit beschikbare productie-eenheden of uit koppellijnoverbrengingen en met de voor het net geldende technische beperkingen.

3. De Lid-Staat kan de transmissienetbeheerder verplichten, bij het inschakelen van stroomproductie-eenheden prioriteit te geven aan productie-installaties die gebruik maken van hernieuwbare energiebronnen, afvalstoffen of warmte-krachtkoppeling.

4. Een Lid-Staat kan om redenen van continuïteit van de voorziening bepalen dat prioriteit wordt gegeven aan de inschakeling van stroomproductie-eenheden die primaire brandstof-energiebronnen uit eigen land gebruiken, voor zover het hierbij gaat om hoeveelheden die per kalenderjaar niet meer bedragen dan 15 % van de totale primaire energie die nodig is voor de productie van de in de betrokken Lid-Staat verbruikte elektriciteit.

Artikel 9

De transmissienetbeheerder eerbiedigt de vertrouwelijkheid van de commercieel gevoelige gegevens die hem bij de uitvoering van zijn taak ter kennis komen.

HOOFDSTUK V

Distributienetexploitatie

Artikel 10

1. De Lid-Staten kunnen distributiemaatschappijen verplichten te leveren aan in een bepaald gebied gevestigde afnemers. Er kan een tariefregeling voor dergelijke leveringen worden opgesteld, bij voorbeeld om gelijke behandeling van de betrokken afnemers te waarborgen.

2. De Lid-Staten wijzen een distributienetbeheerder aan, of verlangen van de elektriciteitsbedrijven die eigenaar zijn van of verantwoordelijk zijn voor distributienetten, dat zij een netbeheerder aanwijzen. De distributienetbeheerder is verplicht in een bepaald gebied het distributienet en de koppellijnen daarvan naar andere netten te exploiteren, te onderhouden en eventueel te ontwikkelen.

3. De Lid-Staten zien erop toe dat de distributienetbeheerder overeenkomstig de bepalingen van de artikelen 11 en 12 handelt.

Artikel 11

1. De distributienetbeheerder draagt in zijn gebied, met inachtneming van het milieu, zorg voor een veilig, betrouwbaar en efficiënt elektriciteitsdistributienet.

2. Hij discrimineert in geen geval tussen gebruikers of categorieën gebruikers van het net, met name niet ten gunste van eigen dochterondernemingen of aandeelhouders.

3. De Lid-Staat kan de distributienetbeheerder verplichten bij het inschakelen van stroomproductie-eenheden prioriteit te geven aan productie-installaties die gebruik maken van hernieuwbare energiebronnen, afvalstoffen of warmte-krachtkoppeling.

Artikel 12

De distributienetbeheerder eerbiedigt de vertrouwelijkheid van de commercieel gevoelige gegevens die hem bij de uitvoering van zijn taak ter kennis komen.

HOOFDSTUK VI

Opstelling van gescheiden rekeningen en transparantie van de rekeningen

Artikel 13

De Lid-Staten of de bevoegde instantie die zij aanwijzen, alsmede de in artikel 19, lid 3, bedoelde instantie voor geschillenregeling hebben toegang tot de boekhouding van de productie-, transmissie- en distributiemaatschappijen, voor zover de raadpleging daarvan nodig is voor de door hen uit te voeren controles.

Artikel 14

1. De Lid-Staten zorgen ervoor dat de boekhouding van elektriciteitsbedrijven overeenkomstig de leden 2 tot en met 5 van dit artikel wordt gevoerd.

2. Ongeacht hun eigendomsregeling of rechtsvorm stellen elektriciteitsbedrijven hun jaarrekening op, publiceren

haar en leggen haar met het oog op accountantscontrole voor volgens nationale voorschriften inzake de jaarrekening van kapitaalvennootschappen die zijn vastgesteld uit hoofde van Vierde Richtlijn 78/660/EEG van de Raad van 25 juli 1978 op de grondslag van artikel 54, lid 3, sub g), van het Verdrag betreffende de jaarrekening van bepaalde vennootschapsvormen⁽¹⁾. Bedrijven die niet bij wet verplicht zijn hun jaarrekening te publiceren, dienen op hun hoofdkantoor een kopie daarvan ter beschikking van het publiek te houden.

3. Geïntegreerde elektriciteitsbedrijven voeren intern een afzonderlijke boekhouding voor de productie-, de transmissie- en de distributieactiviteiten, en in voorkomend geval, op geconsolideerde basis, voor hun andere, niet-elektrische activiteiten, zoals zij zouden moeten doen indien die activiteiten door verschillende ondernemingen werden uitgevoerd, om discriminatie, kruissubsidies en concurrentievervalsing te voorkomen. Zij publiceren in de toelichting van de jaarrekening een balans en een winst- en verliesrekening voor elke activiteit.

4. De bedrijven specificeren in de toelichting van de jaarrekening de regels voor de toerekening van de activa en passiva en de lasten en baten, die zij bij de opstelling van de afzonderlijke rekeningen overeenkomstig lid 3 volgen. Die regels mogen slechts in uitzonderlijke gevallen worden gewijzigd. Zulke wijzigingen moeten in de toelichting worden vermeld en naar behoren worden gemotiveerd.

5. De bedrijven specificeren in de toelichting van de jaarrekening transacties van een zeker belang met verbonden ondernemingen in de zin van artikel 41 van Zevende Richtlijn 83/349/EEG van de Raad van 13 juni 1983 op de grondslag van artikel 54, lid 3, sub g), van het Verdrag betreffende de geconsolideerde jaarrekening⁽²⁾, of met geassocieerde ondernemingen in de zin van artikel 33, lid 1, van die richtlijn, of met bedrijven die eigendom van dezelfde aandeelhouders zijn.

Artikel 15

1. De Lid-Staten die een verticaal geïntegreerd elektriciteitsbedrijf of een gedeelte van een verticaal geïntegreerd elektriciteitsbedrijf als exclusieve koper aanwijzen, bepalen dat het optreden van de exclusieve koper gescheiden moet zijn van de productie- en distributieactiviteiten van het geïntegreerde bedrijf.

2. De Lid-Staten zorgen ervoor dat er tussen de activiteiten van verticaal geïntegreerde elektriciteitsbedrijven als exclusieve koper en hun productie- en distributieactiviteiten geen informatiestromen bestaan, behoudens de informatie die noodzakelijk is om te voldoen aan de verantwoordelijkheden van exclusieve koper.

⁽¹⁾ PB nr. L 222 van 14. 8. 1978, blz. 11. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij de Toetredingsakte van 1994.

⁽²⁾ PB nr. L 193 van 18. 7. 1983, blz. 1. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij de Toetredingsakte van 1994.

HOOFDSTUK VII

Organisatie van de toegang tot het net

Artikel 16

Voor de organisatie van de toegang tot het net kunnen de Lid-Staten kiezen voor de in artikel 17 en/of het in artikel 18 bedoelde systemen. Die systemen worden beheerd volgens objectieve, transparante en niet-discriminerende criteria.

Artikel 17

1. Bij toegang tot het net via onderhandelingen nemen de Lid-Staten de nodige maatregelen opdat elektriciteitsproducenten en, voor zover de Lid-Staten het bestaan daarvan toestaan, bedrijven die elektriciteit leveren en in aanmerking komende afnemers binnen en buiten het door het net bestreken grondgebied, kunnen onderhandelen over toegang tot het net met het oog op het sluiten van leveringscontracten op basis van vrijwillige commerciële overeenkomsten.

2. Wanneer de in aanmerking komende afnemer wordt aangesloten op het distributienet, moet over de toegang tot het net worden onderhandeld met de betrokken distributienetbeheerder en, indien nodig, met de betrokken transmissienetbeheerder.

3. Om de transparantie te bevorderen en de onderhandelingen over de toegang tot het net te vergemakkelijken moeten de netbeheerders in het eerste jaar na de toepassing van deze richtlijn indicatieve prijzenmarges voor het gebruik van het transmissie- en het distributienet bekendmaken. In de volgende jaren moeten de bekendgemaakte indicatieve prijzen zoveel mogelijk gebaseerd zijn op het gemiddelde van de prijzen die in de voorgaande periode van twaalf maanden via onderhandelingen tot stand zijn gekomen.

4. De Lid-Staten kunnen tevens kiezen voor een systeem van gereguleerde toegang tot het net; daarin krijgen de in aanmerking komende afnemers op basis van de gepubliceerde tarieven voor het gebruik van het transmissie- en het distributienet een recht van toegang tot het net dat ten minste gelijkwaardig is met dat van de andere toegangssystemen, bedoeld in dit hoofdstuk.

5. De betrokken transmissie- of distributienetbeheerder kan de toegang weigeren wanneer hij niet over de nodige capaciteit beschikt. De weigering moet naar behoren met redenen worden omkleed.

Artikel 18

1. In het geval van het systeem van de exclusieve koper wijzen de Lid-Staten een rechtspersoon aan als exclusieve koper binnen het gebied dat onder de netbeheerder valt. De Lid-Staten nemen de nodige maatregelen opdat:

- i) een niet-discriminerend tarief voor het gebruik van het transmissie- en het distributienet wordt bekendgemaakt;
- ii) de in aanmerking komende afnemers vrij zijn leveringscontracten te sluiten met producenten en, voor zover de Lid-Staten het bestaan daarvan toestaan, bedrijven die elektriciteit leveren buiten het door het net bestreken gebied;
- iii) de in aanmerking komende afnemers vrij zijn leveringscontracten te sluiten met producenten binnen het door het net bestreken gebied;
- iv) de onafhankelijke producenten met de transmissie-net- en de distributienetbeheerders onderhandelen over toegang tot het net met het oog op de sluiting van leveringscontracten met in aanmerking komende afnemers buiten het net, op basis van een vrijwillige commerciële overeenkomst.

2. De exclusieve koper kan verplicht worden elektriciteit, waarvoor een contract is gesloten tussen een in aanmerking komende afnemer en een producent binnen of buiten het door het net bestreken gebied, te kopen voor een prijs die gelijk is aan de door de exclusieve koper aan de in aanmerking komende afnemers aangeboden verkoopprijs, verminderd met de prijs van het in lid 1, onder i), bedoelde bekendgemaakte tarief.

3. Wanneer de exclusieve koper niet aan de in lid 2 bedoelde aankoopverplichting is onderworpen, nemen de Lid-Staten de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat de in lid 1, onder ii) en iii), bedoelde leveringscontracten uitgevoerd worden via toegang tot het net op basis van het in lid 1, onder i), bedoelde bekendgemaakte tarief, dan wel via onderhandelde toegang tot het net onder de voorwaarden van artikel 17. In dit laatste geval is de exclusieve koper niet verplicht een niet-discriminerend tarief voor het gebruik van het transmissie- en het distributienet bekend te maken.

4. De exclusieve koper kan de toegang tot het net weigeren en kan weigeren elektriciteit van de in aanmerking komende afnemers te kopen wanneer hij niet over de nodige transmissie- of distributiecapaciteit beschikt. De weigering moet naar behoren met redenen worden omkleed.

Artikel 19

1. De Lid-Staten nemen de nodige maatregelen om hun elektriciteitsmarkten open te stellen, zodat op de voorwaarden van de artikelen 17 en 18 ten minste tot een niveau van betekenis contracten kunnen worden gesloten; dat niveau wordt jaarlijks aan de Commissie meege-deeld.

Het aandeel van de nationale markt wordt berekend op basis van het communautaire aandeel van de elektriciteit die verbruikt wordt door eindverbruikers die méér dan 40 GWh per jaar verbruiken (op basis van het verbruik op de locatie en met inbegrip van zelfopwekking).

Het gemiddelde communautaire aandeel wordt door de Commissie berekend op basis van de gegevens die door de Lid-Staten regelmatig aan de Commissie worden verstrekt. De Commissie maakt dit gemiddelde communautaire aandeel, dat de mate van marktopenstelling bepaalt, vóór 1 november van elk jaar bekend in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*, met alle gegevens die nodig zijn om de berekeningswijze te verduidelijken.

2. Het in lid 1 bedoelde aandeel van de nationale markt neemt gedurende een periode van zes jaar geleidelijk toe. Deze toename wordt berekend door de in lid 1 genoemde communautaire verbruiksdrempel van 40 GWh drie jaar na de inwerkingtreding van deze richtlijn tot een jaarlijks elektriciteitsverbruik van 20 GWh en zes jaar na de inwerkingtreding van deze richtlijn tot een jaarlijks elektriciteitsverbruik van 9 GWh te verlagen.

3. De Lid-Staten geven aan welke afnemers binnen hun grondgebied de in de leden 1 en 2 bedoelde aandelen vertegenwoordigen en de wettelijke bevoegdheid hebben om in overeenstemming met de artikelen 17 en 18 elektriciteit af te nemen, met dien verstande dat alle eindverbruikers die meer dan 100 GWh per jaar verbruiken (op basis van het verbruik op de locatie en met inbegrip van zelfopwekking) in bovengenoemde categorie moeten worden opgenomen.

De distributiemaatschappijen zullen, voor zover zij niet reeds uit hoofde van dit lid als in aanmerking komende afnemer zijn aangemerkt, rechtsbevoegdheid hebben om op de in de artikelen 17 en 18 genoemde voorwaarden contracten af te sluiten voor de hoeveelheid elektriciteit die door hun binnen hun distributienet als in aanmerking komende afnemers aangemerkte afnemers wordt verbruikt, teneinde deze afnemers te bevoorraden.

4. De Lid-Staten maken vóór 30 januari van elk jaar de criteria bekend voor het bepalen van de in aanmerking komende afnemers, die op de in de artikelen 17 en 18 genoemde voorwaarden contracten kunnen afsluiten. Die gegevens zullen, samen met alle andere informatie die nodig is om de verwezenlijking van de in lid 1 bedoelde marktopenstelling te staven, aan de Commissie worden toegezonden met het oog op bekendmaking in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*. De Commissie kan een Lid-Staat verzoeken zijn opgaven, als bedoeld in lid 3, te wijzigen, indien zij een juiste toepassing van deze richtlijn inzake de goede werking van de interne elektriciteitsmarkt verhinderen. Indien de betrokken Lid-Staat niet binnen een termijn van drie maanden gehoor geeft aan dit verzoek, zal een definitief besluit worden genomen in overeenstemming met procedure I van artikel 2 van Besluit 87/373/EEG van de Raad van 13 juli 1987 tot vaststelling van de voorwaarden die gelden voor de uitoefening van aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden⁽¹⁾.

5. Teneinde een verstoring van het evenwicht bij het openstellen van de elektriciteitsmarkten gedurende de periode tot de toetsing krachtens artikel 26 te voorkomen:

⁽¹⁾ PB nr. L 197 van 18. 7. 1987, blz. 33.

- a) mogen contracten voor de levering van elektriciteit op de in de artikelen 17 en 18 genoemde voorwaarden met een in aanmerking komende afnemer in het net van een andere Lid-Staat niet worden verboden indien de betrokken afnemer in beide netten als een in aanmerking komende afnemer wordt aangemerkt;
- b) kan de Commissie, in gevallen waarin transacties als bedoeld onder a), worden geweigerd omdat de betrokken afnemer slechts in één van beide netten als in aanmerking komende afnemer wordt aangemerkt, rekening houdend met de marktsituatie en het gemeenschappelijke belang, de partij die tot die weigering heeft besloten, verplichten om de gevraagde elektriciteitslevering uit te voeren op verzoek van de Lid-Staat waar de in aanmerking komende afnemer is gevestigd.

Parallel met de procedure en het tijdschema van artikel 26 en uiterlijke halverwege de in artikel 25 genoemde periode zal de Commissie de toepassing van de onderdeel b) toetsen op basis van de marktontwikkelingen, rekening houdend met het gemeenschappelijke belang. De Commissie zal de situatie aan de hand van de ervaringen beoordelen en verslag uitbrengen over een eventuele verstoring van het evenwicht bij de openstelling van de elektriciteitsmarkten met betrekking tot deze alinea.

Artikel 20

1. De Lid-Staten nemen de nodige maatregelen opdat:
 - i) onafhankelijke producenten en zelfopwekkers kunnen onderhandelen over toegang tot het net met het oog op de bevoorrading van de in dezelfde of een andere Lid-Staat gevestigde eigen vestigingen en de dochterondernemingen via het koppelnet;
 - ii) de producenten buiten het door het net bestreken grondgebied na een aanbesteding voor nieuwe produktie-installaties een leveringscontract kunnen sluiten, en voor de uitvoering van dat contract toegang hebben tot het net.
2. De Lid-Staten zien erop toe dat de partijen te goeder trouw onderhandelen en dat geen enkele partij van haar onderhandelingspositie misbruik maakt en de goede afloop van de onderhandelingen belemmert.
3. De Lid-Staten wijzen een van de partijen onafhankelijke bevoegde instantie aan die geschillen met betrekking tot de betrokken contracten en onderhandelingen moet beslechten. Deze instantie moet met name geschillen beslechten die betrekking hebben op contracten onderhandelingen en weigering van toegang of aankoop.
4. In geval van een grensoverschrijdend geschil is tot beslechting bevoegd de instantie waaronder het net van de exclusieve koper of van de netbeheerder die het gebruik of de toegang tot het net weigert, ressorteert.
5. Een beroep op die instantie doet geen afbreuk aan de uitoefening van de beroepsmogelijkheden van het Gemeenschapsrecht.

Artikel 21

1. De Lid-Staten nemen volgens de systemen en rechten van de artikelen 17 en 18 de nodige maatregelen om het mogelijk te maken dat:
 - alle op hun grondgebied gevestigde elektriciteitsproducenten en bedrijven die elektriciteit leveren, voor zover de Lid-Staten het bestaan daarvan toestaan, hun eigen vestigingen, dochterondernemingen en in aanmerking komende afnemers via een directe lijn kunnen bevoorraden;
 - elke in aanmerking komende afnemer die op hun grondgebied gevestigd is, via een directe lijn kan worden bevoorrad door een producent en eventueel door een bedrijf dat elektriciteit levert, voor zover de Lid-Staten het bestaan daarvan toestaan.
2. De Lid-Staten stellen criteria vast voor de toekenning van vergunningen voor de aanleg van directe lijnen op hun grondgebied. Die criteria moeten objectief en niet-discriminerend zijn.
3. De bevoorrading via een directe lijn als bedoeld in lid 1 laat de mogelijkheden tot het sluiten van een leveringscontract overeenkomstig de artikelen 17 en 18 onverlet.
4. De Lid-Staten kunnen de vergunning voor de aanleg van een directe lijn afhankelijk stellen van een weigering van toegang tot het net op basis van — naar gelang van het geval — artikel 17, lid 5, of artikel 18, lid 4, dan wel de inleiding van een geschillenbeslechtingsprocedure overeenkomstig artikel 20.
5. De Lid-Staten kunnen de vergunning voor een directe lijn weigeren indien de verlening van een dergelijke vergunning de bepalingen van artikel 3 zou doorkruisen. De weigering moet naar behoren met redenen worden omkleed.

Artikel 22

De Lid-Staten creëren passende en doelmatige mechanismen voor regulering, controle en transparantie, teneinde misbruik van machtspositie, met name ten nadele van de verbruiker, en marktondermijnende praktijken te voorkomen. Die mechanismen houden rekening met de bepalingen van het Verdrag, in het bijzonder artikel 86.

HOOFDSTUK VIII

Slotbepalingen

Artikel 23

Bij een plotselinge crisis op de energiemarkt of wanneer de fysieke veiligheid van personen, de veiligheid of betrouwbaarheid van apparatuur of installaties of de integriteit van een net wordt bedreigd, kan een Lid-Staat tijdelijk de nodige beschermingsmaatregelen treffen.

Die maatregelen moeten zo weinig mogelijk verstoringen in de werking van de interne markt teweegbrengen en mogen niet verder reiken dan strikt noodzakelijk is om de plotseling opgetreden moeilijkheden te overwinnen.

De betrokken Lid-Staat stelt de overige Lid-Staten en de Commissie onverwijld van die maatregelen in kennis; de Commissie kan besluiten dat de betrokken Lid-Staat de maatregelen dient aan te passen of in te trekken, voor zover zij de concurrentie zodanig verstoren en het handelsverkeer dermate ongunstig beïnvloeden, dat dit strijdig is met het gemeenschappelijk belang.

Artikel 24

1. De Lid-Staten waar de vóór de inwerkingtreding van deze richtlijn verleende vergunningen verplichtingen of garanties inzake werking inhouden die eventueel niet kunnen worden nagekomen vanwege de bepalingen van deze richtlijn, kunnen verzoeken in aanmerking te komen voor een overgangsregeling, die hun door de Commissie kan worden toegekend, waarbij onder andere de omvang van het betrokken net alsmede het niveau van koppeling van het net en de structuur van de elektriciteitsindustrie in aanmerking zal worden genomen. De Commissie stelt de Lid-Staten van dergelijke verzoeken in kennis alvorens een besluit te nemen, en houdt daarbij rekening met de eerbiediging van de vertrouwelijkheid. De besluiten worden in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* bekendgemaakt.

2. De overgangsregeling is van beperkte duur en gebonden aan de datum waarop de in lid 1 bedoelde verplichtingen of garanties verstrijken. De overgangsregeling kan betrekking hebben op ontheffingen van de hoofdstukken IV, VI en VII van deze richtlijn. Aanvragen om een overgangsregeling moeten uiterlijk een jaar na de inwerkingtreding van deze richtlijn door de Lid-Staten aan de Commissie worden toegezonden.

3. De Lid-Staten die na de inwerkingtreding van deze richtlijn kunnen aantonen dat er zich wezenlijke problemen voordoen voor de werking van hun kleine geïsoleerde netten, kunnen aan de Commissie ontheffingen van de hoofdstukken IV, V, VI en VII vragen. De Commissie stelt de Lid-Staten van dergelijke verzoeken in kennis alvorens een besluit te nemen, en houdt daarbij rekening met de eerbiediging van de vertrouwelijkheid. De besluiten worden bekendgemaakt in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*. Dit lid is ook van toepassing op Luxemburg.

Artikel 25

1. De Commissie legt voor het eind van het eerste jaar na de inwerkingtreding van deze richtlijn aan de Raad en aan het Europees Parlement een rapport voor over de harmonisatiebehoefte die niet in verband staan met de bepalingen van deze richtlijn. Zij kan dat rapport vergezeld doen gaan van harmonisatievoorstellen die nodig zijn

voor de goede werking van de interne elektriciteitsmarkt.

2. De Raad en het Europese Parlement spreken zich over die voorstellen uit binnen twee jaar na de indiening.

Artikel 26

De Commissie toetst de toepassing van deze richtlijn en dient een verslag in over de ervaring die is opgedaan met de werking van de interne markt voor elektriciteit en de toepassing van de in artikel 3 bedoelde algemene regels, zodat het Europees Parlement en de Raad in het licht van de opgedane ervaring te gelegener tijd de mogelijkheid van een verdere openstelling van de markt kunnen beoordelen, die negen jaar na de inwerkingtreding van deze richtlijn effectief zou worden, in aanmerking genomen dat de beide in de artikelen 17 en 18 genoemde systemen naast elkaar bestaan.

Artikel 27

1. De niet in lid 2 genoemde Lid-Staten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk ...⁽¹⁾ aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

2. België, Griekenland en Ierland kunnen in verband met de technische specificiteiten van hun elektriciteitssystemen een aanvullend uitstel van respectievelijk één jaar, twee jaar en één jaar krijgen voor de toepassing van de verplichtingen uit hoofde van deze richtlijn. Wanneer deze Lid-Staten gebruik willen maken van deze optie, stellen zij de Commissie daarvan in kennis.

3. Wanneer de Lid-Staten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen naar deze richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van de bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de Lid-Staten.

Artikel 28

Deze richtlijn treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Artikel 29

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te ...

Voor het Europees Parlement
De Voorzitter

Voor de Raad
De Voorzitter

⁽¹⁾ Twee jaar na de datum van inwerkingtreding.

MOTIVERING VAN DE RAAD

I. INLEIDING

1. Op 24 februari 1992 heeft de Commissie een op artikel 100 A van het EG-Verdrag gebaseerd voorstel betreffende gemeenschappelijke regels voor de interne markt voor elektriciteit bij de Raad ingediend.
2. Het Economisch en Sociaal Comité en het Europees Parlement hebben respectievelijk op 27 januari en 17 november 1993 advies uitgebracht.
3. De Commissie heeft op 11 februari 1994 een gewijzigd voorstel bij de Raad en het Europees Parlement ingediend.
4. De Raad heeft tijdens zijn zitting van 25 juli 1996 zijn gemeenschappelijk standpunt vastgesteld overeenkomstig artikel 189 B van het Verdrag.

II. DOEL

5. Dit richtlijnvoorstel heeft tot doel een nieuwe stap te zetten op de weg naar de voltooiing van de interne markt voor elektriciteit, door middel van het vaststellen van gemeenschappelijke regels voor de productie, de transmissie en de distributie van elektriciteit. Het bevat bepalingen inzake de organisatie en de werking van de elektriciteitssector, de toegang tot de markt, de criteria en procedures die gelden voor aanbestedingen, de verlening van vergunningen en de exploitatie van de netten.

III. ANALYSE VAN HET GEMEENSCHAPPELIJK STANDPUNT

6. De Raad heeft overeenstemming bereikt over de tekst van het gemeenschappelijk standpunt, op basis van de volgende algemene punten:
 - a) er zal verder worden gestreefd naar een afzonderlijke richtlijn voor de interne markt voor elektriciteit, los van de richtlijn voor de interne markt voor aardgas;
 - b) de interne markt voor elektriciteit zal in eerste instantie over een periode van negen jaar geleidelijk worden opengesteld;
 - c) de Lid-Staten kunnen bij het verlenen van bouwvergunningen voor nieuwe productie-installaties een vergunningsstelsel of een aanbestedingsstelsel toepassen;
 - d) de Lid-Staten kunnen voor het verlenen van toegang tot het net kiezen voor het systeem van toegang van derden tot het net via onderhandelingen of voor het systeem van de exclusieve koper;
 - e) alle kwesties in verband met de openbare-dienstverplichtingen zijn opgenomen in artikel 3;
 - f) rekening houdend met het subsidiariteitsbeginsel, is in de uitvoeringsbepalingen een grotere rol toebedeeld aan de Lid-Staten.
7. De Raad heeft een groot deel van de door het Europees Parlement gevraagde en door de Commissie in haar gewijzigde voorstel overgenomen amendementen kunnen aannemen.
 - a) De Raad heeft de amendementen nrs. 3, 7, 11, 13, 14, 15, 16, 22, 24, 28, 33, 34, 40, 41, 48, 51, 60, 62, 63, 64, 66, 76, 77, 79, 83, 85, 88, 89, 91, 92, 97, 236, 237 en 238, die door de Commissie waren overgenomen, letterlijk dan wel qua inhoud aangenomen.

- b) De Raad heeft voorts de amendementen nrs. 9, 10, 17, 20, 26, 45, 46, 55, 65, 68, 80, 81, 86, 96, 101, 222 en 231, die de Commissie niet had overgenomen, letterlijk of inhoudelijk aangenomen.
 - c) De Raad kon de amendementen nrs. 35, 43, 58, 61, 69, 71, 75, 78, 87, 90, 107 en 108, die door de Commissie waren overgenomen, niet aannemen.
 - d) De Raad heeft voor het overige het gewijzigde Commissievoorstel gevolgd en de andere door het Europees Parlement voorgestelde amendementen niet aangenomen.
-

GEMEENSCHAPPELIJK STANDPUNT (EG) Nr. 57/96

door de Raad vastgesteld op 12 september 1996

met het oog op de aanneming van Richtlijn 96/.../EG van het Europees Parlement en de Raad van ... betreffende de verwerking van persoonsgegevens en de bescherming van de persoonlijke levenssfeer in de telecommunicatiesector, met name in het kader van het digitale netwerk voor geïntegreerde diensten (ISDN) en van digitale mobiele netwerken

(96/C 315/06)

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 100 A,

Gezien het voorstel van de Commissie⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité⁽²⁾,

Volgens de procedure van artikel 189 B van het Verdrag⁽³⁾,

- (1) Overwegende dat uit hoofde van Richtlijn 95/46/EG van het Europees Parlement en de Raad van 24 oktober 1995 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en het vrije verkeer van de gegevens⁽⁴⁾ de Lid-Staten de rechten en vrijheden van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens moeten beschermen en in het bijzonder de bescherming van de persoonlijke levenssfeer dienen te waarborgen, teneinde te zorgen voor een vrij verkeer van persoonsgegevens in de Gemeenschap;
- (2) Overwegende dat thans in de Gemeenschap in openbare telecommunicatienetwerken nieuwe geavanceerde digitale technologieën worden ingevoerd die met betrekking tot de bescherming van persoonsgegevens en de persoonlijke levenssfeer van de gebruiker specifieke eisen stellen; dat de ontwikkeling van de informatiemaatschappij wordt gekenmerkt door de invoering van nieuwe telecommunicatiediensten; dat een geslaagde grensoverschrijdende ontwikkeling van die diensten, zoals video op verzoek en interactieve televisie, gedeeltelijk afhangt van de mate waarin de gebruikers erop vertrouwen dat hun persoonlijke levenssfeer geen gevaar loopt;
- (3) Overwegende dat dit met name betrekking heeft op de invoering van het digitale netwerk voor geïntegreerde diensten (ISDN) en van digitale mobiele netwerken;

greerde diensten (ISDN) en van digitale mobiele netwerken;

- (4) Overwegende dat de Raad in zijn resolutie van 30 juni 1988 inzake de ontwikkeling van de gemeenschappelijke markt voor telecommunicatiediensten en -apparatuur tot 1992⁽⁵⁾, erop heeft aangedrongen dat maatregelen worden genomen om de persoonsgegevens te beschermen teneinde een passende omgeving tot stand te brengen voor de toekomstige ontwikkeling van telecommunicatie in de Gemeenschap; dat de Raad het belang van de bescherming van persoonsgegevens en van de persoonlijke levenssfeer opnieuw heeft onderstreept in zijn resolutie van 18 juli 1989 over de versterking van de coördinatie van de invoering van het digitaal netwerk voor geïntegreerde diensten (ISDN) in de Europese Gemeenschap tot 1992⁽⁶⁾;
- (5) Overwegende dat het Europees Parlement het belang van de bescherming van persoonsgegevens en van de persoonlijke levenssfeer in telecommunicatienetwerken heeft onderstreept, met name ten aanzien van de invoering van het digitaal netwerk voor geïntegreerde diensten (ISDN);
- (6) Overwegende dat voor openbare telecommunicatienetwerken specifieke wettelijke, bestuursrechtelijke en technische bepalingen moeten worden vastgesteld teneinde de fundamentele rechten en vrijheden van natuurlijke personen en de rechtmatige belangen van rechtspersonen te beschermen tegen met name het voortdurend groter wordende risico in verband met de geautomatiseerde opslag en verwerking van persoonsgegevens met betrekking tot de abonnees en de gebruikers;
- (7) Overwegende dat de door de Lid-Staten vastgestelde wettelijke, bestuursrechtelijke en technische bepalingen met betrekking tot de bescherming van persoonsgegevens, van de persoonlijke levenssfeer en van de rechtmatige belangen van rechtspersonen in de telecommunicatiesector moeten worden geharmoniseerd teneinde hinderpalen voor de totstandbrenging van de interne telecommunicatiemarkt, overeenkomstig de doelstelling van artikel 8 A van het Verdrag, te voorkomen; dat die harmonisatie

⁽¹⁾ PB nr. C 200 van 22. 7. 1994, blz. 4.

⁽²⁾ PB nr. C 159 van 17. 6. 1991, blz. 38.

⁽³⁾ Advies van het Europees Parlement van 11 maart 1992 (PB nr. C 94 van 13. 4. 1992, blz. 198), gemeenschappelijk standpunt van de Raad van 12 september 1996 (nog niet verschenen in het Publikatieblad) en besluit van het Europees Parlement van ... (nog niet verschenen in het Publikatieblad).

⁽⁴⁾ PB nr. L 281 van 23. 11. 1995, blz. 31.

⁽⁵⁾ PB nr. C 257 van 4. 10. 1988, blz. 1.

⁽⁶⁾ PB nr. C 196 van 1. 8. 1989, blz. 4.

- overeenkomstig het subsidiariteitsbeginsel beperkt moet blijven tot de eisen die strikt noodzakelijk zijn om ervoor te zorgen dat de bevordering en ontwikkeling van nieuwe telecommunicatiediensten en -netwerken tussen Lid-Staten niet wordt gehinderd;
- (8) Overwegende dat die nieuwe diensten interactieve televisie en video op verzoek omvatten;
- (9) Overwegende dat in de telecommunicatiesector, voor alle aangelegenheden met betrekking tot de bescherming van fundamentele rechten en vrijheden die niet specifiek onder het bepaalde in deze richtlijn vallen, met inbegrip van de plichten van de toezichthoudende instantie en de rechten van personen, Richtlijn 95/46/EG van toepassing is; dat Richtlijn 95/46/EG geldt voor algemeen beschikbare telecommunicatiediensten;
- (10) Overwegende dat deze richtlijn, overeenkomstig met hetgeen in artikel 3 van Richtlijn 95/46/EG is bepaald, niet van toepassing is op vraagstukken met betrekking tot de bescherming van fundamentele rechten en vrijheden in verband met niet onder het Gemeenschapsrecht vallende activiteiten; dat het de taak van de Lid-Staten is alle maatregelen te nemen die zij nodig achten voor de openbare veiligheid, defensie, staatsveiligheid (met inbegrip van het economische welzijn van de Staat wanneer de activiteit verband houdt met de staatsveiligheid) en de wetshandhaving op strafrechtelijk gebied; dat deze richtlijn geen afbreuk doet aan de mogelijkheid voor de Lid-Staten om voor elk van deze doeleinden op wettelijk toegestane wijze telecommunicatie te interceperen;
- (11) Overwegende dat de abonnees van een algemeen beschikbare telecommunicatiedienst zowel natuurlijke als rechtspersonen kunnen zijn; dat met het bepaalde in deze richtlijn wordt beoogd om door een aanvulling van Richtlijn 95/46/EG, de fundamentele rechten van natuurlijke personen, en in het bijzonder het recht op bescherming van de persoonlijke levenssfeer, en de rechtmatige belangen van rechtspersonen te beschermen; dat deze bepalingen er de Lid-Staten in geen geval toe kunnen verplichten om het toepassingsgebied van Richtlijn 95/46/EG uit te breiden tot de bescherming van de rechtmatige belangen van rechtspersonen; dat deze bescherming gewaarborgd wordt in het kader van de vigerende Gemeenschaps- en nationale wetgeving;
- (12) Overwegende dat de toepassing van bepaalde vereisten met betrekking tot presentatie en beperking van de identificatie van het oproepende en het opgeroepen nummer en het automatisch doorschakelen van oproepen van abonneenummers die met analoge centrales zijn verbonden in specifieke gevallen waar dit technisch niet haalbaar is en onevenredig veel economische middelen vergt, niet verplicht dient te worden gesteld; dat gezien het belang van betrokken partijen om van dergelijke gevallen op de hoogte te worden gesteld, de Lid-Staten deze aan de Commissie dienen mede te delen;
- (13) Overwegende dat de verstrekkers van diensten de nodige maatregelen moeten treffen om de beveiliging van hun diensten te garanderen, indien nodig samen met degene die het netwerk ter beschikking stelt, en abonnees moeten informeren over eventuele bijzondere risico's voor het doorbreken van de beveiliging van het netwerk; dat de beveiliging wordt beoordeeld in het licht van artikel 17 van Richtlijn 95/46/EG;
- (14) Overwegende dat maatregelen moeten worden getroffen om de onbevoegde toegang tot communicatie te verhinderen, teneinde het vertrouwelijk karakter van telecommunicatie via het openbare telecommunicatienetwerk en algemeen beschikbare telecommunicatiediensten te beschermen; dat de nationale wetgeving van sommige Lid-Staten uitsluitend opzettelijke onbevoegde toegang tot communicatie strafbaar stelt;
- (15) Overwegende dat de gegevens over abonnees die worden verwerkt om oproepen tot stand te brengen, informatie bevatten over het privéleven van natuurlijke personen en verband houden met hun recht op respect voor correspondentie dan wel de legitieme belangen van rechtspersonen betreffen; dat dergelijke gegevens slechts mogen worden opgeslagen voor zover dat nodig is voor het verstrekken van de dienst, voor facturering en interconnectiebetalingen, gedurende een beperkte tijd; dat elke verdere verwerking die de verstrekker van de algemeen beschikbare communicatiedienst zou willen verrichten voor het verkopen van eigen telecommunicatiediensten, slechts toegestaan is indien de abonnee daarmee heeft ingestemd op basis van precieze en volledige informatie van de verstrekker van de algemeen beschikbare telecommunicatiedienst over de door hem geplande verdere verwerking van de gegevens;
- (16) Overwegende dat de invoering van gespecificeerde nota's de abonnees betere mogelijkheden biedt om de juistheid van de door de dienstverstrekker aangerekende bedragen te toetsen, maar tegelijkertijd ook een bedreiging kan vormen voor de persoonlijke levenssfeer van de gebruikers van algemeen beschikbare telecommunicatiediensten; overwegende derhalve, dat de Lid-Staten, met het oog op de vrijwaring van de persoonlijke levenssfeer van de gebruikers, de ontwikkeling moeten aanmoedigen van telecommunicatiediensten waaraan opties zijn gekoppeld zoals alternatieve betalingsfaciliteiten, waardoor anonieme of strikt persoonlijke toegang tot algemeen beschikbare telecommunicatiediensten wordt gewaarborgd, bij voorbeeld gebruikspasjes en betalingen per kredietkaart; dat de Lid-Staten anderzijds met hetzelfde doel kunnen verlangen dat een aantal cijfers uit de opgeroepen nummers die in de gespecificeerde nota's zijn vermeld, worden weggelaten;
- (17) Overwegende dat het met betrekking tot de identificatie van de oproepende lijn noodzakelijk is het recht van de oproepende partij om de presentatie van de identificatie van het oproepende nummer te

- blokkeren en het recht van de opgeroepene om niet geïdentificeerde oproepen te weigeren, te beschermen; dat het gerechtvaardigd is om in specifieke gevallen de uitschakeling van de identificatie van het oproepende nummer op te heffen; dat bepaalde abonnees, zoals hulplijnen en soortgelijke instanties, er belang bij hebben de anonimiteit van de oproepers te waarborgen; dat het, voor wat betreft de identificatie van het opgeroepen nummer, noodzakelijk is het recht en de legitieme belangen te beschermen van de opgeroepene om de presentatie van de identificatie van het nummer waarmee de oproeper verbonden is te blokkeren, met name in het geval van doorgeschakelde oproepen; dat de verstrekkers van algemeen beschikbare telecommunicatiediensten hun abonnees op de hoogte moeten brengen van het bestaan van de identificatie van het oproepende en het opgeroepen nummer in het netwerk, alsmede van alle diensten die worden aangeboden op basis van de identificatie van het oproepende en het opgeroepen nummer, en van de bestaande mogelijkheden op het stuk van bescherming van de persoonlijke levenssfeer; dat de gebruikers aldus met kennis van zaken kunnen kiezen welke mogelijkheden op het stuk van bescherming van de persoonlijke levenssfeer zij wensen te gebruiken; dat de mogelijkheden inzake bescherming van de persoonlijke levenssfeer die per lijn worden aangeboden, niet noodzakelijk als een automatische netwerkdienst beschikbaar hoeven te zijn, maar kunnen worden verkregen op gewoon verzoek aan de verstrekker van de algemeen beschikbare telecommunicatiedienst;
- (18) Overwegende dat moet worden voorzien in beveiligingen voor de abonnees tegen mogelijke overlast als gevolg van het automatisch doorschakelen van oproepen door andere personen; dat de abonnees in dergelijke gevallen — op gewoon verzoek aan de verstrekker van de algemeen beschikbare telecommunicatiedienst — moeten kunnen verhinderen dat de doorgeschakelde oproepen op hun eindtoestel terechtkomen;
- (19) Overwegende dat abonneelijsten thans op ruime schaal en in openbare vorm worden verspreid; dat het recht op bescherming van de persoonlijke levenssfeer van natuurlijke personen en van de legitieme belangen van rechtspersonen inhoudt dat de abonnees zelf moeten kunnen bepalen in welke mate hen betreffende persoonlijke gegevens in een abonneelijst worden vermeld; dat de Lid-Staten deze mogelijkheid mogen beperken tot abonnees die natuurlijke personen zijn;
- (20) Overwegende dat moet worden voorzien in beveiligingen voor de abonnees tegen inbreuken op de persoonlijke levenssfeer door ongevraagde oproepen en telefaxen; dat de Lid-Staten deze beveiligingen mogen beperken tot abonnees die natuurlijke personen zijn;
- (21) Overwegende dat ervoor moet worden gezorgd dat de invoering van technische kenmerken van telecommunicatieapparatuur ten behoeve van de gegevensbeveiliging op geharmoniseerde wijze plaats vindt, zodat deze met de totstandbrenging van de interne markt verenigbaar is;
- (22) Overwegende in het bijzonder dat de Lid-Staten, naar analogie van het bepaalde in artikel 13 van Richtlijn 95/46/EG, de reikwijdte van de rechten en plichten van de abonnees in bepaalde omstandigheden kunnen beperken, door er bij voorbeeld voor te zorgen dat de verstrekker van een algemeen beschikbare openbare telecommunicatiedienst de uitschakeling van de presentatie van de identificatie van het oproepende nummer kan opheffen overeenkomstig de nationale wetgeving met het oog op de preventie of de opsporing van strafbare feiten of ter bescherming van de staatsveiligheid;
- (23) Overwegende dat wanneer de rechten van de gebruikers en abonnees niet worden geëerbiedigd, de nationale wetgeving dient te voorzien in rechtsmiddelen voor verhaal; dat moet worden voorzien in sancties jegens alle personen, ongeacht of deze onder het publiekrecht dan wel onder het privaatrecht vallen, die de in het kader van deze richtlijn genomen nationale maatregelen niet naleven;
- (24) Overwegende dat het voor het toepassingsgebied van deze richtlijn dienstig is een beroep te doen op de ervaring van de bij artikel 29 van Richtlijn 95/46/EG ingestelde Groep voor de bescherming van personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens, die bestaat uit vertegenwoordigers van de toezichthoudende autoriteiten van de Lid-Staten;
- (25) Overwegende dat het, gezien de technologische ontwikkelingen in de telecommunicatiesector en de daarmee gepaard gaande evolutie van de aangeboden diensten, noodzakelijk zal zijn de categorieën van gegevens, opgenomen in de bijlage van deze richtlijn ter toepassing van artikel 6 daarvan, technisch te specificeren met de hulp van het bij artikel 31 van Richtlijn 95/46/EG ingestelde comité bestaande uit vertegenwoordigers van de Lid-Staten, met het oog op een coherente toepassing van de in deze richtlijn vervatte bepalingen, ongeacht de technologische veranderingen;
- (26) Overwegende dat teneinde de nakoming van het bepaalde in deze richtlijn te vergemakkelijken, bepaalde specifieke regelingen vereist zijn voor het verwerken van gegevens waarmede reeds is begonnen op het moment waarop nationale uitvoeringsvoorschriften ter toepassing van deze richtlijn in werking treden,

HEBBEN DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Doelstelling en werkingssfeer

1. Deze richtlijn voorziet in de harmonisatie van de regelgeving van de Lid-Staten die vereist is om een gelijk niveau van bescherming van fundamentele rechten en vrijheden, met name het recht op bescherming van de persoonlijke levenssfeer, ten aanzien van de verwerking van persoonsgegevens in de telecommunicatiesector te waarborgen, alsmede om te zorgen voor het vrije verkeer van dergelijke gegevens en van telecommunicatieapparatuur en -diensten in de Gemeenschap.

2. Met het oog op de verwezenlijking van de in lid 1 vermelde doelstellingen, vormt het bepaalde in deze richtlijn een specificatie van en een aanvulling op Richtlijn 95/46/EG. Bovendien voorziet deze richtlijn in de bescherming van de rechtmatige belangen van abonnees-rechtspersonen.

3. Deze richtlijn is niet van toepassing op activiteiten die niet onder het Gemeenschapsrecht vallen, zoals die waarin wordt voorzien door de titels V en VI van het Verdrag betreffende de Europese Unie, en in geen geval op activiteiten die verband houden met de openbare veiligheid, defensie, staatsveiligheid (met inbegrip van het economische welzijn van de Staat wanneer de activiteit verband houdt met de staatsveiligheid) en de activiteiten van de Staat op strafrechtelijk gebied.

Artikel 2

Definities

Naast de definities in Richtlijn 95/46/EG, gelden voor de toepassing van deze richtlijn de volgende definities:

- a) „*abonnee*”: een natuurlijke of rechtspersoon die partij is bij een contract met de verstrekker van algemeen beschikbare telecommunicatiediensten voor de levering van dergelijke diensten;
- b) „*gebruiker*”: iedere natuurlijke persoon die gebruik maakt van een algemeen beschikbare telecommunicatiedienst voor particuliere of zakelijke doeleinden zonder noodzakelijkerwijze op die dienst te zijn geabonneerd;
- c) „*openbaar telecommunicatienetwerk*”: de transmissiesystemen, en, in voorkomend geval, de schakelapparatuur en andere middelen die het mogelijk maken signalen tussen welbepaalde aansluitpunten over te brengen via draad, radiogolven, optische of andere elektromagnetische middelen, die geheel of ten dele worden gebruikt voor het verstrekken van algemeen beschikbare telecommunicatiediensten;
- d) „*telecommunicatiedienst*”: een dienstverstrekking welke geheel of gedeeltelijk bestaat in de transmissie en routing van signalen via telecommunicatienetwerken, met uitzondering van radio- en televisieomroep.

Artikel 3

Betrokken diensten

1. Deze richtlijn is van toepassing op de verwerking van persoonsgegevens in verband met de verstrekking van algemeen beschikbare telecommunicatiediensten via openbare telecommunicatienetwerken in de Gemeenschap, met name via het digitale netwerk voor geïntegreerde diensten (ISDN) en openbare digitale mobiele netwerken.

2. De artikelen 8, 9 en 10 zijn van toepassing op abonneelijnen die verbonden zijn met digitale centrales

en, wanneer dat technisch haalbaar is en niet onevenredig veel economische middelen vergt, op abonneelijnen die verbonden zijn met analoge centrales.

3. Gevallen waarin het technisch onhaalbaar is of onevenredig veel economische middelen vergt om aan de vereisten van de artikelen 8, 9 en 10 te voldoen, worden door de Lid-Staten meegedeeld aan de Commissie.

Artikel 4

Beveiliging

1. De verstrekker van een algemeen beschikbare telecommunicatiedienst moet passende technische en organisatorische maatregelen treffen om de veiligheid van de door hem verstrekte diensten te garanderen, indien nodig in overleg met degene die het openbare telecommunicatienetwerk ter beschikking stelt voor wat betreft de veiligheid van het netwerk. Die maatregelen dienen een beveiligingsniveau te waarborgen dat in verhouding staat tot het betrokken risico, rekening houdend met de stand van de techniek en de kosten van tenuitvoerlegging ervan.

2. Indien een bijzonder risico bestaat dat de beveiliging van het netwerk wordt doorbroken, dient de verstrekker van een voor het publiek beschikbare telecommunicatiedienst de abonnees op de hoogte te stellen van dat risico en van de eventuele middelen om dat risico tegen te gaan, met inbegrip van de daaraan verbonden kosten.

Artikel 5

Vertrouwelijk karakter van de oproepen

De Lid-Staten garanderen in hun nationale reglementering het vertrouwelijk karakter van oproepen via het openbare telecommunicatienetwerk en via algemeen beschikbare telecommunicatiediensten. Zij verbieden met name het afluisteren, aftappen, opslaan of anderszins onderschepen van, en meeluisteren naar, gesprekken door anderen dan de gebruikers, indien de betrokken gebruikers daarmee niet hebben ingestemd, tenzij dat bij wet is toegestaan⁽¹⁾.

Artikel 6

Verkeers- en rekeninggegevens

1. Verkeersgegevens met betrekking tot abonnees en gebruikers die worden verwerkt om oproepen tot stand te brengen en die worden opgeslagen door degene die een openbaar telecommunicatienetwerk en/of een algemeen beschikbare telecommunicatiedienst verzorgt, moeten bij beëindiging van die oproep worden gewist of anoniem gemaakt, onverminderd de leden 2, 3 en 4.

2. Ten behoeve van het opstellen van een rekening voor een abonnee of van interconnectiebetalingen, mogen in de bijlage vermelde gegevens worden verwerkt. Die verwerking is slechts toegestaan tot aan het einde van de wettelijke termijn waarbinnen de rekening kan worden betwist of de betaling gerechtelijk kan worden afgedwongen.

⁽¹⁾ Voorbehoud van het Verenigd Koninkrijk voor nadere bestudering van dit artikel.

3. Voor de verkoop van eigen telecommunicatiediensten mag de verstrekker van een algemeen beschikbare telecommunicatiedienst de in lid 2 bedoelde gegevens verwerken, indien de abonnee daarmee heeft ingestemd.

4. Verwerking van verkeers- en rekeninggegevens mag alleen gebeuren door personen die werkzaam zijn onder het gezag van verstrekkers van openbare telecommunicatienetwerken en/of algemeen beschikbare telecommunicatiediensten voor facturering en verkeersbeheer, behandeling van verzoeken om inlichtingen van klanten, opsporing van fraude en verkoop van de eigen telecommunicatiediensten van de verstrekker en moet beperkt blijven tot hetgeen strikt noodzakelijk is om die activiteiten te kunnen uitvoeren.

5. De leden 1, 2, 3 en 4 zijn van toepassing onverminderd de mogelijkheid voor de bevoegde autoriteiten om overeenkomstig de toepasselijke wetgeving in kennis te worden gesteld van rekening- of verkeersgegevens met het oog op het beslechten van geschillen, in het bijzonder met betrekking tot interconnectie en facturering.

Artikel 7

Gespecificeerde nota's

1. De abonnees hebben het recht om niet-gespecificeerde nota's te ontvangen.

2. De Lid-Staten passen nationale bepalingen toe om de rechten van de abonnees die gespecificeerde nota's ontvangen, te verzoenen met het recht op bescherming van de persoonlijke levenssfeer van de oproepende gebruikers en de opgeroepen abonnees, bij voorbeeld door ervoor te zorgen dat die gebruikers en abonnees over voldoende alternatieve communicatie- of betalingsmogelijkheden beschikken.

Artikel 8

Presentatie en beperking van de identificatie van het oproepende en het opgeroepen nummer

1. Wanneer presentatie van de identificatie van het oproepende nummer als dienst wordt aangeboden, dient de oproepende gebruiker eenvoudig, kosteloos en voor iedere oproep afzonderlijk, in staat te zijn om te verhinderen dat het oproepende nummer wordt doorgegeven. De oproepende abonnee moet over deze mogelijkheid beschikken voor elke afzonderlijke lijn.

2. Wanneer presentatie van de identificatie van het oproepende nummer als dienst wordt aangeboden, moet de opgeroepen abonnee eenvoudig en bij redelijk gebruik van deze voorziening kosteloos de presentatie van de identificatie van het oproepende nummer van alle inkomende oproepen kunnen opheffen.

3. Wanneer presentatie van de identificatie van het oproepende nummer als dienst wordt aangeboden en die identificatie wordt gepresenteerd alvorens de oproep

wordt gedaan, moet de opgeroepen abonnee eenvoudig inkomende oproepen kunnen weigeren wanneer de presentatie van de identificatie van het oproepende nummer door de oproepende gebruiker of abonnee ongedaan is gemaakt.

4. Wanneer presentatie van de identificatie van het opgeroepen nummer als dienst wordt aangeboden, moet de opgeroepen abonnee de mogelijkheid hebben om eenvoudig en kosteloos de doorgifte van de identificatie van het opgeroepen nummer naar de oproepende partij te verhinderen.

5. Lid 1 geldt ook voor oproepen uit de Gemeenschap naar derde landen; de leden 2, 3 en 4 gelden eveneens voor inkomende oproepen uit derde landen.

6. De Lid-Staten zorgen ervoor dat wanneer presentatie van de identificatie van het oproepende en/of het opgeroepen nummer als dienst wordt aangeboden, de verstrekkers van algemeen beschikbare telecommunicatiediensten het publiek in kennis stellen van deze diensten en van de in de leden 1 tot en met 4 vermelde mogelijkheden.

Artikel 9

Uitzonderingen

De Lid-Staten zorgen ervoor dat de verstrekker van een openbaar telecommunicatienetwerk en/of van een algemeen beschikbare telecommunicatiedienst de uitschakeling van de presentatie van de identificatie van het oproepende nummer ongedaan kan maken:

- a) op tijdelijke basis, op verzoek van een abonnee die de opsporing van kwaadwillige of hinderlijke oproepen vraagt; in dat geval worden de gegevens betreffende de identificatie van de oproepende abonnee overeenkomstig de nationale wetgeving opgeslagen en beschikbaar gesteld door de verstrekker van een openbaar telecommunicatienetwerk en/of van een algemeen beschikbare telecommunicatiedienst;
- b) per afzonderlijke lijn, voor organisaties die noodoproepen behandelen en als zodanig zijn erkend door een Lid-Staat, met inbegrip van wetshandhavinginstanties en ambulance- en brandweerdiensten, met het oog op de beantwoording van die oproepen.

Artikel 10

Automatisch doorschakelen van oproepen

De Lid-Staten zien erop toe dat elke abonnee kosteloos en eenvoudig de automatische doorschakeling van oproepen door een derde naar de terminal van de abonnee kan voorkomen.

Artikel 11

Abonneelijsten

1. Persoonsgegevens die zijn opgenomen in gedrukte of elektronische abonneelijsten die beschikbaar zijn voor het

publiek, of te verkrijgen zijn via abonnee-informatiediensten, moeten worden beperkt tot hetgeen strikt noodzakelijk is om een abonnee te kunnen identificeren, tenzij die abonnee er ondubbelzinnig mee heeft ingestemd dat bijkomende persoonsgegevens worden gepubliceerd. De abonnee heeft het recht om kosteloos op zijn of haar verzoek uit een gedrukte of elektronische abonneelijst te worden weggelaten, om te eisen dat zijn/haar gegevens niet worden gebruikt voor direct marketing, dat zijn/haar adres gedeeltelijk wordt weggelaten en dat geen enkele verwijzing wordt opgenomen naar zijn/haar geslacht, waar zulks vanuit taalkundig oogpunt relevant is.

2. De Lid-Staten mogen toestaan dat exploitanten van abonnees die er zeker van willen zijn dat hun persoonlijke gegevens niet in een abonneelijst opgenomen worden een vergoeding verlangen, mits die vergoeding redelijk is en geen belemmering vormt voor de uitoefening van dit recht.

3. De Lid-Staten mogen de toepassing van dit artikel beperken tot abonnees die natuurlijke personen zijn.

Artikel 12

Ongevraagde oproepen

1. Het gebruik van automatische oproepsystemen zonder menselijke tussenkomst (oproepapparaten) of faxen met het oog op direct marketing kan alleen toegestaan worden met betrekking tot abonnees die daarmee vooraf hebben ingestemd.

2. De Lid-Staten nemen passende maatregelen om er voor te zorgen dat ongevroegde oproepen met het oog op direct marketing met andere dan de in lid 1 genoemde middelen kosteloos niet toegestaan zijn zonder toestemming van de betrokken abonnees, of ten aanzien van abonnees die dergelijke oproepen niet wensen te ontvangen. De keuze tussen deze mogelijkheden wordt bepaald door de nationale wetgeving.

3. De Lid-Staten mogen de toepassing van de leden 1 en 2 beperken tot abonnees die natuurlijke personen zijn.

Artikel 13

Technische kenmerken en normalisatie

1. Bij de tenuitvoerlegging van de bepalingen van deze richtlijn dragen de Lid-Staten er met inachtneming van de leden 2 en 3 zorg voor dat aan het eindtoestel of aan andere telecommunicatieapparatuur geen dwingende eisen voor specifieke technische voorzieningen worden gesteld waardoor het in de handel brengen van apparatuur en het vrije verkeer van deze apparatuur in en tussen de Lid-Staten kan worden belemmerd.

2. Wanneer bepalingen van deze richtlijn alleen toegepast kunnen worden door specifieke technische kenmerken voor te schrijven, stellen de Lid-Staten de Commissie daarvan in kennis volgens Richtlijn 83/189/EEG van de Raad van 28 maart 1983 betreffende een informatieprocedure op het gebied van normen en technische voorschriften⁽¹⁾.

3. In voorkomend geval zorgt de Commissie ervoor dat gemeenschappelijke Europese normen worden opgesteld voor de toepassing van speciale technische kenmerken, in overeenstemming met de communautaire wetgeving betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der Lid-Staten inzake telecommunicatie-eindapparatuur met inbegrip van de wederzijdse erkenning van de conformiteit en met Beschikking 87/95/EEG van de Raad van 22 december 1986 betreffende normalisatie op het gebied van informatietechnologie en telecommunicatie⁽²⁾.

Artikel 14

Uitbreiding van het toepassingsgebied van een aantal bepalingen van Richtlijn 95/46/EG

1. De Lid-Staten kunnen wettelijke maatregelen treffen ter beperking van de reikwijdte van de in de artikelen 5 en 6 en in artikel 8, leden 1 tot en met 4, bedoelde rechten en plichten, indien dit noodzakelijk is voor het vrijwaren van de veiligheid van de Staat, de landsverdediging, de openbare veiligheid, alsmede voor het voorkomen, onderzoeken, opsporen en vervolgen van strafbare feiten of van onbevoegd gebruik van het telecommunicatiesysteem als bedoeld in artikel 13, lid 1, van Richtlijn 95/46/EG.

2. Het bepaalde in hoofdstuk III van Richtlijn 95/46/EG inzake beroep op de rechter, aansprakelijkheid en sancties geldt voor de nationale bepalingen die uit hoofde van deze richtlijn worden aangenomen en ten aanzien van de individuele rechten die uit deze richtlijn voortvloeien.

3. De Groep voor de bescherming van personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens die is ingesteld bij artikel 29 van Richtlijn 95/46/EG, voert de in artikel 30 van bovengenoemde richtlijn vermelde taken ook uit ten aanzien van de bescherming van de fundamentele rechten en vrijheden en van rechtmatige belangen in de telecommunicatiesector, die het voorwerp van deze richtlijn uitmaakt.

4. De Commissie, bijgestaan door het bij artikel 31 van Richtlijn 95/46/EG ingestelde comité, neemt nadere technische specificaties op in de bijlage volgens de in dit artikel beschreven procedure. Het bovengenoemde comité houdt vergaderingen die speciaal handelen over de onder deze richtlijn vallende onderwerpen.

⁽¹⁾ PB nr. L 109 van 26. 4. 1983, blz. 8. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 94/10/EG (PB nr. L 100 van 19. 4. 1994, blz. 30).

⁽²⁾ PB nr. L 36 van 7. 2. 1987, blz. 31. Beschikking laatstelijk gewijzigd bij de Toetredingsakte van 1994.

*Artikel 15***Tenuitvoerlegging van de richtlijn**

1. De Lid-Staten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk 24 oktober 1998 aan deze richtlijn te voldoen.

Wanneer de Lid-Staten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen naar de onderhavige richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van die bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de Lid-Staten.

2. In afwijking van de laatste zin van artikel 6, lid 3, is de instemming niet vereist voor verwerkingen waarmee al begonnen is op de datum waarop de uit hoofde van deze richtlijn aangenomen nationale bepalingen in werking treden. In dergelijke gevallen worden de abonnees van die verwerking op de hoogte gebracht, en worden zij geacht daarmee in te stemmen indien zij niet binnen een door de Lid-Staten vast te stellen termijn te kennen hebben gegeven dat zij die verwerking weigeren.

3. Artikel 11 geldt niet voor edities van abonneelijsten die zijn gepubliceerd vóór de datum van inwerkingtreding van de op grond van deze richtlijn aangenomen bepalingen.

4. De Lid-Staten delen de Commissie de tekst mee van de bepalingen van intern recht die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

*Artikel 16***Adressaten**

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te ...

Voor het Europees Parlement
De Voorzitter

Voor de Raad
De Voorzitter

*BIJLAGE***LIJST VAN GEGEVENS**

Voor de toepassing van artikel 6, lid 2, mogen de volgende gegevens worden verwerkt:

Gegevens betreffende:

- het telefoonnummer of de identificatie van het abonneestel,
- het adres van de abonnee en het toesteltype,
- het totale aantal voor de berekeningsperiode aan te rekenen eenheden,
- het opgeroepen abonneenummer,
- het type, het tijdstip van aanvang en de duur van de gedane oproepen en/of de verzonden hoeveelheid gegevens,
- andere gegevens betreffende betalingen, zoals vooruitbetaling, betaling in termijnen, afsluitingen en aanmaningen.

MOTIVERING VAN DE RAAD

I. INLEIDING

Op 27 juli 1990 heeft de Commissie een op artikel 100 A van het EG-Verdrag gebaseerd richtlijnvoorstel ingediend betreffende de bescherming van persoonsgebonden gegevens in het kader van openbare digitale telecommunicatienetten, met name in het kader van het digitale netwerk voor geïntegreerde diensten (ISDN) en van de openbare digitale mobiele netwerken.

Het Economisch en Sociaal Comité heeft zijn advies uitgebracht op 24 april 1991. Het Europees Parlement heeft zijn advies uitgebracht op 11 maart 1992.

Na een nieuwe behandeling van het voorstel in het licht van deze adviezen heeft de Commissie een gewijzigd voorstel ingediend voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad.

Overeenkomstig artikel 189 B van het Verdrag heeft de Raad zijn gemeenschappelijk standpunt op 12 september 1996 vastgesteld.

II. DOEL VAN HET VOORSTEL

Dit voorstel beoogt de toepassing van de in Richtlijn 95/46/EG van het Europees Parlement en de Raad van 24 oktober 1995 vastgestelde algemene beginselen van de gegevensbescherming in het kader van de specifieke behoeften van de telecommunicatienetwerken. Doel is te voorkomen dat er op een terrein waarop zich steeds nieuwe ontwikkelingen voordoen, divergenties ontstaan tussen de wetgevingen van de Lid-Staten die schadelijk zijn voor de interne markt voor telecommunicatiediensten en -apparatuur, terwijl tevens gestreefd wordt naar een hoog beschermingsniveau voor de rechten van het individu, met name ten aanzien van de persoonlijke levenssfeer.

III. ANALYSE VAN HET GEMEENSCHAPPELIJK STANDPUNT

1. Algemene opmerkingen

Het door de Raad vastgestelde gemeenschappelijk standpunt vormt een bevestiging van de door de Commissie in haar gewijzigd voorstel gevolgde aanpak en van haar doelstellingen; de Raad heeft echter gemeend enige details te moeten wijzigen.

Bij het vaststellen van deze wijzigingen heeft de Raad in het algemeen gestreefd naar:

- het aanpassen van de bepalingen van deze richtlijn aan de algemene richtlijn (met name ten aanzien van de werkingssfeer, artikel 1 en artikel 14);
- samenhang met de communautaire regelgeving in de sector telecommunicatie zoals die reeds bestaat of in voorbereiding is (bij voorbeeld de definities in artikel 2);
- nadere precisering van de draagwijdte of versoepeling van enkele bepalingen.

2. Specifieke opmerkingen

- i) Ten aanzien van de amendementen van het Europees Parlement heeft de Raad het volgende standpunt ingenomen:

— *Amendement nr. 96, eerste deel (particuliere netwerken en diensten)*

In artikel 3 van het gemeenschappelijk standpunt staat dat de richtlijn van toepassing is op de verstrekking van algemeen beschikbare telecommunicatiediensten via openbare telecommunicatienetwerken. Dit artikel dient echter zodanig geïnterpreteerd te worden dat een Lid-Staat zijn eigen bepalingen kan toepassen op netwerken en diensten die openbaar zijn of die niet algemeen beschikbaar zijn, met dien verstande dat Richtlijn 95/46/EG in elk geval van toepassing is op de verwerking van persoonsgegevens in het kader van deze netwerken en diensten.

— *Amendement nr. 97 (ontwikkeling van technologieën)*

Evenals de Commissie in haar gewijzigd voorstel heeft de Raad de door het Europees Parlement voorgestelde nieuwe overweging 21 bis niet overgenomen.

— *Amendementen nr. 96, tweede deel (diensten met toegevoegde waarde), nr. 98 (speciale of exclusieve rechten), nr. 107 en nr. 108 (andere dienstverleners dan telecommunicatieorganisaties)*

Deze amendementen konden niet worden overgenomen, aangezien zij niet meer in overeenstemming zijn met de juridische situatie die ontstaan is door de nieuwe communautaire regelgeving in de telecommunicatiesector.

— *Amendement nr. 99*

De in dit amendement vervatte definitie van telecommunicatiediensten is opgenomen in artikel 2, onder d).

— *Amendement nr. 100 (telefoongids)*

Dit amendement is grotendeels verwerkt in artikel 11 van het gemeenschappelijk standpunt.

Volgens deze tekst kan echter onder bepaalde voorwaarden worden afgeweken van het beginsel dat niet-opneming in de telefoongids gratis is. In lid 2 van dit artikel is namelijk gestipuleerd dat Lid-Staten mogen toestaan dat exploitanten voor de uitoefening van dit recht van de abonnees een vergoeding mogen verlangen, mits die vergoeding redelijk is en geen belemmering vormt voor de uitoefening van dit recht. Dit lid dient te worden gezien als een uitvloeisel van de bepaling ter zake van de Raad van Europa (zie aanbeveling nr. R(95)4 van 7 februari 1995 van de Raad van Europa.

— *Amendement nr. 101 (elektronische profielen van de abonnees)*

Evenals de Commissie heeft de Raad artikel 4 van het oorspronkelijke voorstel, waarop dit amendement betrekking had, niet gehandhaafd. Niettemin is hij van mening dat de door het Europees Parlement beoogde bescherming in elk geval gewaarborgd is, zowel op algemeen niveau door Richtlijn 95/46/EG als meer in het bijzonder van de verkeers- en rekeninggegevens door artikel 6 van het gemeenschappelijk standpunt, en wel met name lid 3.

— *Amendement nr. 102 (bescherming van de inhoud van de verzonden informatie)*

Evenals de Commissie heeft de Raad artikel 5 van het oorspronkelijke voorstel, waarop dit amendement betrekking heeft, niet gehandhaafd. (Zie het volgende punt voor wat betreft verkeers- en rekeninggegevens).

— *Amendementen nrs. 103 en 104 (verkeers- en rekeninggegevens)*

In de verschillende leden van artikel 6 van het gemeenschappelijk standpunt is rekening gehouden met de wensen van het Europees Parlement.

De door de Commissie in haar gewijzigd voorstel opgenomen bepaling betreffende verkeersgegevens figureert in lid 1 van dit artikel. (Evenals de Commissie heeft de Raad de desbetreffende bepaling in artikel 10, lid 1, van het oorspronkelijke voorstel — waarop amendement nr. 103 betrekking had — niet gehandhaafd, aangezien de algemene richtlijn hierin reeds voorziet).

De bepalingen betreffende de rekeninggegevens (artikel 9 van het oorspronkelijke voorstel, artikel 5 van het gewijzigde voorstel) zijn opgenomen in artikel 6, lid 2, met dien verstande dat, ter wille van een hoog beschermingsniveau, de volledige lijst van de gegevens die mogen worden verwerkt in het kader van de opstelling van de rekeningen voor de abonnees nu in een bijlage bij de richtlijn staat.

Artikel 14, lid 4, van het gemeenschappelijk standpunt bepaalt namelijk dat deze lijst — die identiek is aan die welke door de Commissie wordt voorgesteld en die door het Europees Parlement is bevestigd — uitsluitend in technisch opzicht mag worden gewijzigd door het comité van artikel 31 van Richtlijn 95/46/EG (zie artikel 14, lid 4). Hiermee wordt bedoeld dat geen enkele inhoudelijke wijziging van de bijlage en van artikel 6 (bij voorbeeld door toevoeging of schrapping van gegevenscategorieën) is toegestaan, en dat de gegevenslijst alleen nader mag worden gepreciseerd in verband met de technologische ontwikkelingen. Inhoudelijke wijzigingen die gevolgen hebben voor de gegevensbescherming zijn dus slechts mogelijk via de procedure van artikel 100 A van het Verdrag.

Voorts zij erop gewezen dat alle andere gegevens dan die welke genoemd zijn in deze bijlage van het gemeenschappelijk standpunt, verwerkt dienen te worden overeenkomstig de beginselen van Richtlijn 95/46/EG, en met name overeenkomstig artikel 16 daarvan.

Artikel 6, lid 4, van het gemeenschappelijk standpunt bevat bepalingen betreffende de beperking van de toegang tot de verkeers- en rekeninggegevens; daarbij is rekening gehouden met de opvattingen van het Europees Parlement in amendement nr. 103.

— *Amendement nr. 105 (automatische doorschakeling)*

Met dit amendement is tot op grote hoogte rekening gehouden in artikel 10 van het gemeenschappelijk standpunt, waarin de Lid-Staten wordt opgedragen erop toe te zien dat elke abonnee kosteloos en eenvoudig de automatische doorschakeling van oproepen door een derde naar de terminal van de abonnee kan voorkomen.

— *Amendement nr. 106 (tele-winkeldienst)*

Overeenkomstig de wens van het Europees Parlement is artikel 16 van het oorspronkelijke voorstel uit het gemeenschappelijk standpunt geschrapt.

ii) De belangrijkste verdere wijzigingen in het gemeenschappelijk standpunt zijn de volgende:

— *Artikel 3:*

De richtlijn is van toepassing op via digitale en analoge netwerken geleverde diensten. De artikelen 8, 9 (presentatie van de identificatie van het nummer) en 10 (automatisch doorschakelen van oproepen) zijn alleen op met analoge centrales verbonden abonneenummers van toepassing voorzover dit technisch mogelijk is en niet onevenredig veel economische middelen vergt (leden 2 en 3).

— *Artikel 4 (beveiliging)*

Dit artikel komt overeen met artikel 8 van het oorspronkelijke voorstel.

Dit artikel dient als volgt te worden geïnterpreteerd:

— de bepalingen van lid 1, betreffende de vaststelling van het veiligheidsniveau van de verwerking, komen overeen met het niveau dat voorgeschreven is bij artikel 17 van Richtlijn 95/46/EG;

— wat betreft lid 2: indien ondanks de getroffen veiligheidsmaatregelen een bijzonder risico bestaat dat de veiligheid van het netwerk wordt doorbroken, dient de verstrekker van een telecommunicatiedienst, indien nodig in overleg met degene die het openbare telecommunicatienetwerk ter beschikking stelt, bovendien de abonnees op de hoogte te stellen van dat risico en van de eventuele middelen om dat risico tegen te gaan.

— *Artikel 5 (vertrouwelijk karakter van de oproepen)*

De bepalingen betreffende de vertrouwelijkheid van de oproepen (artikel 12 van het Commissievoorstel) zijn op een beknoptere wijze geherformuleerd en aan het begin van het juridisch dispositief geplaatst, onmiddellijk na de bepalingen over de veiligheid, teneinde het belang van dit beginsel te onderstrepen.

— *Artikel 7 (gespecificeerde nota's)*

De Raad heeft gekozen voor een tekst waarin zowel rekening is gehouden met het recht van de abonnees om de juistheid van hun rekeningen te kunnen controleren als met het recht op bescherming van de persoonlijke levenssfeer; overigens staat in overweging nr. 16 dat de Lid-Staten, ter wille van een betere bescherming van de persoonlijke levenssfeer van de gebruikers, kunnen besluiten te eisen dat in de gespecificeerde nota's een aantal cijfers van de telefoonnummers wordt geschrapt.

— *Artikel 8 (presentatie van de identificatie van het oproepende en het opgeroepen nummer)*

De bepalingen van het gewijzigde Commissievoorstel die betrekking hebben op de identificatie van het oproepende nummer zijn anders geformuleerd, zodat deze niet betrekking hebben op een bepaalde technologie of een bepaald type terminal; voorts zijn zij aangevuld met bepalingen betreffende de identificatie van het opgeroepen nummer.

Wat meer in het bijzonder de in lid 3 genoemde mogelijkheid betreft om inkomende oproepen te weigeren wanneer die afkomstig zijn van een gebruiker die de presentatie van de identificatie van zijn nummer ongedaan heeft gemaakt zij erop gewezen dat deze bepaling de Lid-Staten niet belet om overheidsinstanties, openbare diensten en alarmdiensten te verbieden oproepen te weigeren wanneer de presentatie van de identificatie van het oproepende nummer door de oproepende gebruiker of abonnee ongedaan is gemaakt.

— *Artikel 12 (ongevraagde oproepen)*

Dit artikel is anders geformuleerd, en komt nu overeen met de tekst van artikel 10 van het gemeenschappelijk standpunt inzake de richtlijn betreffende afstandsverkoop.

— *Artikel 13 van het gewijzigde voorstel (technische kenmerken van de toepassing en aanpassing)*

Dit artikel is geschrapt; voor de technische aanpassing hoeft voortaan alleen de bijlage te worden gewijzigd volgens de procedure van artikel 31 van Richtlijn 95/46/EG (zie boven, opmerkingen betreffende de amendementen nr. 103 en nr. 104 van het Parlement).

— *Artikel 14, lid 3 (Groep bescherming van personen)*

Met betrekking tot deze Groep, die is opgericht bij artikel 29 van Richtlijn 95/46/EG, en waarvoor ook een rol is weggelegd bij de toepassing van de onderhavige richtlijn, meent de Raad, daarin bijgevallen door de Commissie, dat in het kader van deze richtlijn een nuttig gebruik zou kunnen worden gemaakt van de deskundigheid die de nationale regelgevende instanties hebben opgedaan op het gebied van telecommunicatie en dat, wanneer zulks aangewezen is, vertegenwoordigers van deze instanties zouden kunnen worden uitgenodigd om als deskundigen aan de vergaderingen van deze Groep deel te nemen.

— *Artikel 15 (tenuitvoerlegging van de richtlijn)*

Voor de omzetting van deze richtlijn in het nationaal recht van de Lid-Staten heeft de Raad gekozen voor dezelfde termijn als voor de algemene richtlijn; de uiterste datum is derhalve 24 oktober 1998.

GEMEENSCHAPPELIJK STANDPUNT (EG) Nr. 58/96

door de Raad vastgesteld op 12 september 1996

met het oog op de aanneming van Richtlijn 96/.../EG van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van de Richtlijnen 90/387/EEG en 92/44/EEG met het oog op de aanpassing aan een door concurrentie gekenmerkte context in de telecommunicatie

(96/C 315/07)

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 100 A,

Gezien het voorstel van de Commissie⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité⁽²⁾,

Volgens de procedure van artikel 189 B van het Verdrag⁽³⁾,

- (1) Overwegende dat Richtlijn 90/387/EEG van de Raad van 28 juni 1990 betreffende de totstandbrenging van de interne markt voor telecommunicatiediensten door middel van de tenuitvoerlegging van Open Network Provision (ONP)⁽⁴⁾ betrekking heeft op de harmonisatie van de voorwaarden inzake open en efficiënte toegang tot en gebruik van openbare telecommunicatienetwerken en, in voorkomend geval, openbare telecommunicatiediensten; dat overeenkomstig die richtlijn de Raad Richtlijn 92/44/EEG van 5 juni 1992 betreffende de toepassing van Open Network Provision (ONP) op huurlijnen⁽⁵⁾ heeft vastgesteld;
- (2) Overwegende dat overeenkomstig de resolutie van de Raad van 22 juli 1993 inzake het overzicht van de situatie in de telecommunicatiesector en de noodzaak voor verdere ontwikkeling op die markt⁽⁶⁾ en de resolutie van de Raad van 22 december 1994 betreffende het principe van en het tijdschema voor de liberalisering van de telecommunicatie-infrastructuur⁽⁷⁾ de liberalisering van de telecommunicatiediensten en -infrastructuur per 1 januari 1998 (met een overgangperiode voor

bepaalde Lid-Statens) ingang dient te vinden; dat dit wordt ondersteund door de resolutie van het Europees Parlement van 20 april 1993 over de mededeling van de Commissie „Overzicht van de situatie in de sector telecommunicatiediensten”⁽⁸⁾, en de resolutie van het Europees Parlement van 19 mei 1995 over het „Groenboek inzake de liberalisering van telecommunicatie-infrastructuur en kabeltelevisienetwerken (deel II)”⁽⁹⁾;

- (3) Overwegende dat in de resolutie van de Raad van 22 juli 1993 de toepassing in de hele Gemeenschap en waar nodig de aanpassing, in het licht van verdere liberalisering, van de ONP-beginselen met betrekking tot de betrokken entiteiten en aspecten zoals universele-dienstverlening, interconnectie, en toegangsvergoeding, alsook de daaruit voortvloeiende kwesties in verband met de voorwaarden waarop vergunningen worden verleend, als een van de belangrijkste doelstellingen van het telecommunicatiebeleid van de Gemeenschap wordt beschouwd; dat overeenkomstig de resolutie van de Raad van 18 september 1995 betreffende de tenuitvoerlegging van het toekomstige wettelijke kader betreffende telecommunicatie⁽¹⁰⁾ is bepaald dat de Commissie, volgens het tijdschema overeenkomstig de resoluties van de Raad van 22 juli 1993 en 22 december 1994, het Europees Parlement en de Raad vóór 1 januari 1996 alle wettelijke maatregelen voorlegt die zijn bedoeld voor het vaststellen van het Europese wettelijke kader voor telecommunicatie ter ondersteuning van de volledige liberalisatie van deze sector, in het bijzonder met betrekking tot de aanpassing van ONP-maatregelen aan de toekomstige door concurrentie gekenmerkte context;
- (4) Overwegende dat in de resolutie van het Europees Parlement van 6 mei 1994 over de mededeling van de Commissie vergezeld van het voorstel voor een resolutie van de Raad betreffende beginselen voor de universele-dienstverlening in de telecommunicatiesector⁽¹¹⁾ het vitale belang van beginselen voor de universele-dienstverlening wordt onderstreept; dat in de resolutie van de Raad van 7 februari 1994 over beginselen voor de universele-dienstverlening in de telecommunicatiesector⁽¹²⁾ een basis voor een omschrijving van universele-dienstverlening wordt

⁽¹⁾ PB nr. C 62 van 1. 3. 1996, blz. 3.

⁽²⁾ PB nr. C 204 van 15. 7. 1996, blz. 14.

⁽³⁾ Advies van het Europees Parlement van 22 mei 1996 (PB nr. C 166 van 10. 6. 1996, blz. 91), gemeenschappelijk standpunt van de Raad van 12 september 1996 (nog niet verschenen in het Publikatieblad) en besluit van het Europees Parlement van ... (nog niet verschenen in het Publikatieblad).

⁽⁴⁾ PB nr. L 192 van 24. 7. 1990, blz. 1.

⁽⁵⁾ PB nr. L 165 van 19. 6. 1992, blz. 27. Richtlijn gewijzigd bij Beschikking 94/439/EG van de Commissie (PB nr. L 181 van 15. 7. 1994, blz. 40).

⁽⁶⁾ PB nr. C 213 van 6. 8. 1993, blz. 1.

⁽⁷⁾ PB nr. C 379 van 31. 12. 1994, blz. 4.

⁽⁸⁾ PB nr. C 150 van 31. 5. 1993, blz. 39.

⁽⁹⁾ PB nr. C 151 van 19. 6. 1995, blz. 479.

⁽¹⁰⁾ PB nr. C 258 van 3. 10. 1995, blz. 1.

⁽¹¹⁾ PB nr. C 205 van 25. 7. 1994, blz. 551.

⁽¹²⁾ PB nr. C 48 van 16. 2. 1994, blz. 1.

aangegeven en de Lid-Staten worden opgeroepen om voor de totstandkoming en het behoud van een goede reglementering zorg te dragen teneinde een universele-dienstverlening op hun gehele grondgebied te waarborgen; dat, zoals door de Raad in de resolutie wordt erkend, het concept van de universele-dienstverlening zich dient te ontwikkelen en daarbij het tempo van de technische vooruitgang, de marktontwikkelingen en de veranderingen in de behoeften van de gebruikers moet volgen; dat bij de versterking van de economische en sociale samenhang, met name in afgelegen, perifere, niet aan zee grenzende en landelijke gebieden en eilanden van de Gemeenschap een rol voor de universele telecommunicatiedienst is weggelegd;

- (5) Overwegende dat met het oog op de belangen van de gebruikers en de organisaties die openbare telecommunicatienetwerken en/of-diensten verschaffen de grondbeginselen met betrekking tot toegang tot en gebruik van openbare telecommunicatienetwerken en -diensten, zoals vastgelegd binnen het ONP-kader, dienen te worden aangepast om een de Gemeenschap bestrijkende dienstverlening in een geliberaliseerde context te garanderen; dat een op gemeenschappelijke technische normen en specificaties gebaseerde vrijwillige aanpak, met het nodige overleg, passend is om in een geliberaliseerde context aan de behoeften van de gebruikers te voldoen; dat de van toepassing zijnde communautaire maatregelen evenwel garanties moeten bieden voor de verlening van een universele dienst en voor de beschikbaarheid van een minimumreeks diensten voor alle gebruikers in de Gemeenschap; dat een algemeen kader voor de interconnectie op openbare telecommunicatienetwerken en openbare telecommunicatiediensten nodig is om de gebruikers in de Gemeenschap diensten met „eind-tot-eind”-interoperabiliteit te bieden;
- (6) Overwegende dat voorwaarden inzake Open Network Provision geen beperking mogen inhouden van het gebruik van of de toegang tot openbare telecommunicatienetwerken of openbare telecommunicatiediensten, behalve om redenen gegrond op essentiële eisen of afgeleid van de uitoefening van bijzondere en exclusieve rechten van de Lid-Staten in dit kader van de communautaire wetgeving;
- (7) Overwegende dat de bepalingen van deze richtlijn de Lid-Staten niet mogen beletten maatregelen te nemen op grond van het bepaalde in de artikelen 36 en 56 van het Verdrag, en meer bepaald op grond van openbare veiligheid, openbaar beleid en openbare zeden;
- (8) Overwegende dat overeenkomstig het beginsel van de scheiding van regelgevende en bedrijfsfuncties, de Lid-Staten met het oog op de onpartijdigheid van de besluiten de onafhankelijkheid van de nationale regelgevende instantie, respectievelijk instanties dienen te garanderen en ervoor dienen te zorgen dat de nationale regelgevende instantie, respectievelijk instanties van iedere Lid-Staat bij de uitvoering van

het in de toepasselijke communautaire wetgeving neergelegde regelgevingskader een belangrijke rol vervullen; dat deze eis van onafhankelijkheid niets afdoet aan de institutionele autonomie en de constitutionele verplichtingen van de Lid-Staten, of aan het beginsel van neutraliteit met betrekking tot de regels in de Lid-Staten die ten grondslag liggen aan de regeling van het eigendomsrecht, overeenkomstig artikel 222 van het Verdrag; dat de nationale regelgevende instanties over de nodige middelen (personeel, expertise en geldelijke middelen) moeten beschikken om de hun opgedragen taken te kunnen uitvoeren;

- (9) Overwegende dat het nummeren en de meer algemene aspecten van adressering en naamgeving een belangrijke rol spelen; dat het volgen van een geharmoniseerde aanpak voor nummering/adressering en waar passend, zal bijdragen tot transeuropese eind-tot-eindverbinding tussen gebruikers en interoperabiliteit van diensten; dat het in de toekomst dienstig kan zijn om bij de benaming en adressering de beginselen van objectiviteit, transparantie en non-discriminatie toe te passen; dat in Richtlijn 96/19/EG van de Commissie van 13 maart 1996 tot wijziging van Richtlijn 90/388/EEG betreffende de mededinging op de markten voor telecommunicatiediensten⁽¹⁾ wordt voorgesteld adequate nummers voor alle telecommunicatiediensten beschikbaar te stellen, welke nummers op objectieve, transparante, niet discriminerende en proportionele wijze moeten worden toegewezen;
- (10) Overwegende dat teneinde verschaffing van huurlijnen in de hele Gemeenschap te garanderen, de Lid-Staten ervoor zorg dienen te dragen dat de gebruikers op elke plaats van hun grondgebied toegang hebben tot een minimumreeks van huurlijnen van ten minste één organisatie; dat organisaties met verplichtingen om huurlijnen te verschaffen door de Lid-Staten worden aangewezen; dat de Lid-Staten de Commissie in kennis dienen te stellen van de organisaties waarop de richtlijn van toepassing is, van de typen huurlijnen binnen de minimumreeks die deze dienen te verschaffen, en van het geografische gebied waarvoor dit vereiste geldt; dat alle typen huurlijnen binnen een bepaald geografisch gebied die door een aangemelde organisatie worden verschaft, onder de algemene bepalingen van de richtlijn vallen;
- (11) Overwegende dat de positie van een organisatie op de markt afhankelijk is van een aantal factoren, zoals het aandeel van het betrokken produkt of de betrokken dienst in de betrokken geografische markt, de omzet van de organisatie in verhouding tot de omvang van de markt, het vermogen van de organisatie om op de marktomstandigheden invloed uit te oefenen, de zeggenschap over de toegangsmiddelen tot de eindgebruikers, de beschikking over financiële middelen en de ervaring met de levering van produkten en met de verrichting van

⁽¹⁾ PB nr. L 74 van 22. 3. 1996, blz. 13.

- diensten voor die markt; dat de nationale regelgevende instanties dienen te bepalen welke organisaties een krachtige marktpositie inemen, rekening houdende met de toestand op de betrokken markt;
- (12) Overwegende dat het concept van de huurlijndiensten overeenkomstig nieuwe technologische ontwikkelingen en de marktvraag zal evolueren, waarbij de gebruikers de huurlijn-bandbreedte flexibeler zullen kunnen gebruiken;
- (13) Overwegende dat, teneinde efficiëntere communicatie in de Gemeenschap te bewerkstelligen, het van belang is dat de Lid-Staten de verschaffing van een bijkomend geharmoniseerd pakket huurlijnen van een hogere orde bevorderen, rekening houdend met de marktvraag en de vooruitgang met de normalisatie;
- (14) Overwegende dat, totdat een daadwerkelijk door concurrentie gekenmerkte context is bereikt, de noodzaak bestaat van een regulerend toezicht op de huurlijntarieven met het oog op kostprijsgerichtheid en doorzichtigheid overeenkomstig het evenredigheidsbeginsel; dat het passend is er voor te zorgen dat de vereisten inzake kostprijsgerichtheid en doorzichtigheid buiten werking kunnen worden gesteld op die specifieke markten waarop geen enkele organisatie een krachtige positie inneemt; dat door daadwerkelijke concurrentie redelijke tarieven voor huurlijnen ontstaan;
- (15) Overwegende dat de voorwaarden voor de koppeling van eindapparatuur aan huurlijnen zijn vastgelegd in gemeenschappelijke technische voorschriften (CTR's) die zijn aangenomen in het kader van Richtlijn 91/263/EEG van de Raad van 29 april 1991 inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der Lid-Staten betreffende eindapparatuur voor telecommunicatie en de onderlinge erkenning van de conformiteit van de apparatuur⁽¹⁾, en in Richtlijn 93/97/EEG van de Raad van 29 oktober 1993 houdende aanvulling van Richtlijn 91/263/EEG wat de apparatuur voor satellietgrondstations betreft⁽²⁾;
- (16) Overwegende dat bepaalde wijzigingen op bestaande ONP-maatregelen nodig zijn om te zorgen voor samenhang met nieuwe technische ontwikkelingen en met andere regelgevende maatregelen die van het algemene regelgevingskader voor telecommunicatie deel zullen uitmaken;
- (17) Overwegende dat voor alle in bijlage 1 van Richtlijn 90/387/EEG vermelde gebieden waarvoor ONP-voorwaarden kunnen worden uitgewerkt, overeenkomstig de procedure van artikel 4 van Richtlijn 90/387/EEG analyserapporten zijn opgesteld waarop openbaar commentaar is geleverd; dat alle in bijlage 3 van Richtlijn 90/387/EEG vermelde prioritaire maatregelen zijn getroffen;
- (18) Overwegende dat de Commissie, teneinde haar in staat te stellen de controlerende taak uit te voeren waarmee zij overeenkomstig het Verdrag is belast, onverwijld van veranderingen bij de nationale regelgevende instantie, respectievelijk instanties en bij de betrokken organisaties in kennis dient te worden gesteld;
- (19) Overwegende dat de doelstelling die eruit bestaat de Richtlijnen 90/387/EEG en 92/44/EEG aan een mededinging onderworpen omgeving in de telecommunicatiesector aan te passen, niet op toereikende wijze door de Lid-Staten kan worden verwezenlijkt en bijgevolg overeenkomstig het in artikel 3 B van het Verdrag vervatte subsidiariteits- en proportionaliteitsbeginsel beter op gemeenschappelijk niveau kan worden verwezenlijkt;
- (20) Overwegende dat de werking van de Richtlijnen 90/387/EEG en 92/44/EEG niet later dan 31 december 1999 dient te worden beoordeeld; dat bij deze beoordeling rekening dient te worden gehouden met het feit dat de daadwerkelijke concurrentie op de telecommunicatiemarkten zal toenemen;
- (21) Overwegende dat de regelgeving op telecommunicatiegebied ingevolge de artikelen 52 en 59 van het Verdrag verenigbaar en in overeenstemming met de beginselen van vrijheid van vestiging en vrijheid van het verrichten van diensten dienen te zijn en dat daarbij rekening dient te worden gehouden met de noodzaak de invoering van nieuwe diensten en van de algemene toepassing van technologische verbeteringen te vergemakkelijken,

HEBBER DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Wijziging van Richtlijn 90/387/EEG

Richtlijn 90/387/EEG wordt als volgt gewijzigd:

1. artikel 1 wordt als volgt gewijzigd:

a) lid 2 komt als volgt te luiden:

„2. De in lid 1 bedoelde voorwaarden hebben tot doel de verschaffing van openbare telecommunicatienetwerken en/of openbare telecommunicatiediensten binnen en tussen Lid-Staten te vergemakkelijken, in het bijzonder de verrichting van diensten door ondernemingen, firma's of natuurlijke personen die in een andere Lid-Staat zijn gevestigd dan die van de onderneming, firma of natuurlijke persoon voor welke de diensten zijn bestemd.”;

b) het volgende lid wordt toegevoegd:

„3. De voorwaarden voor „Open Network Provision” zijn gericht op het overal in de Gemeenschap:

— garanderen van de beschikbaarheid van een minimumreeks van diensten,

⁽¹⁾ PB nr. L 128 van 23. 5. 1991, blz. 1. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 93/68/EEG (PB nr. L 220 van 30. 8. 1993, blz. 1).

⁽²⁾ PB nr. L 290 van 24. 11. 1993, blz. 1.

- verzekeren van toegang tot en interconnectie van openbare telecommunicatienetwerken en openbare telecommunicatiediensten,
- bevorderen van de verlening van geharmoniseerde telecommunicatiediensten ten behoeve van de gebruikers, meer bepaald door op vrijwillige basis geharmoniseerde technische interfaces voor open en efficiënte toegang en interconnectie en de bijbehorende normen en/of specificaties vast te stellen en te bevorderen, en
- het garanderen van de verlening van universele diensten op telecommunicatiegebied, met inachtneming van toekomstige ontwikkelingen.”;

2. artikel 2 komt te luiden:

„Artikel 2

In deze richtlijn wordt verstaan onder:

1. „gebruikers”: personen onder wie consumenten, of organisaties die van voor het publiek beschikbare telecommunicatiediensten gebruik maken of deze diensten verlangen;
2. „telecommunicatienetwerk”: de transmissiesystemen en, voor zover van toepassing, schakelapparatuur en andere hulpmiddelen die het mogelijk maken signalen tussen welbepaalde aansluitpunten via draadverbindingen, radiogolven, optische of andere elektromagnetische middelen over te brengen;

„openbaar telecommunicatienetwerk”: een telecommunicatienet dat geheel of gedeeltelijk voor het verlenen van voor het publiek beschikbare telecommunicatiediensten wordt gebruikt;
3. „telecommunicatiediensten”: diensten die geheel of gedeeltelijk in de transmissie en/of routing van signalen over telecommunicatienetwerken bestaan, met uitzondering van radio- en televisie-omroepdiensten;
4. „universele dienst”: een welbepaalde minimumreeks van diensten van een gespecificeerde kwaliteit die voor alle gebruikers overal en, in het licht van de bijzondere nationale omstandigheden, tegen een betaalbare prijs beschikbaar is;
5. „netwerkaansluitpunt”: het fysieke punt waarop de gebruiker toegang tot een openbaar telecommunicatienet krijgt. De plaatsen van de netwerkaansluitpunten worden door de nationale regelgevende instantie vastgesteld en vormen, voor regelgevingsdoeleinden, een begrenzing van het openbare telecommunicatienetwerk;
6. „essentiële eisen”: niet-economische redenen in het openbaar belang die Lid-Staten ertoe kunnen brengen voorwaarden te stellen aan de vestiging en/of exploitatie van telecommunicatienetwerken of de levering van telecommunicatiediensten. Deze redenen zijn de veiligheid van het functio-

neren van het netwerk, het behoud van netwerkintegriteit en, in gerechtvaardigde gevallen, de interoperabiliteit van diensten, gegevensbescherming, milieubescherming, doelstellingen ter zake van stadsplanning en ruimtelijke ordening evenals het daadwerkelijke gebruik van het frequentiespectrum en het vermijden van schadelijke interferentie tussen op radiogolven gebaseerde telecommunicatiesystemen en andere technische systemen in de ruimte of de grond. Gegevensbescherming kan de bescherming van persoonsgegevens, het waarborgen van het vertrouwelijke karakter van informatie die wordt doorgegeven of opgeslagen, alsmede de bescherming van de persoonlijke levenssfeer omvatten;

7. „interconnectie”: het fysiek en logisch verbinden van de faciliteiten van telecommunicatienetwerken die door dezelfde of door een andere organisatie worden gebruikt om het de gebruikers van een organisatie mogelijk te maken te communiceren met gebruikers van dezelfde of van een andere organisatie dan wel toegang te hebben tot diensten die door een andere organisatie worden verleend;
8. „voorwaarden voor Open Network Provision”: het geheel van de overeenkomstig deze richtlijn geharmoniseerde voorwaarden die betrekking hebben op open en efficiënte toegang tot en gebruik van openbare telecommunicatienetwerken en, indien van toepassing, openbare telecommunicatiediensten, hierna genoemd „ONP-voorwaarden”.

Onverminderd de toepassing ervan op een basis van geval per geval mogen de ONP-voorwaarden geharmoniseerde voorwaarden omvatten met betrekking tot:
 - technische interfaces, met inbegrip van de definitie en implementatie van netwerkaansluitpunten, indien nodig,
 - gebruiksvoorwaarden,
 - tariefbeginselen,
 - de toegang tot frequenties en nummers/adressen/namen, indien nodig, „overeenkomstig het referentiekader van de bijlage”;
9. „technische specificaties”, „normen” en „eindapparatuur”: de in artikel 1 van Richtlijn 91/263/EEG(*) omschreven begrippen.

(*) PB nr. L 128 van 23. 5. 1991, blz. 1.”

3. artikel 3 komt te luiden:

- a) de leden 2 en 3 worden vervangen door de volgende tekst:
 - „2. ONP mogen de toegang tot openbare telecommunicatienetwerken of openbare telecommunicatiediensten niet beperken behalve om redenen gegrond op essentiële eisen in het kader van de communautaire wetgeving. De voorwaarden

die in het algemeen van toepassing zijn op de aansluiting van eindapparatuur op het netwerk, zijn eveneens van toepassing.

3. ONP-voorwaarden mogen geen bijkomende beperkingen op het gebruik van het openbaar telecommunicatienetwerk en/of de openbare telecommunicatiediensten toestaan, met uitzondering van met de communautaire wetgeving verenigbare beperkingen.”;

b) lid 4 vervalt;

c) lid 5 komt te luiden:

„5. Onverminderd de specifieke richtlijnen die met betrekking tot Open Network Provision zijn vastgesteld, en voor zover de toepassing van de essentiële eisen op grond van lid 2 een Lid-Staat ertoe kan bewegen de toegang tot openbare telecommunicatienetwerken of -diensten te beperken, worden de regels voor een eenvormige toepassing van de essentiële eisen, in het bijzonder met betrekking tot de interoperabiliteit van diensten en de bescherming van gegevens, in voorkomend geval door de Commissie vastgesteld volgens de procedure van artikel 10.”;

4. artikel 4 vervalt;

5. artikel 5 komt te luiden:

„Artikel 5

1. In het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* wordt verwezen naar normen en/of specificaties die zijn opgesteld om als grondslag te dienen voor geharmoniseerde technische interfaces en/of geharmoniseerde kenmerken van diensten voor ONP en die aan de vereisten van open en efficiënte toegang, interconnectie en interoperabiliteit voldoen, teneinde voor gebruikers overal in de Gemeenschap het verlenen van geharmoniseerde telecommunicatiediensten aan te moedigen.

Indien nodig kan de Commissie na overleg met het in artikel 9 bedoelde comité Europese normalisatie-instituten verzoeken om normen op te stellen.

2. De Lid-Staten bevorderen het gebruik van overeenkomstig lid 1 in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* genoemde normen en/of specificaties voor het verschaffen van technische interfaces en/of netwerkfuncties.

Zo lang dergelijke normen en/of specificaties niet zijn aangenomen bevorderen de Lid-Staten:

— normen en/of specificaties die door Europese normalisatie-instituten, zoals het Europees Normalisatie-instituut voor Telecommunicatie (ETSI), het Europees Comité voor normalisatie (CEN) en het Europees Comité voor elektrotechnische normalisatie (Cenelec) zijn aangenomen,

of, bij ontstentenis van dergelijke normen en/of specificaties,

— internationale normen of aanbevelingen die door de Internationale Telecommunicatie-Unie (ITU),

de Internationale Organisatie voor normalisatie (ISO) of Internationale Elektrotechnische Commissie (IEC) zijn aangenomen,

of, bij ontstentenis van dergelijke normen en/of aanbevelingen,

— nationale normen en/of specificaties.

3. Indien de toepassing van de normen en/of specificaties in de zin van lid 1 ontoereikend blijkt om de interoperabiliteit van grensoverschrijdende diensten in een of meer Lid-Staten te garanderen, kan de toepassing van dergelijke normen en/of specificaties, voor zover zulks strikt noodzakelijk is om deze interoperabiliteit te garanderen en de vrije keuze van de gebruiker te verbeteren, volgens de procedure van artikel 10 verplicht worden gesteld, onverminderd de artikelen 85 en 86 van het Verdrag.

Alvorens de toepassing van de normen en/of specificaties overeenkomstig de eerste alinea verplicht wordt gesteld, nodigt de Commissie door middel van een kennisgeving in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* alle betrokken partijen uit tot het leveren van openbaar commentaar.

4. Wanneer een Lid-Staat of de Commissie van oordeel is dat de in lid 1 genoemde geharmoniseerde normen en/of specificaties niet aan de doelstelling van open en efficiënte toegang, interconnectie en interoperabiliteit, met name niet aan de basisbeginselen en de essentiële eisen als bedoeld in artikel 3, beantwoorden, wordt besloten of het nodig is om verwijzingen naar die normen en/of specificaties in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* te schrappen, overeenkomstig de procedure van artikel 10.

5. De Commissie stelt de Lid-Staten in kennis van het besluit en maakt informatie over het schrappen van die normen en/of specificaties in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* bekend.”;

6. het volgende artikel wordt ingevoegd:

„Artikel 5 bis

1. Wanneer de aan de nationale regelgevende instantie uit hoofde van de communautaire wetgeving toebedeelde taken door meer dan één lichaam worden uitgevoerd, waarborgen de Lid-Staten dat de taken waarmee elk van de lichamen wordt belast, openbaar worden gemaakt.

2. Teneinde de onafhankelijkheid van nationale regelgevende instanties te waarborgen, dienen:

— de nationale regelgevende instanties juridisch gescheiden en functioneel onafhankelijk te zijn van alle organisaties die telecommunicatienetwerken, -uitrusting of -diensten verschaffen;

— Lid-Staten die het eigendom behouden van of die een belangrijke mate van zeggenschap hebben

over de organisaties die telecommunicatienetwerken en/of -diensten verschaffen, ervoor zorg de dragen dat er een daadwerkelijke structurele scheiding bestaat tussen de regelgevende functie en de met het eigendom of met de zeggenschap verband houdende activiteiten.

3. De Lid-Staten dragen er zorg voor dat er op nationaal niveau geschikte mechanismen bestaan zodat een partij die door een besluit van de nationale regelgevende instantie wordt geschaad, het recht heeft bij een onafhankelijk lichaam in beroep te gaan.

4. De Lid-Staten kunnen stappen doen om ervoor te zorgen dat de nationale regelgevende instanties in staat zijn van organisaties die telecommunicatienetwerken en/of -diensten verschaffen, alle informatie te verkrijgen die nodig is om de communautaire wetgeving toe te passen.”;

7. de artikelen 6 en 7 vervallen;

8. artikel 8 komt te luiden:

„Artikel 8

De Commissie gaat de werking van deze richtlijn aan en brengt daarover bij de eerste gelegenheid, doch uiterlijk 31 december 1999 verslag uit aan het Europees Parlement en aan de Raad. Het verslag zal onder meer berusten op de informatie die de Lid-Staten aan de Commissie en aan het in de artikelen 9 en 10 bedoelde comité hebben verstrekt. Indien noodzakelijk kunnen in dit verslag verdere maatregelen voor aanpassing van deze richtlijn worden voorgesteld, waarbij rekening dient te worden gehouden met in de richting van een volledig concurrentiële context wijzende ontwikkelingen.”;

9. in artikel 9, lid 1, tweede alinea, worden in plaats van het woord „telecommunicatieorganisaties” de woorden „organisaties die openbare telecommunicatienetwerken leveren en/of voor het publiek beschikbare telecommunicatiediensten verrichten” gelezen;

10. de bijlagen I en III komen te vervallen;

11. bijlage II wordt vervangen door bijlage I van de onderhavige richtlijn.

Artikel 2

Wijziging van Richtlijn 92/44/EEG

Richtlijn 92/44/EEG wordt als volgt gewijzigd:

1. in de gehele richtlijntekst worden in plaats van het woord „telecommunicatieorganisaties” de woorden „organisaties die overeenkomstig artikel 11, lid 1 bis, zijn aangemeld,” gelezen;
2. aan artikel 1 worden de volgende alinea's toegevoegd:

„De Lid-Staten dragen er zorg voor dat op elke plaats van hun grondgebied ten minste een organisatie onder de bepalingen van deze richtlijn valt.

De Lid-Staten dragen er zorg voor dat de uit deze richtlijn voortvloeiende verplichtingen niet worden opgelegd aan organisaties die geen krachtige positie op een bepaalde markt voor huurlijnen innemen, tenzij er in een bepaalde Lid-Staat geen organisaties zijn met een krachtige positie op een bepaalde markt voor huurlijnen.”;

3. artikel 2 komt te luiden:

„Artikel 2

Definities

1. De definities van Richtlijn 90/387/EEG gelden, voor zover dienstig, eveneens voor de onderhavige richtlijn.

2. In deze richtlijn wordt voorts verstaan onder:

- „huurlijnen”: de telecommunicatiefaciliteiten met behulp waarvan transparante transmissiecapaciteit tussen aansluitpunten van het netwerk wordt geboden, zonder „on demand switching” (schakelfuncties waarover gebruikers kunnen beschikken als onderdeel van de geleverde huurlijn),
- „ONP-Comité”: het in de artikelen 9 en 10 van Richtlijn 90/387/EEG bedoelde comité,
- „nationale regelgevende instantie”: het lichaam als bedoeld in artikel 5 bis van Richtlijn 90/387/EEG.

3. In de zin van deze richtlijn wordt een organisatie geacht een krachtige marktpositie in te nemen wanneer zij 25 % of meer van een bepaalde markt voor huurlijnen in een Lid-Staat bezit. Een bepaalde markt voor huurlijnen wordt beoordeeld op basis van het type/de typen in een bepaald geografisch gebied aangeboden huurlijnen. Het geografisch gebied kan het gehele of een deel van het grondgebied van een Lid-Staat bestrijken.

De nationale regelgevende instanties kunnen vaststellen dat een organisatie met een aandeel van minder dan 25 % in een bepaalde markt voor huurlijnen een krachtige marktpositie inneemt. Zij kunnen ook vaststellen dat een organisatie met een aandeel van 25 % of meer in een bepaalde markt voor huurlijnen geen krachtige marktpositie inneemt.

In beide gevallen wordt bij de vaststelling rekening gehouden met het vermogen van de organisatie invloed uit te oefenen op de omstandigheden van de huurlijnenmarkt, haar omzet in verhouding tot de omvang van de markt, haar toegang tot financiële middelen, en haar ervaring waar het erom gaat producten op die markt te leveren en aldaar diensten te verrichten.”;

4. artikel 3 wordt als volgt gewijzigd:

a) de tweede zin van lid 1 komt te luiden:

„Wijzigingen in bestaande informatie over nieuwe aanbiedingen worden zo spoedig mogelijk bekendgemaakt. De nationale regelgevende instantie kan een passende termijn voor kennisgeving vastleggen.”;

b) lid 3 vervalt;

5. artikel 4, tweede streepje, eerste alinea, komt te luiden:

„— de standaardleveringstermijn, waaronder wordt verstaan de termijn, gerekend vanaf de dag waarop de gebruiker formeel een aanvraag voor een huurlijn heeft ingediend, waarbinnen 95 % van alle huurlijnen van hetzelfde type ter beschikking van de klanten is gesteld.”;

6. artikel 6 wordt als volgt gewijzigd:

a) lid 1 komt te luiden:

„1. De Lid-Statens dragen er zorg voor dat wanneer de toegang tot en het gebruik van huurlijnen beperkt is overeenkomstig de communautaire wetgeving, deze beperkingen door de nationale regelgevende instanties door middel van wettelijke bepalingen worden opgelegd.

Er mogen geen technische beperkingen worden opgelegd of gehandhaafd ten aanzien van de onderlinge koppeling van huurlijnen of de koppeling van huurlijnen aan openbare telecommunicatienetwerken.”;

b) lid 3, onder a), tweede alinea, wordt vervangen door:

„Onder noodsituaties worden in deze context verstaan uitzonderlijke gevallen van overmacht, zoals extreme weersomstandigheden, aardbevingen, overstromingen, blikseminslag of brand.”;

c) lid 4, eerste alinea, en voetnoot 1 komen te luiden:

„Met eindapparatuur verband houdende toegangsvoorwaarden worden geacht te zijn vervuld indien de eindapparatuur voldoet aan de goedkeuringsvoorwaarden voor de aansluiting ervan op het netwerkaansluitpunt van het betrokken type huurlijn, overeenkomstig Richtlijn 91/263/EEG(*) of Richtlijn 93/97/EEG(**).

(*) PB nr. L 128 van 23. 5. 1991, blz. 1.

(**) PB nr. L 290 van 24. 11. 1993, blz. 1.”;

7. artikel 7 wordt als volgt gewijzigd:

a) het volgende lid wordt ingevoegd:

„2 bis. De Lid-Statens bevorderen de verschaffing van de in bijlage III vermelde aanvullende typen huurlijnen, waarbij met de marktvraag en met de ontwikkelingen op het gebied van de normalisatie rekening wordt gehouden.”;

b) lid 3 komt te luiden:

„3. De wijzigingen die nodig zijn om de bijlagen II en III aan nieuwe technische ontwikkelingen en veranderingen van de marktvraag aan te passen, waaronder de eventuele schrapping van bepaalde typen huurlijnen uit de bijlagen, rekening houdend met de stand van ontwikkeling van de nationale netwerken, worden door de Commissie vastgesteld volgens de procedure van artikel 10 van Richtlijn 90/387/EEG.”;

8. artikel 8, lid 2, komt te luiden:

„2. De nationale regelgevende instantie draagt er zorg voor dat de organisaties die overeenkomstig artikel 11, lid 1 bis, zijn aangemeld, zich houden aan het beginsel van non-discriminatie bij de verschaffing van huurlijnen. Deze organisaties passen op organisaties die dezelfde diensten verrichten onder dezelfde omstandigheden dezelfde voorwaarden toe en verschaffen huurlijnen aan andere organisaties onder dezelfde voorwaarden en van dezelfde kwaliteit als die welke zij voor hun eigen diensten of, in voorkomend geval, diensten van hun dochterondernemingen of partners bieden.”;

9. artikel 9 vervalt;

10. artikel 10 wordt als volgt gewijzigd:

a) lid 1, onder a), wordt vervangen door:

„a) tarieven voor huurlijnen zijn onafhankelijk van het type toepassing waarvan huurlijnenabonnees gebruik maken, onverminderd het beginsel van niet-discriminatie als bedoeld in artikel 8, lid 2;”;

b) in lid 2, onder b), komt punt iii) te luiden:

„iii) indien voor het toerekenen van de kosten-categorie directe noch indirecte maatstaven kunnen worden gevonden, wordt een algemene toerekeningsfactor gehanteerd, welke wordt berekend op basis van de verhouding van alle uitgaven die direct worden toegeschreven of toegerekend aan, enerzijds, huurlijnen en, anderzijds, andere diensten.”;

c) het volgende lid wordt toegevoegd:

„4. De nationale regelgevende instantie past de in lid 1 genoemde vereisten niet toe indien een organisatie in een bepaald geografisch gebied voor een specifiek huurlijnenaanbod geen krachtige positie op de markt inneemt.

De nationale regelgevende instantie kan besluiten de in lid 1 genoemde vereisten in een bepaald geografisch gebied niet toe te passen, wanneer zij ervan overtuigd is dat er een daadwerkelijke concurrentie op de desbetreffende huurlijnenmarkt bestaat, hetgeen wordt aangevoerd door tarieven die reeds aan deze vereisten voldoen.”;

11. artikel 11 wordt als volgt gewijzigd:

a) lid 1 komt te luiden:

„1. De Lid-Staten delen de Commissie de nationale regelgevende instantie, respectievelijk instanties mede die met de uitvoering van de in deze richtlijn omschreven taken is, respectievelijk zijn belast.

Zij stellen de Commissie onverwijld in kennis van elke, zich bij hun nationale regelgevende instanties voordoende verandering.”,

b) het volgende lid wordt ingevoegd:

„1 bis. De nationale regelgevende instanties delen de Commissie de namen mede van de huurlijnen verschaffende organisaties die aan de vereisten van deze richtlijn zijn onderworpen. Deze mededeling omvat, in voorkomend geval, de typen huurlijnen die elke organisatie in elk geografisch gebied dient te verschaffen teneinde aan het vereiste van artikel 1 te voldoen, alsmede alle gevallen waarin artikel 10, lid 1, overeenkomstig artikel 10, lid 4, niet wordt toegepast.”,

c) lid 2, tweede alinea, komt te luiden:

„De nationale regelgevende instantie houdt de gegevens ter beschikking, die zij de Commissie desgevraagd verstrekt, betreffende gevallen waarin de toegang tot of het gebruik van huurlijnen is beperkt, alsook de bijzonderheden van de getroffen maatregelen en de redenen daarvoor.”;

12. artikel 14 komt te luiden:

„Artikel 14

Verslag

De Commissie gaat de werking van deze richtlijn na en brengt daarover bij de eerste gelegenheid, doch uiterlijk 31 december 1999 verslag uit aan het Europees Parlement en aan de Raad. Het verslag zal onder meer berusten op de informatie die de Lid-Staten aan de Commissie en aan het ONP-Comité hebben verstrekt. Het verslag bevat een beoordeling van de noodzaak om de richtlijn te verlengen, rekening houdend met de in de richting van een volledig door concurrentie gekenmerkte context wijzende ontwikkelingen. Indien nodig kunnen in het verslag verdere maatregelen worden voorgesteld om deze richtlijn aan te passen.”;

13. bijlage I wordt als volgt gewijzigd:

a) voetnoot 1 komt te luiden:

„⁽¹⁾ PB nr. L 109 van 26. 4. 1983, blz. 8. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 94/10/EG van het Europees Parlement en de Raad (PB nr. L 100 van 19. 4. 1994, blz. 30).”,

b) onder D vervallen de punten 1, 2, 3, 5 en 6,

c) punt E komt te luiden:

„E. Aansluitingsvoorwaarden voor eindapparatuur

De informatie over de aansluitingsvoorwaarden omvat een volledig overzicht van de eisen waaraan de aan de betrokken huurlijn aan te sluiten eindapparatuur overeenkomstig Richtlijn 91/263/EEG of Richtlijn 93/97/EEG moet voldoen.”;

14. bijlage II van de onderhavige richtlijn wordt toegevoegd als bijlage III.

*Artikel 3***Omzetting**

1. De Lid-Staten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk vóór 31 december 1997 aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Wanneer de Lid-Staten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen naar de onderhavige richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van die bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de Lid-Staten.

2. De Lid-Staten delen de Commissie de tekst van de belangrijke bepalingen van intern recht mede die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

*Artikel 4***Inwerkingtreding**

Deze richtlijn treedt in werking op de twintigste dag volgend op die van haar bekendmaking in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

*Artikel 5***Geadresseerden**

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Brussel, . . .

Voor het Europees Parlement
De Voorzitter

Voor de Raad
De Voorzitter

BIJLAGE I

„BIJLAGE

Referentiekader voor de toepassing van de ONP-voorwaarden

Bij de toepassing van de ONP-voorwaarden als omschreven in artikel 2, punt 8, dient te worden uitgegaan van het volgende referentiekader, met inachtneming van de relevante bepalingen van het Verdrag:

1. *Geharmoniseerde technische interfaces en/of netwerkfuncties*

Voor het opstellen van ONP-voorwaarden moet bij het definiëren van specificaties voor technische interfaces en/of netwerkfuncties het volgende schema in aanmerking worden genomen:

- voor de huidige diensten en netwerken moeten bestaande specificaties voor interfaces worden gebruikt;
- voor geheel nieuwe diensten of verbetering van bestaande diensten moeten, voor zover doenlijk, eveneens bestaande specificaties voor interfaces worden gebruikt. Indien de bestaande interfaces niet volstaan, zullen uitbreidingen van deze specificaties en/of nieuwe specificaties voor interfaces moeten worden opgesteld;
- voor netwerken die nog niet zijn geïntroduceerd, maar waarvoor een normalisatieprogramma reeds is begonnen, dient bij de specificering van nieuwe interfaces en netwerkfuncties met de ONP-voorwaarden in de zin van artikel 3 rekening te worden gehouden.

De ONP-voorstellen moeten steeds, waar mogelijk, overeenstemmen met de werkzaamheden die bij Europese normalisatie-instituten, met name het ETSI, gaande zijn; tevens moet rekening worden gehouden met de werkzaamheden van andere internationale normalisatie-instituten, zoals ITU-T.

2. *Geharmoniseerde verschaffings- en gebruiksvoorwaarden*

In de verschaffings- en gebruiksvoorwaarden moeten, voor zover nodig, de voorwaarden inzake toegang en terbeschikkingstelling van diensten worden geïdentificeerd.

- a) verschaffingsvoorwaarden hebben betrekking op de voorwaarden waaronder diensten aan gebruikers worden aangeboden. Zij mogen inhouden:
 - typische levertijd,
 - typische reparatietijd,
 - de kwaliteit van de dienstverlening, met name de beschikbaarheid, en de kwaliteit van de transmissie,
 - onderhoud en netwerbeheer;
- b) gebruiksvoorwaarden hebben betrekking op de voorwaarden die van toepassing zijn op de gebruikers, zoals:
 - voorwaarden voor de toegang tot het netwerk,
 - voorwaarden voor gemeenschappelijk gebruik,
 - zo nodig voorwaarden betreffende de bescherming van persoonsgegevens en de vertrouwelijkheid van mededelingen.

3. *Geharmoniseerde tariefbeginselen*

De tariefbeginselen moeten in overeenstemming zijn met de in artikel 3, lid 1, neergelegde beginselen.

Deze beginselen houden met name het volgende in:

- de tarieven moeten op objectieve criteria gebaseerd zijn en, totdat de concurrentie effectief wordt in de zin dat de prijzen laag blijven voor de gebruikers, in beginsel op de kostprijs georiënteerd zijn, met dien verstande dat de vaststelling van het eigenlijke tariefniveau een zaak van de nationale wetgeving blijft en geen deel uitmaakt van de ONP-voorwaarden. Indien een organisatie niet langer over een krachtige positie op de betreffende markt beschikt, kan het vereiste van kostprijsgerichtheid door de bevoegde nationale regelgevende instantie buiten werking worden gesteld. Een van de doelstellingen is het vaststellen van efficiënte tariefbeginselen in de gehele Gemeenschap, met een gewaarborgde universele dienstverlening voor eenieder;
- de tarieven moeten doorzichtig zijn en op passende wijze worden bekendgemaakt;
- om de gebruikers de keuze te laten tussen de verschillende onderdelen van de dienstverlening, en voor zover de techniek zulks mogelijk maakt, moeten de tarieven voldoende worden opgesplitst in overeenstemming met de mededingingsregels van het Verdrag. In het bijzonder moeten bijkomende voorzieningen die aangewend worden om sommige aanvullende specifieke diensten te verlenen, in beginsel onafhankelijk van de inclusieve dienstverlening en van het eigenlijke transport in rekening worden gebracht;

- de tarieven mogen geen discriminerend karakter hebben en moeten gelijkheid van behandeling waarborgen, met uitzondering van beperkingen die stroken met de communautaire wetgeving.

Indien kosten voor toegang tot netwerkhulpmiddelen of -diensten in rekening worden gebracht, moet worden voldaan aan bovengenoemde beginselen en aan de mededingingsregels van het Verdrag en moet ook rekening worden gehouden met het beginsel van een eerlijke verdeling van de totale kosten van de gebruikte hulpmiddelen en met de noodzaak van een redelijk rendement van de gedane investeringen, en, in voorkomend geval, met de financiering van universele dienstverlening overeenkomstig de richtlijn inzake interconnectie⁽¹⁾.

Er mogen verschillende tarieven worden ingesteld om rekening te houden met overmatig verkeer tijdens piekuren en gering verkeer tijdens daluren, op voorwaarde dat de tariefverschillen commercieel gerechtvaardigd en niet met de bovenstaande beginselen in strijd zijn.

4. *Geharmoniseerde benadering van nummering/adressering/naamgeving*

De nummering/adressering en in sommige gevallen naamgeving zorgt voor de selectie van de bestemming of bestemmingen of voor de selectie van een dienst, een dienstverlener of een netwerkexploitant.

Derhalve dient een groot belang te worden gehecht aan een geharmoniseerde benadering van nummering/adressering en, waar van toepassing, naamgeving, om een transeuropese eind-tot-eindverbinding tussen gebruikers, alsmede interoperabiliteit van diensten te garanderen. Bovendien dient de toewijzing van nummers/adressen/namen eerlijk te geschieden, evenredig te zijn met en te voldoen aan de vereisten voor gelijke toegang.

Om dit te bereiken is het noodzakelijk dat:

- de terbeschikkingstelling overeenkomstig geharmoniseerde beginselen voor geschikte nummerings- en adresseringsreeksen, prefixen en korte codes en, waar van toepassing, geschikte naamgeving, voor alle openbare telecommunicatiediensten geschiedt;
- nationale standpunten in internationale organisaties en platforms waar beslissingen over nummering/adressering/naamgeving worden gecoördineerd, waarbij rekening dient te worden gehouden met mogelijke toekomstige ontwikkelingen op Europees niveau op het gebied van nummering/adressering/naamgeving;
- de betreffende nationale telecommunicatieplannen voor nummering/adressering/naamgeving onder toezicht staan van de nationale regelgevende instantie, teneinde de onafhankelijkheid van de organisaties die openbare telecommunicatienetwerken of voor het publiek beschikbare telecommunicatiediensten verschaffen, te garanderen;
- de procedures voor de toewijzing van individuele nummers/adressen/namen, prefixen en korte codes en/of adresserings-/nummeringsreeksen transparant, billijk en punctueel zijn en dat de toewijzing op een objectieve, transparante en niet-discriminerende wijze geschiedt, met inachtneming van het evenredigheidsbeginsel;
- de nationale regelgevende instanties de mogelijkheid krijgen de voorwaarden voor het gebruik van bepaalde prefixen of korte codes in nummer-/adressenplannen vast te stellen met name wanneer deze worden gebruikt voor diensten van algemeen openbaar belang (b.v. gidsdiensten, hulpdiensten), of voor het waarborgen van gelijkwaardige toegang.

5. *Toegang tot frequenties*

De Lid-Staten zorgen ervoor dat frequenties voor telecommunicatiediensten overeenkomstig de communautaire wetgeving beschikbaar worden gesteld. Toegang tot frequenties zijn toegewezen door middel van vergunningen of andere autorisaties, moeten in overeenstemming zijn met de resolutie van de Raad van 19 november 1992 inzake de tenuitvoerlegging in de Gemeenschap, van de besluiten van het Europees Comité voor de Radiocommunicatie⁽²⁾.

⁽¹⁾ Gemeenschappelijk standpunt (EG) nr. 34/96, vastgesteld door de Raad op 18 juni 1996 met het oog op de aanneming van een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad inzake interconnectie in de telecommunicatie ter verzekering van universele dienstverlening en interoperabiliteit middels toepassing van de beginselen van Open Network Provision (ONP) (PB nr. C 220 van 29. 7. 1996, blz. 13).

⁽²⁾ PB nr. C 318 van 4. 12. 1992, blz. 1."

BIJLAGE II

„BIJLAGE III

DEFINITIE VAN HUURLIJNEN WAARVAN DE VERSCHAFFING MOET WORDEN BEVORDERD
OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 7, LID 2 BIS

Type huurlijn	Technische karakteristieken	
	Interface-specificatie	Koppelingkarakteristieken en specificatie van de werking
34 368 kbit/s digitaal gestructureerd	ETS 300 686 ⁽¹⁾	ETS 300 687 ⁽¹⁾
34 368 kbit/s digitaal niet gestructureerd	ETS 300 686 ⁽¹⁾	ETS 300 687 ⁽¹⁾
139 264 kbit/s digitaal gestructureerd	ETS 300 686 ⁽¹⁾	ETS 300 688 ⁽¹⁾
139 264 kbit/s digitaal niet gestructureerd	ETS 300 686 ⁽¹⁾	ETS 300 688 ⁽¹⁾
155 Mbit/s digitaal (STM-1) ⁽²⁾	Gebaseerd op ITU-T G.708	Gebaseerd op ITU-T G.708

⁽¹⁾ Deze normen zijn nog in ontwikkeling bij ETSI.

⁽²⁾ ETSI is verzocht nader werk op het gebied van normen voor SDH VC-gebaseerde huurlijnen met digitale bandbreedte te verrichten."

MOTIVERING VAN DE RAAD

I. INLEIDING

1. Op 10 januari 1996 heeft de Commissie een voorstel ingediend tot wijziging van Kaderrichtlijn 90/387/EEG van de Raad inzake Open Network Provision (ONP) en Richtlijn 92/44/EEG van de Raad inzake huurlijnen, om ze aan te passen aan een per 1 januari 1998 volledig geliberaliseerde telecommunicatie.

Dit voorstel is gebaseerd op artikel 100 A van het EG-Verdrag.

2. Het Europees Parlement heeft op 22 mei 1996 in eerste lezing advies uitgebracht.

Het Economisch en Sociaal Comité heeft op 25 april 1996 advies uitgebracht.

In het licht van deze adviezen, diende de Commissie op 31 juli 1996 een gewijzigd voorstel in.

3. De Raad heeft op 12 september 1996 zijn gemeenschappelijk standpunt vastgesteld, volgens artikel 189 B van het Verdrag.

II. DOELSTELLING

Dit voorstel vormt een essentieel onderdeel van het regelgevend hervormingspakket dat nodig is om volledige liberalisering van de telecommunicatiediensten en -infrastructuur per 1 januari 1998 mogelijk te maken. Als zodanig strekt het tot wijziging van twee van de belangrijkste bestaande richtlijnen inzake Open Network Provision (ONP), om ze aan te passen aan de nieuwe concurrentieverhoudingen.

De belangrijkste wijziging in de ONP-Kaderrichtlijn betreft bepalingen voor de onafhankelijkheid van de nationale regelgevende instanties (NRI), voor een daadwerkelijke structurele scheiding tussen de regelgevende functie en de met het eigendom of met de zeggenschap verband houdende activiteiten. Daarnaast wordt nu ook de nadruk gelegd op de verwezenlijking van geharmoniseerde voorwaarden voor toegang tot en gebruik van openbare telecommunicatienetwerken, door middel van de inachtneming van op vrijwillige basis vastgestelde normen.

De wijzigingen in Richtlijn 92/44/EEG inzake huurlijnen willen er voornamelijk voor zorgen dat alle gebruikers op het gehele grondgebied van elke Lid-Staat toegang hebben tot de huurlijnen van ten minste een exploitant, op basis van geharmoniseerde voorwaarden voor toegang en gebruik. De verplichting om huurlijnen te verschaffen, wordt echter alleen opgelegd aan exploitanten met een krachtige marktpositie, tenzij er op een bepaalde markt voor huurlijnen geen exploitant met een sterke marktpositie is.

Voorts werd de in Richtlijn 92/44/EEG vervatte eis betreffende kostprijsgerichtheid voor huurlijntarieven versoepeld wanneer er op een bepaalde huurlijnenmarkt grote concurrentie op het gebied van de verschaffing van huurlijnen bestaat.

III. GEMEENSCHAPPELIJK STANDPUNT

(Tenzij anders wordt vermeld, hebben de verwijzingen naar de overwegingen en de artikelen betrekking op het gemeenschappelijk standpunt.)

1. Algemene opmerkingen

Het gemeenschappelijk standpunt van de Raad stemt grotendeels overeen met de doelstellingen van het Commissievoorstel, met dien verstande dat het waar nodig

gewijzigd werd om het af te stemmen op de formulering van het gemeenschappelijk standpunt betreffende de richtlijn inzake interconnectie⁽¹⁾, vooral wat de definities in artikel 2 betreft.

Wat de door het Europees Parlement aangenomen amendementen betreft, heeft de Raad in de meeste gevallen het gewijzigde voorstel van de Commissie gevolgd.

In de gevallen waar de Raad het Commissievoorstel gewijzigd heeft, of de door het Europees Parlement voorgestelde amendementen niet heeft overgenomen, heeft hij zich laten leiden door een streven naar:

- samenhang met andere communautaire wetgeving op dit gebied, met name het gemeenschappelijk standpunt over de richtlijn inzake interconnectie, dat op 18 juni 1996 werd vastgesteld;
- verduidelijking van de draagwijdte van sommige bepalingen (b.v. artikel 1, lid 2, van de herziene Richtlijn 92/44/EEG).

2. Specifieke opmerkingen

- i) De Raad heeft de amendementen 2, 4 (1e deel), 9 (op twee woorden na) en 17 van het Europees Parlement, in zijn gemeenschappelijk standpunt opgenomen. De niet aanvaarde woorden van amendement 9 („volledig zelfstandig”) worden reeds bestreken door het eerste gedeelte van overweging 8.

Voorts heeft de Raad het in amendement 13 van het Europees Parlement vervatte beginsel aanvaard en derhalve een nieuw lid 3 aan artikel 2 van de herziene Richtlijn 92/44/EEG toegevoegd, waarin de definitie van „krachtige marktpositie” van een onderneming terug te vinden is, zoals die is overeengekomen in het gemeenschappelijk standpunt van de interconnectierichtlijn.

- ii) De Raad kon de Commissie echter niet volgen wat de aanvaarding van de volgende twee door het Europees Parlement voorgestelde amendementen betreft:

Amendement 10 (artikel 8 van Richtlijn 90/387/EEG) en *amendement 14* (artikel 14 van Richtlijn 92/44/EEG).

De Raad achtte de door het Europees Parlement voorgestelde redactie overbodig, aangezien het gemeenschappelijk standpunt reeds bepaalt dat in het verslag van de Commissie over de werking van de twee richtlijnen rekening moet worden gehouden met in de richting van een volledig concurrentiële context wijzende ontwikkelingen (d.w.z. de ontwikkelingen op de markt).

Wat het tweede gedeelte van amendement 10 betreft, was de Raad bovendien van mening dat het verslag over de werking van de ONP-Kaderrichtlijn niet de juiste plaats is om de mogelijkheid van oprichting van een Europese regelgevende instantie te onderzoeken.

- iii) Ook heeft de Raad in zijn gemeenschappelijk standpunt een aantal nieuwe bepalingen, respectievelijk wijzigingen van het Commissievoorstel opgenomen.

De belangrijkste daarvan worden hierna samengevat:

Overwegingen

Overweging 4: In overeenstemming met de bepalingen van het gemeenschappelijk standpunt over de interconnectierichtlijn werd een verwijzing naar het delen van de nettokosten van de universele-dienstverplichtingen toegevoegd.

⁽¹⁾ Gemeenschappelijk standpunt (EG) nr. .../96 door de Raad vastgesteld op 18 juni 1996 met het oog op de aanneming van een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad inzake interconnectie op telecommunicatiegebied, wat betreft de waarborging van de universele dienst en van de interoperabiliteit door toepassing van de beginselen van Open Network Provision (ONP).

Overweging 7: Deze nieuwe overweging is al in het gemeenschappelijk standpunt over de interconnectierichtlijn opgenomen. In deze overweging wordt erop gewezen dat deze wijzigingsrichtlijn de artikelen 36 en 56 van het Verdrag met betrekking tot openbare veiligheid, openbaar beleid en openbare zeden, onverlet laat.

Overweging 8: De Raad achtte het nodig te verduidelijken dat de in artikel 5 bis van Richtlijn 90/387/EEG vervatte eis van onafhankelijkheid van de NRI's niets afdoet aan de institutionele autonomie en de constitutionele verplichtingen van de Lid-Statens, of aan artikel 222 van het Verdrag.

Voorts werden de overwegingen 9, 11 en 14 gewijzigd en werd een nieuwe overweging 6 toegevoegd, naar aanleiding van wijzigingen in de overeenkomstige artikelen. De overwegingen 6 en 21 van het Commissievoorstel werden geschrapt, aangezien zij niet langer relevant waren voor de tekst van het gemeenschappelijk standpunt.

Richtlijn 90/387/EEG

Artikel 1, lid 3: Het streepje betreffende het garanderen van de verlening van universele diensten werd gewijzigd om er een verwijzing naar de ontwikkeling van de universele dienstverlening in op te nemen.

Artikel 2: De definities werden, waar nodig, afgestemd op die welke in het gemeenschappelijk standpunt over de interconnectierichtlijn overeengekomen zijn.

Artikel 3, lid 2: Lid 2 van de ONP-Kaderrichtlijn werd gewijzigd overeenkomstig de gewijzigde definitie van „essentiële eisen”, die in de context van de interconnectierichtlijn werd overeengekomen.

Artikel 5, lid 2: De verwijzing naar normen en specificaties die zijn ontwikkeld door internationale instanties die in de hele sector algemeen worden aanvaard, werd evenals in de interconnectierichtlijn geschrapt.

Artikel 5, leden 4 en 5: De in lid 4 bedoelde procedure van het comité van raadgevende aard krachtens artikel 9 van de ONP-Kaderrichtlijn werd vervangen door die van een regelgevend comité van het type III a) krachtens artikel 10. De redactie van lid 5 werd dienovereenkomstig gewijzigd.

Richtlijn 92/44/EEG

Artikel 1: De redactie werd gewijzigd om te verduidelijken dat indien de verplichtingen van deze richtlijn niet worden opgelegd aan organisaties die geen krachtige marktpositie hebben, het gaat om organisaties op een bepaalde markt voor huurlijnen. Voorts wordt in de tekst nader bepaald dat indien er geen organisaties zijn met een krachtige positie op een bepaalde markt voor huurlijnen, de verplichtingen van lid 1 van toepassing zijn.

Artikel 2, lid 3: In dit lid wordt een definitie gegeven van organisaties met „een krachtige marktpositie”, overeenkomstig de interconnectierichtlijn.

Artikel 2, lid 5: De definitie van „netwerkaansluitpunt” werd gewijzigd om te verduidelijken dat de technische locatie van dit punt door de nationale regelgevende instantie moet worden vastgesteld.

Artikel 6, lid 1: Dit lid, dat betrekking heeft op de kwestie van bijzondere en exclusieve rechten, werd opnieuw geformuleerd om het af te stemmen op artikel 3, lid 3, van de herziene Richtlijn 90/387/EEG. (Om dezelfde reden werd een nieuwe overweging 6 opgenomen).

Artikel 6, lid 3, onder a): De tekst van Richtlijn 92/44/EEG betreffende de „essentiële eisen” werd in overeenstemming gebracht met de tekst van het gemeenschappelijk standpunt over de interconnectierichtlijn.

Artikel 8, lid 4: Dit lid over de verstrekking van informatie werd in deze context overbodig geacht. In een meer algemene bepaling in artikel 5 bis, lid 4, van de herziene Richtlijn 90/387/EEG, wordt namelijk een algemene verplichting betreffende het verstrekken van informatie opgelegd.

Artikel 10, lid 1, onder a): Het werd wenselijk geacht te verduidelijken dat deze bepaling het beginsel van niet-discriminatie als bedoeld in artikel 8, lid 2, onverlet laat.

Artikel 10, lid 4: Dit lid werd toegevoegd om te specificeren dat de in artikel 10, lid 1, bepaalde beginselen inzake kostprijsgerichtheid niet hoeven te worden toegepast als er genoeg echte concurrentie op een bepaalde huurlijnenmarkt bestaat. (Het eerste streepje van bijlage I, punt 3, alsmede overweging 14, werden dienovereenkomstig gewijzigd).

Bijlage I, punt 3: Een verwijzing naar de financiering van universele dienstverlening overeenkomstig het gemeenschappelijk standpunt over de interconnectierichtlijn werd toegevoegd aan de alinea over kosten voor toegang tot netwerkhulpmiddelen of -diensten.

Bijlage I, punt 4: De inhoud van de eerste twee alinea's werd samengevat en naar overweging 9 overgebracht. Voorts werden in dit punt verwijzingen naar prefixen en korte codes opgenomen, alsmede een verwijzing naar het evenredigheidsbeginsel in het vierde streepje (overweging 9 werd ook in deze zin gewijzigd).

Bijlage I, punt 5: Dit punt over de toegang tot frequenties werd toegevoegd om de bijlage af te stemmen op de definitie van de ONP-voorwaarden in artikel 2.

- iv) De Commissie heeft in de Raad Telecommunicatie van 27 juni 1996 toelichting verschaft bij de betekenis van de in artikel 5 bis van de herziene Richtlijn 90/387/EEG vervatte eis inzake een „daadwerkelijke structurele scheiding tussen de regelgevende functie en de met eigendom of zeggenschap verband houdende activiteiten”. Deze toelichting luidt als volgt:

— Overeenkomstig artikel 189 van het Verdrag wordt met de voorgenomen herziening van Richtlijn 90/387/EEG (met inbegrip van het nieuwe artikel 5 bis) het te bereiken resultaat aangegeven, maar wordt aan de nationale instanties de bevoegdheid gelaten vorm en middelen te kiezen.

Overeenkomstig artikel 222 van het Verdrag, laat deze richtlijn de regeling van het eigendomsrecht in de Lid-Staten onverlet.

Het doel van de effectieve structurele scheiding kan op een aantal manieren worden bereikt, afhankelijk van de wettelijke en administratieve tradities van een Lid-Staat. Mogelijke mechanismen zouden kunnen zijn het onderbrengen van regelgevende en operationele activiteiten in afzonderlijke ministeries, het onderbrengen van de regelgevende activiteiten bij een onafhankelijke regelgevende instantie of het onderbrengen van beide activiteiten in één ministerie, met passende vrijwaringsclausules die een daadwerkelijke scheiding garanderen.

Dit betekent dat de nadruk op de doeltreffendheid van de scheiding en niet op de vorm ervan ligt. Met het oog op een daadwerkelijke scheiding moeten de Lid-Staten er met name voor zorgen dat:

- regelgevingsbesluiten niet beïnvloed worden door overwegingen inzake eigendom;
- commercieel gevoelige informatie die de regelgevende instantie bij haar toezicht op de markt heeft verzameld, niet wordt doorgesluisd naar de instantie die optreedt als aandeelhouder of eigenaar van de exploitant, waar de informatie zou kunnen worden gebruikt om concurrentievoordeel te behalen voor een exploitant die eigendom van de Staat is of door de Staat gecontroleerd wordt;
- bijzondere vrijwaringsmaatregelen worden opgelegd bij het overstappen van personeel van de regelgevende instantie naar de instantie die optreedt als aandeelhouder of eigenaar van de exploitant, en van laatstgenoemde instantie naar de regelgevende instantie;

-
- beide activiteiten — regelgeving en toezicht/eigendom — gescheiden financiële boekhouding, personeelsbeheer en rapportagestructuren hebben;
 - geen enkel personeelslid in een van beide instanties te maken krijgt met een belangenconflict tussen verwezenlijking van de doelstellingen van de Regering als aandeelhouder/eigenaar, en de doelstellingen of verplichtingen van de Regering als regelgever.

Met deze vrijwaringsmaatregelen moet rekening worden gehouden in de grondwet en bij het eigenlijke optreden van de regelgevende instantie.
